

Bu proje Avrupa Birliği ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

Avrupa Birliği Düzenlenmemiş Alan Yasal Çerçevesi

Avrupa Birliği
Düzenlenmemiş
Alan Yasal
Çerçevesi

İçindekiler

ÖNSÖZ	5
BAŞKA BİR ÜYE DEVLET'TE YASAL OLARAK PAZARLANAN MALLARIN KARŞILIKLI TANINMASI HAKKINDA 2019/515 SAYILI TÜZÜK	5
Bölüm I - Genel Hükümler.....	15
Bölüm II - Münferit Vakalarda Karşılıklı Tanıma İlkesinin Uygulanmasına İlişkin Usuller.....	18
Bölüm III - İdari İşbirliği, İzleme ve İletişim	22
Bölüm IV - Finansman	24
Bölüm V - Değerlendirme ve Komite Prosedürü	25
Bölüm VI - Son Hükümler.....	26
Ek I - (AB) 2019/515 Sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'nün 4. Maddesinin Amaçları Doğrultusunda Karşılıklı Tanıma Beyannamesi	27
GENEL ÜRÜN GÜVENLİĞİ HAKKINDA 2001/95 SAYILI DİREKTİF	30
Bölüm I - Amaç, Kapsam, Tanımlar	35
Bölüm II - Genel Güvenlik Gereklilikleri, Uygunluk Değerlendirme Kriterleri ve Avrupa Standartları	36
Bölüm III - Üreticilerin Diğer Yükümlülükleri ve Dağıtıcıların Yükümlülükleri.....	38
Bölüm IV - Üye Devletlerin Belli Başlı Yükümlülükleri ve Yetkileri	40
Bölüm V - Bilgi Alışverişi ve Hızlı Müdahale Durumları	42
Bölüm VI - Komite Usulleri.....	44
Bölüm VII - Son Hükümler.....	45
Ek I - Üreticiler ve Dağıtıcılar Tarafından Yetkili Kuruluşlara Sağlanacak Genel Güvenlik Gereğine Uymayan Ürünlere İlişkin Bilgiler Hakkında Gereklilikler.....	48
Ek II - RAPEX'in Uygulanmasıyla İlgili Usuller ve Bildirimler İçin Yönlendirici İlkeler.....	49
Ek III - Yürürlükten Kaldırılan Tüzüğün Uyumlaştırılması ve Uygulanmasıyla İlgili Süre.....	51
Ek IV - Korelasyon Tablosu.....	52
TEKNİK DÜZENLEMELERİN BİLDİRİMİ VE BİLGİ TOPLUMU HİZMETLERİNE İLİŞKİN KURALLAR HAKKINDA BİR USUL BELİRLENMESİNE YÖNELİK 2015/1535 SAYILI DİREKTİF ...	55
Ek I - 1(1) Maddesinin (b) Bendinin İkinci Alt Paragrafı Tarafından Kapsanmayan Hizmetlerin Gösterge Listesi.....	66

Ek II - 1(4) Maddesi Tarafından Kapsanan Finansal Hizmetlerin Gösterge Listesi	67
Ek III	68
Ek IV - Korelasyon Tablosu.....	69
AVRUPA STANDARDİZASYONU HAKKINDA 1025/2012/AB SAYILI TÜZÜK	71
Bölüm I - Genel Hükümler.....	83
Bölüm II - Şeffaflık ve Paydaş Katılımı.....	84
Bölüm III - Birlik Mevzuatı ve Politikalarını Desteklemek Amacıyla Avrupa Standartları ve Avrupa Standardizasyon Çıktıları	87
Bölüm IV - BİT Teknik Şartnameleri	90
Bölüm V - Avrupa Standardizasyonunun Finansmanı	90
Bölüm VI - Yetki Devrine Dayalı Düzenlemeler, Komite ve Raporlama	94
Bölüm VII - Son Hükümler.....	96
Ek I - Avrupa Standardizasyon Kuruluşları	98
Ek II - BİT Teknik Şartnamelerinin Tanınmasıyla İlgili Koşullar	99
Ek III - Birlik Finansmanına Uygun Avrupa Paydaş Kuruluşları	101
Ek IV - Korelasyon Tablosu.....	102

Önsöz

Türkiye ile Avrupa Birliği (AB) arasında Gümrük Birliği'ni kuran 1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı (OKK), Türkiye'nin AB'nin ticarete teknik engellerin kaldırılmasına dair mevzuat ve sistemini uyumlaştırmasını öngörmekte ve taraflar arasında karşılıklı tanıma ilkesinin işletilmesini gerektirmektedir.

Gümrük Birliğinin malların serbest dolaşımının tesisi amacı doğrultusunda, Türkiye'nin uyumlaştıracağı topluluk mevzuatının listesi 2/97 sayılı OKK ekinde yayımlanmış ve 97/9196 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile bu mevzuatı uyumlaştıracak yetkili kuruluşlar belirlenmiştir. Aynı Karar ile Bakanlığımız (mülga Dış Ticaret Müsteşarlığı) uyum çalışmalarının eşgüdümünden sorumlu kuruluş olarak atanmış ve yatay mevzuatı hazırlamakla görevlendirilmiştir.

Türk mallarının AB pazarında serbest dolaşımının temini, mevzuattan doğan hakların sorunsuz bir şekilde kullanılabilmesi ve AB pazarına ihracat yapan firmalarımızın AB üyesi ülkelerde yerleşik firmalarla eşit şartlara sahip olabilmesi için, ulusal mevzuatımızın AB mevzuatına birebir uyumlu olması ve mevzuatın uyumunun Avrupa Komisyonunca teyit edilmesi gerekmektedir. Ülkemizce uyumlaştırılan AB mevzuatının Komisyon'dan uygun görüş almasına bağlı olarak Türk malları AB pazarında AB üyesi ülke menşeli mallar gibi serbest dolaşımdan faydalanmaktadır ve eşit muamele görmektedir.

Peki, AB'nin ortak bir mevzuatının bulunmadığı düzenlenmemiş alanda yer alan ürün gruplarının AB içinde serbest dolaşımının sağlanması hangi koşullara bağlıdır?

Hakkında AB'de ortak bir düzenlemesi bulunmayan ürün gruplarının tabi olacağı çerçeve kurallar bu kitapçıkta derlenmeye çalışılan AB'nin yatay mevzuat düzenlemeleri ile belirlenmiş durumdadır.

1) Yatay nitelikte bir AB mevzuatı olan, malların serbest dolaşımını engelleyen önlemlerin bildirimine ilişkin 3052/95/AT sayılı Konsey Kararı, 2/97 sayılı OKK'nın eki listede sayılmakta idi. Buna göre, AB'nin ortak mevzuatının bulunmadığı, ürünlere ilişkin mevzuat yapma ve uygulama yetkisinin üye devletlere bırakıldığı "düzenlenmemiş alanda" malların serbest dolaşımını ulusal mevzuata "karşılıklı tanıma hükmü" konularak sağlanmaktadır. Böylece, bir üye devlette üretilmiş veya serbest dolaşıma girmiş bir ürünün teknik engellerle karşılaşmaksızın diğer üye devletlerin pazarlarına arz edilebilmesi amaçlanmaktadır. Topluluk içinde malların serbest dolaşımını ancak insan sağlığı ve güvenliği veya çevrenin korunması gibi meşru gerekçelerle sınırlandırılmaktadır.

Aradan geçen süre zarfında, Türkiye'nin uyumlaştırması gereken 3052/95/AT sayılı Konsey Kararı'nı AB 2009'da yürürlüğe koyduğu 764/2008/AT sayılı Tüzük ile; 764/2008/AT sayılı Tüzük ise 2019/515/AB sayılı Tüzük ile yürürlükten kaldırmıştır.

Ülkemiz, AB mevzuatı uyum yükümlülüğü kapsamında ve Malların Serbest Dolaşımı Faslı'nın II no'lu açılış kriterini karşılamak amacıyla, 2012 yılında, 764/2008/AT sayılı Topluluk Tüzüğü'nü uyumlaştıran "Düzenlenmemiş Alanda Karşılıklı Tanıma Yönetmeliği"ni yayımlamıştır. Yönetmelik bu aşamada, 2019 yılında 2019/515/AB sayılı Tüzük ile AB mevzuatında yapılan güncellemeler ve ülkemizde ürün güvenliği sisteminin çerçeve mevzuatı olan 4703 sayılı Kanunu 12.03.2021 tarihinde

yürürlükten kaldıracak olan 05/03/2020 tarihli ve 7223 sayılı Ürün Güvenliği ve Teknik Düzenlemeler Kanunu paralelinde güncellenme aşamasındadır.

2) Düzenlenmemiş alanda yatay nitelikli kurallar koyan diğer bir mevzuat ise 2001/95/AT sayılı Genel Ürün Güvenliği Direktifidir. 2001/95/AT sayılı Direktif, 2/97 sayılı OKK'nın eki listede yer alan 92/59 sayılı Direktifi yürürlükten kaldırarak uygulamaya konulmuştur. 2001/95/AT sayılı Direktifi güncellemeye yönelik çalışmalar Avrupa Komisyonunun gündemini uzun bir süre meşgul etmiş fakat bu yönde hazırlanan taslaklar AB'de kabul görmemiş, bu kapsamda 2001/95/AT sayılı Direktif güncel bir mevzuat olarak AB'de yerini korumaya devam etmiştir. Bakanlığımız tarafından AB'nin 2001/95/AT sayılı Direktifi güncelleme çalışmaları yakından takip edilmiş fakat AB'de planlanan güncellemelerin gerçekleştirilememiş olması sebebiyle 2001/95/AT sayılı Direktif üzerinden mevzuat uyumlaştırma çalışmalarına başlanmıştır. 7223 sayılı Kanun'un yürürlüğü öncesi, Genel Ürün Güvenliği Yönetmeliği'nin Resmi Gazete'de yayımının sağlanması planlanmaktadır.

3) Düzenlenmemiş alanda yer alan bir diğer yatay mevzuat düzenlemesi 83/189/EEC sayılı Direktif idi. Fakat aradan geçen süre zarfında, Türkiye'nin uyumlaştırması gereken 83/189/AAT sayılı Direktif 98/34/AT sayılı Direktif ile; 98/34/AT sayılı Direktif ise 2015/1535/AB sayılı Direktif ile yürürlükten kaldırmıştır. 2015/1535/AB sayılı Direktif, 98/34/AT sayılı Direktifi yürürlükten kaldırarak bu Direktifte bir arada düzenlenen teknik düzenlemeler ve standartlar konu başlıklarını birbirinden ayırarak teknik düzenlemeler alanında yeni düzenlemeler getirmiş ve ayrıca Bilgi Toplumu Hizmetleri Alanında düzenlemeler yapan 98/48/AT sayılı Direktifi de yürürlükten kaldırarak bu alandaki hükümleri de teknik düzenlemelere yönelik hükümlerle birlikte tek bir çatı altında toplamıştır.

Ülkemiz, AB mevzuatı uyum yükümlülüğü kapsamında, 2002 yılında, 98/34/AT sayılı Direktifi uyumlaştıran "*Teknik Mevzuatın ve Standartların Türkiye ile Avrupa Birliği Arasında Bildirimine Dair Yönetmelik (Bildirim Yönetmeliği)*"ni yayımlamıştır. Yönetmelik bu aşamada, 2019 yılında 2015/1535/AB sayılı Direktif ile AB mevzuatında yapılan güncellemeler ve ülkemizde ürün güvenliği sisteminin çerçeve mevzuatı olan 4703 sayılı Kanunu 12.03.2021 tarihinde yürürlükten kaldıracak olan 05/03/2020 tarihli ve 7223 sayılı Ürün Güvenliği ve Teknik Düzenlemeler Kanunu paralelinde güncellenme aşamasındadır.

Eski mevzuat sisteminde, 98/34/AT sayılı Direktifin altında düzenlenen standardizasyon konu başlığı ise, 1025/2012/AB sayılı Tüzük ile AB'de hüküm altına alınmıştır. Söz konusu Tüzüğün uyumlaştırma çalışmaları ise Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından yürütülmektedir.

Ülkemizde de AB mevzuatına paralel olarak kurulan ürün güvenliği sistemi ile, düzenlenmiş alanda olduğu gibi, düzenlenmemiş alanda da hem AB ile Türkiye arasında malların serbest dolaşımı sağlanmakta hem de güvenli bir iç pazar oluşturulmaktadır.

Başka Bir Üye Devlet'te Yasal Olarak Pazarlanan Malların Karşılıklı Tanınması Hakkında 2019/515 Sayılı Tüzük

Başka bir Üye Devlet'te yasal olarak pazarlanan malların karşılıklı tanınması hakkında (AT) 764/2008 sayılı Tüzüğü yürürlükten kaldıran 19 Mart 2019 tarihli ve (AB) 2019/515 sayılı AVRUPA PARLAMENTOSU VE KONSEY TÜZÜĞÜ

(AEA'ya uygulanabilir metin)

AVRUPA PARLAMENTOSU VE AVRUPA BİRLİĞİ KONSEYİ,

Avrupa Birliği'nin İşleyişi Hakkında Antlaşma'yı ve bu Antlaşma'nın özellikle 114. maddesini göz önünde tutarak,

Avrupa Komisyonu'nun önerisini göz önünde tutarak,

Taslak yasal düzenlemenin ulusal parlamentolara gönderilmesini müteakip,

Avrupa Ekonomik ve Sosyal Komitesi'nin görüşünü göz önünde tutarak¹,

Olağan yasal prosedür uyarınca hareket ederek²,

Aşağıdaki gerekçelerle:

1. İç piyasa, Antlaşmalar'a uygun olarak malların serbest dolaşımının sağlandığı ve iç sınırları olmayan bir alandan oluşmaktadır. İthalatla ilgili niceliksel kısıtlamalar ile eş etkiye sahip tüm tedbirler, Üye Devletler arasında yasaklanmıştır. Bu yasaklama, mallarda doğrudan veya dolaylı, fiili veya olası Birlik içi ticareti engelleme meyilli herhangi bir ulusal tedbiri kapsar. İç piyasada malların serbest dolaşımı, belirli malların pazarlanması için ortak gereklilikler belirleyen Birlik seviyesindeki kuralların uyumlaştırılmasıyla veya Birlik uyumlaştırma kuralları tarafından tamamıyla kapsanmamış mallar veya malların bazı özellikleri için Avrupa Birliği Adalet Divanı tarafından tanımlanan karşılıklı tanıma ilkesinin uygulanmasıyla sağlanır.

2. İyi işleyen bir karşılıklı tanıma ilkesi, özellikle birçok malın hem uyumlaştırılmış hem de uyumlaştırılmamış yönleri olduğu göz önünde bulundurulduğunda, Birlik seviyesinde uyumlaştırma kurallarının temel bir tamamlayıcısıdır.

3. Malları veya malların bazı yönlerini kapsayan Birlik uyumlaştırma kurallarının yokluğunda, bir Üye Devlet'in yetkili kuruluşu başka bir Üye Devlet'te yasal olarak pazarlanan mallarla ilgili, kendi ulusal kurallarını uygulaması durumunda - örneğin tasarım, biçim, boyut, ağırlık, oluşum, sunum, etiketleme veya paketleme ile ilgili gereklilikler gibi malların bazı teknik gereklilikleri karşılama talepli - Üye Devletler arasında malların serbest dolaşımıyla ilgili hukuka uygun olmayan bir şekilde engeller yaratılabilir. Kurallar ayırım olmaksızın bütün mallar için geçerli olsa bile, başka bir Üye Devlet'te yasal bir şekilde pazarlanan mallarla ilgili bu kuralların uygulanması, Avrupa Birliği'nin İşleyişi Hakkında Antlaşma'nın (TFEU) 34. ve 36. maddelerine aykırı olabilir.

4. Karşılıklı tanıma ilkesi, Avrupa Birliği Adalet Divanı içtihadından kaynaklanmaktadır. Bu ilkeye göre, Üye Devletler, bir imalat sürecinin sonucu olmayan mallar dâhil olmak üzere, başka bir Üye Devlet'te - bu malların farklı teknik kurallara uygun olarak üretilmiş olduğu başka bir Üye Devlet'te bile - yasalara uygun bir şekilde pazarlanan malların kendi ülkesinde satışını yasaklayamaz. Ancak, karşılıklı tanıma ilkesi mutlak değildir. Üye Devletler, TFEU'nun 36. maddesinde belirtilen gerekçelerle veya malların serbest dolaşımıyla ilgili olarak, Avrupa Birliği Adalet Divanı içtihadında kabul edilmiş diğer üstün kamu yararı nedenleriyle bu tür kısıtlamaların haklı gösterildiği ve bu kısıtlamaların güdülen amaçla orantılı olduğu başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanan malların pazarlanmasını kısıtlayabilir. Bu Tüzük, piyasa erişiminin neden kısıtlandığını veya engellendiğini açık bir şekilde gerekçelendirme yükümlülüğünü getirir.

.....

¹ OJC 283, 10.8.2018, s. 19.

² 14 Şubat 2019 tarihli Avrupa Parlamentosu Tutumu (Resmi Gazete'de henüz yayımlanmamıştır) ve 5 Mart 2019 tarihli Konsey Kararı.

5. Üstün kamu yararı gerekçeleri kavramı, TFEU'nun 34. ve 36. maddeleri ile ilgili olarak Avrupa Birliği Adalet Divanı tarafından kendi içtihadında geliştirilmiş bir kavramdır. Üye Devletler arasında yasal farklılıkların bulunduğu durumlarda, bu tür üstün nedenler, yetkili kuruluşlar tarafından ulusal teknik kuralların uygulanmasını haklı gösterebilir. Ancak, idari kararlar her zaman uygun şekilde gerekçelenmeli, meşru olmalı, uygun olmalı ve orantılılık ilkesine uymalıdır ve yetkili kuruluş, mümkün olan en az kısıtlayıcı kararı almalıdır. Mallarla ilgili iç piyasanın işleyişini geliştirmek amacıyla, ulusal teknik kurallar amaca uygun olmalı ve orantısız tarife dışı engeller yaratmamalıdır. Ayrıca, başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanan mallar açısından piyasa erişimini kısıtlayan veya engelleyen idari kararlar yalnızca, değerlendirme kapsamındaki ürünlerin, o Üye Devlet'teki ürünlerin meşru kamu hedefini gerçekleştirme şekline farklı bir şekilde Üye Devlet tarafından izlenen meşru kamu hedefini gerçekleştirdiği gerçeğine dayanmamalıdır. Üye Devletler'e yardımcı olmak amacıyla, Komisyon, üstün kamu yararı nedenleri kavramı ve karşılıklı tanıma ilkesinin nasıl uygulanacağı üzerine Avrupa Birliği Adalet Divanı içtihadıyla ilgili olarak bağlayıcı olmayan rehberlik sunmalıdır. Yetkili kuruluşlar, katkı sunma fırsatına sahip olmalı ve rehberlikle ilgili geri bildirimler sunmalıdır.

6. Rekabet Gücü Konseyi, Aralık 2013 tarihli Tek Pazar Politikasıyla ilgili Sonuç Bildirgesinde, Tek Pazar'da işletmeler ve tüketiciler için çerçeve koşulları geliştirmek amacıyla, ilgili tüm araçların, karşılıklı tanıma dâhil, uygun bir şekilde kullanılması gerektiğini belirtmiştir. Konsey, karşılıklı tanıma ilkesinin işleyişinin hâlâ yetersiz veya sorunlu olduğu vakalar hakkında rapor vermeye davet edilmiştir. Rekabet Gücü Konseyi, Şubat 2015 tarihli Tek Pazar Politikasıyla ilgili Sonuç Bildirgesinde, Komisyon'u karşılıklı tanıma ilkesinin etkin bir biçimde işlenmesini ve bu anlamda öneriler sunmasını sağlayacak adımlar atmaya teşvik etmiştir.

7. (AT) 764/2008 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü³ başka bir Üye Devlet'te hâlihazırda yasalara uygun bir şekilde pazarlanmış malların serbest dolaşımı önünde hukuka uygun olmayan engeller yaratılması ihtimalini en aza indirmek için usuller oluşturarak karşılıklı tanıma ilkesinin uygulanmasını kolaylaştırmak amacıyla kabul edilmiştir. Bu Tüzük'ün kabul edilmesine rağmen, karşılıklı tanıma ilkesinin uygulanmasıyla ilgili hâlâ pek çok sorun bulunmaktadır. 2014 ve 2016 yılları arasında gerçekleştirilmiş değerlendirme, karşılıklı tanıma ilkesinin olması gerektiği gibi işlemediğini ve (AT) 764/2008 sayılı Tüzük'ün söz konusu ilkenin uygulanmasını kolaylaştırma sınırlı etkiye sahip olduğunu göstermiştir. İlgili Tüzük tarafından devreye sokulan araçlar ve usule ait garantiler, karşılıklı tanıma ilkesinin uygulanmasını geliştirme amaçlarında başarısız olmuştur. Örneğin, iktisadi işletmecilere geçerli ulusal kurallar ve karşılıklı tanıma ilkesinin uygulanması hakkında bilgi sağlamak amacıyla devreye sokulan Ürün İrtibat Noktaları ağı, iktisadi işletmeciler tarafından çok az bilinip kullanılmaktadır. Söz konusu ağ içerisinde, ulusal makamlar yeterince işbirliğinde bulunmamaktadır. Piyasa erişimini kısıtlayan ya da engelleyen idari kararları bildirme gerekliliğine çok az uyulmaktadır. Sonuç olarak, iç piyasada malların serbest dolaşımı önündeki engeller devam etmektedir.

8. (AT) 764/2008 sayılı Tüzük'ün bazı eksiklikleri vardır ve bu nedenle söz konusu Tüzük gözden geçirilmeli ve güçlendirilmelidir. Bu Tüzük, başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanan malların serbest dolaşımını sağlamak ve serbest dolaşımın yalnızca Üye Devletler'in bunu yapmak için meşru kamu yararı gerekçelerine sahip olduğu yerlerde kısıtlanabilmesini ve kısıtlamanın gerekçeli ve orantılı olmasını sağlamak amacıyla açık usuller oluşturmalıdır. Bu Tüzük,

³ Başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanan ürünlerle ilgili bazı ulusal teknik kuralların uygulanmasına ilişkin usulleri belirten ve 3052/95/EC sayılı Karar'ı yürürlükten kaldıran 9 Temmuz 2008 tarihli ve (AT) 764/2008 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (OJ L 218, 13.8.2008, s. 21).

karşılıklı tanıma ilkesinden kaynaklanan mevcut hakların ve yükümlülüklerin hem iktisadi işletmeler hem de ulusal makamlar tarafından gözetilmesini de sağlamalıdır.

9. Bu Tüzük, uygun olduğu hallerde, i piyasanın işleyişini iyileştirmek amacıyla malların pazarlanmasıyla ilgili koşulların daha fazla uyumlaştırılmasına halel getirmemelidir.

10. Ticaret engellerinin TFEU'nun 34. ve 35. maddeleri kapsamına giren diğer tedbir türlerinden kaynaklanması da muhtemeldir. Bu tedbirler, örneğin, kamu ihale usulleri için hazırlanan teknik şartnameleri veya  ye Devletler'de resmi dil kullanımıyla ilgili koşulları içerebilir. Ancak, bu tedbirler, bu Tüzük kapsamında ulusal teknik kuralları oluşturmamalıdır ve bu Tüzük' n kapsamına girmemelidir.

11. Ulusal teknik kurallar bazen, mallar söz konusu ülkede piyasaya arz edilmeden önce resmi onayın yetkili bir makamdan alınmasını gerektiren bir ön izin prosedürü aracılığıyla bir  ye Devlet'te y r rl ge konulur. Kendi içerisinde bir ön izin prosedürünün varlığı, malların serbest dolaşımını kısıtlar. Bu nedenle, iç piyasada malların serbest dolaşımını temel ilkesi bakımından meşrulaştırılması amacıyla, bu usulün Birlik hukuku tarafından kabul edilen ve orantılı ve ayrımcı olmayan bir kamu yararı amacı izlemesi gerekmektedir. Böylesi bir usulün Birlik hukuku ile uyumluluğu, Avrupa Birliği Adalet Divanı içtihadında belirtilen görüşler çerçevesinde değerlendirilecektir. Dolayısıyla, özellikle geçerli bir  n izni olmaması gereğesiyle malların piyasa erişiminin kısıtlanması veya engellenmesine ilişkin idari kararlar, bu Tüzük' n kapsamından çıkarılmalıdır. Ancak, malların zorunlu  n izniyle ilgili bir başvuru yapıldığında, söz konusu  ye Devlet'te geçerli ulusal bir teknik kurala dayanılarak başvurunun reddedilmesine ilişkin herhangi bir idari karar, yalnızca bu Tüzük'e uygun olarak alınmalıdır; böylece başvuru sahibi, bu Tüzük' n sağladığı usule ait korumadan faydalanabilir. Aynı usul, malların ihtiyari  n izninin olması durumunda da uygulanır.

12. Bu Tüzük tarafından kapsanan mal türlerinin tarımsal ürünleri içerdiğini açıklığa kavuşturmak önemlidir. "Tarımsal  r nler" terimi, TFEU'nun 38(1) maddesinde öngörüldüğü üzere, balıkçılıkla ilgili ürünleri kapsamaktadır. Bu Tüzük'e hangi ürün türlerinin tabi olduğunu tespit etmeye yardımcı olmak amacıyla, Komisyon, karşılıklı tanıma için bir gösterge ürün listesini daha fazla geliştirmenin uygunluğunu ve faydalarını değerlendirmelidir.

13. " retici" teriminin yalnızca mal üreticisi değil, aynı zamanda tarımsal ürünler dâhil olmak üzere bir imalat sürecinin sonucu olmayan malları üreten kişiler ile kendilerini malların üreticiler olarak sunan kişileri de içerdiğini de açıklamak gerekir.

14. Ulusal bir teknik kural uygulanması sebebiyle, bir  ye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanan malların başka bir  ye Devlet'teki piyasaya erişimine izin verilmemesiyle ilgili vakaların meşruiyetini değerlendiren ulusal divanların veya mahkemelerin kararları ile ceza uygulayan ulusal divanların veya mahkemelerin kararları, bu Tüzük' n kapsamından çıkarılmalıdır.

15. Karşılıklı tanıma ilkesinden faydalanmak için mallar, başka bir  ye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanmalıdır. Malların başka bir  ye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlandığının düşünülmesi için malların söz konusu  ye Devlet'te geçerli ilgili kurallara uyması gerektiği ve söz konusu  ye Devlet'teki nihai kullanıcılara kullanımına sunulması gerektiği açıklanmalıdır.

16. Karşılıklı tanıma ilkesi hakkında ulusal makamlar ve iktisadi işletmeciler nezdinde farkındalık oluşturmak üzere,  ye Devletler, söz konusu ilkenin uygulanmasını kolaylaştırmak amacıyla, kendi ulusal teknik kurallarında açık ve kesin "tek pazar maddeleri" sağlamayı göz önünde bulundurmalıdır.

17. Malların başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlandığını göstermesi gereken kanıtlar, Üye Devletler arasında önemli farklılıklar göstermektedir. Bu durum, iktisadi işletmeciler için gereksiz yüklerle, gecikmelere ve ilave maliyetlere sebep olmaktadır ve ulusal makamların malları zamanında değerlendirmek için gerekli bilgileri elde etmesini engellemektedir. Bu durum, karşılıklı tanıma ilkesinin uygulanmasını engelleyebilir. Bu nedenle, iktisadi işletmecilerin mallarının başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlandığını göstermesini daha da kolaylaştırmak önemlidir. İktisadi işletmeciler, malları ve diğer Üye Devlet'te geçerli kurallara uyumlulukları hakkında gerekli tüm bilgileri yetkili kuruluşlara sunan bir yeterlik beyanından faydalanmalıdır. Gönüllü beyanların kullanılması, ulusal makamları piyasa erişimini kısıtlayan ya da engelleyen idari kararlar – söz konusu kararların orantılı olması, gerekçelendirilmesi ve karşılıklı tanıma ilkesine uyması ve bu Tüzük'e uygun olması kaydıyla – almasını engellememelidir.

18. Üretici, ithalatçı veya dağıtıcı için karşılıklı tanıma amaçları doğrultusunda ("karşılıklı tanıma beyannamesi") malların yasalara uygun bir şekilde pazarlanmasıyla ilgili bir beyanname hazırlamak mümkün olmalıdır. Üretici,, malları en iyi bilen kişi olarak ve karşılıklı tanıma beyannamesindeki bilgileri doğrulamak için gerekli kanıtlara sahip olduğu için karşılıklı tanıma beyannamesindeki bilgileri sağlamalıdır. Üretici, üretici adına ve üreticinin sorumluluğunda böyle bir beyannameyi hazırlamak için yetkili temsilcisine talimat verebilmelidir. Ancak, bir iktisadi işletmecinin beyannamedeki malların yasalara uygun bir şekilde pazarlanması hakkındaki bilgileri sağlayabildiği durumlarda, başka bir iktisadi işletmecinin – söz konusu iktisadi işletmecinin karşılıklı tanıma beyannamesinde sunduğu bilgilerle ilgili sorumluluğu üstlenmesi ve bu bilgileri doğrulamak için gerekli kanıtları sunabilmesi kaydıyla – ilgili Üye Devlet'te malların nihai kullanıcıların kullanımına sunulduğuyla ilgili bilgileri sağlaması mümkün olmalıdır.

19. Karşılıklı tanıma beyannamesi, her zaman, mallarla ilgili doğru ve tam bilgileri içermelidir. Dolayısıyla, beyanname, değişiklikleri – örneğin, ilgili ulusal teknik kurallardaki değişiklikler – yansıtmak için güncel tutulmalıdır.

20. Bir karşılıklı tanıma beyannamesinde sunulan bilgilerin kapsamlı olmasını sağlamak amacıyla, bu tür beyannameler için uyumlaştırılmış bir yapı, bu tip beyanda bulunmak isteyen iktisadi işletmecilerin kullanımı için oluşturulmalıdır.

21. Karşılıklı tanıma beyannamesinin tam ve doğru bir şekilde sunulmasını sağlamak önemlidir. Bu nedenle, iktisadi işletmecilerin karşılıklı tanıma beyannamesinde kendileri tarafından sağlanan bilgilerden sorumlu olmalarını talep etmek gereklidir.

22. Birlik uyumlaştırma mevzuatı tarafından kapsanmayan mallar alanında faaliyet gösteren işletmelerin etkinliği ve rekabet edebilirliğini artırmak amacıyla, karşılıklı tanıma beyannamesinin sunumunu kolaylaştırmak amacıyla yeni bilgi teknolojilerinden faydalanmak mümkün olmalıdır. Dolayısıyla, iktisadi işletmeciler, karşılıklı tanıma beyannamesinin kolaylıkla erişilebilir olması ve güvenilir bir formatta olması kaydıyla, kendi karşılıklı tanıma beyannamelerini çevrimiçi olarak halka açık hale getirebilmelidir.

23. Komisyon, bir karşılıklı tanıma beyannamesi şablonunun ve bu şablonu tamamlamaya yönelik yönlendirici ilkelerin, Birlik'in tüm resmi dillerinde Single Digital Gateway'de (Tek Dijital Kapı) kullanıma sunulmasını sağlamalıdır.

24. Bu Tüzük, yalnızca bazı yönleri Avrupa uyumlaştırma mevzuatı tarafından kapsanan mallar için de geçerli olmalıdır. Birlik uyumlaştırma mevzuatı uyarınca, iktisadi işletmecinin söz konusu mevzuata uyumunu göstermek üzere bir AB uygunluk beyannamesi hazırlamasının gerektiği du-

rumlarda, söz konusu iktisadi işletmecinin, bu Tüzük tarafından sağlanan karşılıklı tanıma beyannamesi AB uygunluk beyannamesine eklemesine izin verilmelidir.

25. İktisadi işletmecilerin karşılıklı tanıma beyannamesini kullanmamaya karar vermesi durumunda, hedef Üye Devlet'in yetkili kuruluşları, orantılılık ilkesi bakımından, malları değerlendirmek için gerekli olduğunu düşündükleri belirli bilgiler için açık bir biçimde tanımlanmış talepte bulunmalıdır.

26. İktisadi işletmeciye, belgeleri veya hedef Üye Devlet'in yetkili kuruluşları tarafından talep edilen diğer bilgileri sunmak için veya söz konusu malların değerlendirilmesiyle ilgili olarak herhangi bir görüş veya yorum sunmak için uygun süre tanınmalıdır.

27. (AB) 2015/1535 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi⁴, Üye Devletler'in tarımsal veya balıkçılıkla ilgili ürünler dâhil olmak üzere herhangi bir ürün ile ilgili taslak ulusal teknik düzenlemeyi ve bu düzenlemenin çıkarılmasının gerekliliğiyle ilgili bir gerekçe beyanını Komisyon'a ve diğer Üye Devletler'e iletmesini gerektirmektedir. Ancak, bu türde ulusal bir teknik düzenlemenin kabul edilmesinin ardından, karşılıklı tanıma ilkesinin, münferit vakalarda, belli başlı mallara doğru bir biçimde uygulanmasının sağlanması gereklidir. Bu Tüzük, örneğin, Üye Devletler'in idari kararın dayandığı ulusal teknik kuralları ve başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanan bir mal açısından ulusal teknik kuralın uygulanmasını haklı gösteren meşru kamu yararı gerekçelerini belirtmesini talep ederek münferit vakalarda karşılıklı tanıma ilkesinin uygulanmasıyla ilgili usulleri belirtmelidir. Ulusal teknik kuralın orantılılığı, söz konusu kurala dayanan idari kararın orantılılığını göstermenin temelidir. Ancak, idari kararın orantılılığının gösterileceği araç, vaka bazında belirlenmelidir.

28. Başka bir Üye Devlet'te hâlihazırda yasalara uygun bir şekilde pazarlanan mallar için piyasa erişimini kısıtlayan veya engelleyen idari kararlar, malların serbest dolaşımı temel ilkesinin istisnaları olması gerektiği için, bu tür kararların karşılıklı tanıma ilkesinden kaynaklanan mevcut yükümlülükleri gözetmesini sağlamak gereklidir. Bu nedenle, malların başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanıp pazarlanmadığını ve eğer pazarlandıysa hedef Üye Devlet'in ilgili ulusal teknik kuralları tarafından kapsanan meşru kamu yararının TFEU'nun 36. maddesine ve Avrupa Birliği Adalet Divanı içtihadına göre yeterli biçimde korunup korunmadığını belirlemek için açık bir usul oluşturmak uygundur. Bu usul, alınan herhangi bir idari kararın orantılı olmasını ve karşılıklı tanıma ilkesine uymasını ve bu Tüzük'e uygun olmasını sağlamalıdır.

29. Bir yetkili kuruluşun piyasa erişimini kısıtlayıp kısıtlamamaya veya engelleyip engellemeye karar vermeden önce malları değerlendirdiği durumlarda, söz konusu yetkili kuruluş, bireylerin güvenliğine ve sağlığına zararı önlemek, çevreye zararı önlemek veya malları kullanıma sunmanın genellikle genel ahlak veya kamu güvenliği – örneğin, suçun önlenmesi – gerekçeleriyle engellendiği durumlarda malların kullanıma sunulmasını önlemek için hızlı müdahalenin gerektiği durumlar haricinde, piyasa erişimini askıya alma kararı vermemelidir.

30. (AT) 765/2008 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü⁵ uygunluk değerlendirme kuruluşlarının yeterli düzeyinin karşılıklı kabulünü sağlayan bir akreditasyon sistemi oluşturmak-

4 Teknik düzenlemeler alanında bilgilerin ve Bilgi Toplumu hizmetlerine ilişkin kuralların sağlanması için bir usul belirlenmesine yönelik 9 Eylül 2015 tarihli ve (AB) 2015/535 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (OJ L 241, 17.9.2015, s. 1).

5 Ürünlerin pazarlanmasıyla ilgili olarak akreditasyon ve piyasa gözetimi ve denetimi gerekliliklerini belirleyen ve (AET) 339/93 sayılı Tüzük'ü yürürlükten kaldıran 9 Temmuz 2008 tarihli ve (AT) 765/2008 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (OJ L 218, 13.8.2008, s. 30).

tadır. Üye Devletler'in yetkili kuruluşları, bir akredite uygunluk değerlendirme kuruluşunun yeterliliğiyle ilgili gerekçelerle söz konusu kurum tarafından verilen test raporlarını ve sertifikaları kabul etmeyi reddetmemelidir. Ayrıca, başka bir Üye Devlet'te hâlihazırda gerçekleştirilmiş testlerin ve usullerin tekrarından olabildiğince fazla kaçınmak amacıyla, Üye Devletler, Birlik hukukuna uygun olarak diğer uygunluk değerlendirme kuruluşları tarafından verilen test raporlarını ve sertifikaları kabul etmeyi reddetmemelidir. Yetkili kuruluşlar, sunulan test raporlarının ve sertifikaların içeriğini uygun biçimde dikkate almalıdır.

31. 2001/95/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi⁶ yalnızca güvenli malların piyasaya arz edilebileceğini belirtmekte ve ürünlerin güvenliği bakımından üreticilerin ve dağıtıcıların yükümlülüklerini ortaya koymaktadır. Yetkili kuruluşlar, herhangi bir tehlikeli ürünü derhal geçerli olmak üzere yasaklama veya tehlikeli olabilecek ürünleri çeşitli güvenlik değerlendirmeleri ve kontroller için gerekli süre için geçici olarak yasaklama yetkisine sahiptir. İlgili Direktif, yetkili kuruluşların ürünler bir risk teşkil ediyor ise, alınması gereken uygun tedbirleri – örneğin, Direktif'in 8(1) maddesinin (b) ila (f) bentlerinde atıfta bulunulan tedbirler gibi – ve uygulama usullerini de tarif etmekte ve aynı zamanda Üye Devletler'e söz konusu tedbirleri Komisyon'a ve diğer Üye Devletler'e bildirme yükümlülüğü de getirmektedir. Bu nedenle, yetkili kuruluşlar, başta söz konusu Direktif'in 8(1) maddesinin (b) ila (f) bentleri ile 8(3) maddesi olmak üzere, ilgili Direktif'i uygulamaya devam edebilmelidir.

32. (AT) 178/2002 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü⁷, *inter alia*, gıda veya yemden kaynaklanan ve insan sağlığı üzerinde doğrudan veya dolaylı etkisi olan risklerin bildirimleriyle ilgili hızlı bir uyarı sistemi oluşturmaktadır. Bu Tüzük, Üye Devletler'in kabul ettikleri ve piyasaya gıda veya yem sürülmesini kısıtlamayı veya insan sağlığını korumak amacıyla, acil müdahale gerektiren gıda veya yemlerin piyasadan çekilmesini veya geri çağırılmasını amaçlayan herhangi bir tedbirle ilgili olarak hızlı uyarı sistemini kullanarak, Komisyon'u derhal bilgilendirmesini gerektirir. Yetkili kuruluşlar, ilgili Tüzük'ü ve özellikle bu Tüzük'ün 50(3) ve 54. maddelerini uygulamaya devam edebilmelidir.

33. (AB) 2017/625 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü⁸; (AT) 882/2004 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'nde⁹ ve ilgili Birlik sektörel mevzuatında belirtilen resmi kontrollerle ilgili kuralları da dikkate alarak, tüm tarım-gıda zincirinde resmi kontrollerin organizasyonu ve resmi kontroller haricindeki diğer resmi faaliyetlerin organizasyonu için uyumlaştırılmış bir Birlik çerçevesi oluşturmaktadır. (AB) 2017/625 sayılı Tüzük, iktisadi işletmecilerin gıda ve yem kanununa, hayvan sağlığı kurallarına veya hayvan refahı kurallarına uyumsuzluk durumlarını

⁶ Genel ürün güvenliği hakkında 3 Aralık 2001 tarihi ve 2001/95/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (OJ L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁷ Gıda yasasıyla ilgili genel ilke ve gerekliliklerini ortaya koyan, Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi'ni kuran ve gıda güvenliğine ilişkin konulardaki usulleri belirleyen 28 Ocak 2002 sayılı ve (AT) 178/2002 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (OJ L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁸ Resmi kontroller ve gıda ve yem kanunun, hayvan sağlığı ve refahı, bitki sağlığı ve bitki koruma ürünleri ile ilgili kuralların uygulanmasını sağlamak üzere gerçekleştirilen diğer resmi faaliyetler hakkında ve Avrupa Parlamentosu ve Konsey'in (AT) 999/2001, (AT) 396/2005, (AT) 1069/2009, (AT) 1107/2009, (AB) 1151/2012, (AB) 652/2014, (AB) 2016/429 ve (AB) 2016/2031 sayılı Tüzüklerini, (AT) 1/2005 ve (AT) 1099/2009 sayılı Konsey Tüzüklerini ve 98/58/EC, 1999/74/EC, 2007/43/EC, 2008/119/EC ve 2008/120/EC sayılı Konsey Direktiflerini değiştiren ve Avrupa Parlamentosu'nun ve Konsey'in (AT) 854/2004 ve (AT) 882/2004 sayılı Tüzüklerini, 89/608/EEC, 89/662/EEC, 90/425/EEC, 91/496/EEC, 96/23/EC, 96/93/EC ve 97/78/EC sayılı Konsey Direktiflerini ve 92/438/EEC sayılı Konsey Kararı'nı yürürlükten kaldıran 15 Mart 2017 tarihli ve (AB) 2017/625 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (Resmi Kontroller Tüzüğü) (OJ L 95, 7.4.2017, s. 1).

⁹ Yem ve gıda kanununa, hayvan sağlığı ve hayvan refahı kurallarına uyumun doğrulanması için gerçekleştirilen resmi kontrollere ilişkin 29 Nisan 2004 tarihli ve (AT) 882/2004 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (OJ L 165, 30.4.2004, s. 1).

düzeltilmelerini sağlamak için belirli bir usul ortaya koyar. Yetkili kuruluşlar, başta 138. madde olmak üzere, (AB) 2017/625 sayılı Tüzüğü uygulamaya devam edebilmelidir.

34. (AB) 1306/2013 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü¹⁰, (AT) 882/2004 sayılı Tüzük'te belirtilen kriterlere uygun olarak, (AB) 1308/2013 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'nde¹¹ belirtilen yükümlülükler açısından kontrolleri gerçekleştirmek için uyumlaştırılmış bir Birlik çerçevesi oluşturmaktadır ve Üye Devletler'in bu yükümlülüklerle uyum sağlayan herhangi bir işletmecinin kontrol sisteminin kapsamında olma hakkına sahip olmasını sağlamaları gerektiğini belirtmektedir. Yetkili kuruluşlar, başta 90. madde olmak üzere (AB) 1306/2013 sayılı Tüzük'ü uygulamaya devam edebilmelidir.

35. Bu Tüzük uyarınca, Üye Devletler'in yetkili kuruluşları tarafından alınan herhangi bir idari karar, iktisadi işletmeci için mevcut çözümleri belirtmelidir; böylece bir iktisadi işletmeci, ulusal mevzuata uygun olarak, karara itiraz edebilir veya işlemlerini yetkili ulusal divan veya mahkeme önüne çıkarabilir. İdari karar, iktisadi işletmecilerin İç Piyasa Problem Çözme Ağı'nı (Internal Market Problem Solving Network – SOLVIT) ve bu Tüzük'te öngörülen problem çözme usulünü kullanma ihtimaline de atıfta bulunmalıdır.

36. Piyasa erişimini kısıtlayan veya engelleyen idari kararlara itiraz ederken işletme dostu bir alternatif arayan iktisadi işletmeciler için etkili çözümler, karşılıklı tanıma ilkesinin doğru ve tutarlı bir biçimde uygulanmasını sağlamak için gereklidir. Bu tür çözümleri garantilemek ve yasal maliyetlerden kaçınmak amacıyla, başta küçük ve orta ölçekli işletmeler (KOBİ'ler) olmak üzere, iktisadi işletmeciler için mahkemeler dışında bir problem çözme usulü mevcut olmalıdır.

37. SOLVIT, başka bir Üye Devlet'te kamu makamları tarafından hakları ihlal edildiğinde bireyler ve işletmeler için çözümler bulmayı amaçlayan her bir Üye Devlet'te ulusal yönetimler tarafından sağlanan bir hizmettir. SOLVIT'in işleyişini yöneten ilkeler, 2013/461/EU sayılı Komisyon Tavsiyesi'nde¹² belirtilmiştir. Bu Tavsiye'ye göre, her bir Üye Devlet, SOLVIT Merkezi'nin SOLVIT'te yer almasını sağlamak için yeterli insan kaynağına ve finansal kaynaklara sahip bir SOLVIT Merkezi sağlayacaktır. Komisyon, özellikle işletmeler arasında, SOLVIT'in varlığı ve faydalarıyla ilgili farkındalığı artırmalıdır.

38. SOLVIT, ücretsiz olarak sağlanan, etkili, adli olmayan bir problem çözme mekanizmasıdır. Kısa zaman aralıklarıyla işler ve yetkili kamu kurumları tarafından kendi Birlik haklarının tanınmasıyla ilgili zorluklar yaşayan bireylere veya işletmelere pratik çözümler sağlar. İktisadi işletmeci, ilgili SOLVIT Merkezi ve Üye Devletler uygun sonuç üzerinde hemfikir olduğunda, başka bir eylem gerekmez.

39. Ancak SOLVIT'in gayri resmi yaklaşımı başarısız olduğunda ve karşılıklı tanıma ilkesiyle ilgili idari kararın uyumluluğuna ilişkin şüpheler olduğu gibi kaldığında, Komisyon, ilgili SOLVIT Merkezi'nin talebi üzerine konuyu araştırma yetkisine sahip olmalıdır. Değerlendirmesinin ardından, Komisyon, ilgili iktisadi işletmeciye ve yetkili kuruluşlara ilgili SOLVIT Merkezi vasıtasıyla iletilecek

¹⁰ Ortak tarım politikasının finansmanı, yönetimi ve izlenmesine ilişkin ve (AET) 352/78, (AT) 165/94, (AT) 2799/98, (AT) 814/2000, (AT) 1290/2005 ve (AT) 485/2008 sayılı Konsey Direktiflerini yürürlükten kaldırarak 17 Aralık 2013 tarihli ve (AB) 1306/2013 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (OJ L 347, 20.12.2013, s. 549).

¹¹ Tarımsal ürünlerde ortak piyasa düzenini kuran ve (AET) 922/72, (AET) 234/79, (AT) 1037/2001 ve (AT) 1234/2007 sayılı Konsey Direktiflerini yürürlükten kaldırarak 17 Aralık 2013 tarihli ve (AB) 1308/2013 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (OJ L 347, 20.12.2013, s. 671).

¹² SOLVIT'i yöneten ilkeler hakkında 17 Eylül 2013 tarihli ve 2013/461/EU sayılı Komisyon Tavsiyesi (OJ L 249, 19.9.2013, s. 10).

ve SOLVIT prosedürü esnasında dikkate alınması gereken bir görüş bildirmelidir. Komisyon'un müdahalesi, 45 çalışma gününü içeren bir zaman sınırına tabi olmalıdır ve bu zaman sınırı Komisyon'un gerekli gördüğü ilave bilgileri ve belgeleri almak için gereken zamanı içermemelidir. Eğer vaka bu sürede çözümlenirse, Komisyon'dan bir görüş bildirmesi talep edilmeyecektir. Bu tür SOLVIT vakaları, SOLVIT veri tabanında ayrı bir iş akışına tabi olmalıdır ve düzenli SOLVIT istatistiklerine dâhil edilmemelidir.

40. Piyasa erişimini kısıtlayan veya engelleyen bir idari kararla ilgili Komisyon görüşü yalnızca, idari kararın karşılıklı tanıma ilkesi ve bu Tüzük'ün gereklilikleriyle uyumlu olup olmadığını ele almaktadır. Bu, karşılıklı tanıma ilkesinin uygulanmasıyla ilgili tespit edilen sistemik sorunları ele alırken, TFEU'nun 258. maddesi kapsamındaki Komisyon yetkilerine ve Üye Devletler'in Birlik hukukuna uyma yükümlülüğüne halel getirmez.

41. Başta KOBİ'ler olmak üzere, işletmelerin belirli bir Üye Devlet'te yürürlükte olan mevzuat hakkında güvenilir ve belirli bilgileri elde edebilmesi malların iç piyasası için önemlidir. Ürün İrtibat Noktaları, belirli ürün kuralları ve karşılıklı tanıma ilkesinin kendi Üye Devleti'nin topraklarında nasıl uygulandığı hakkında bilgiler dağıtarak ulusal makamlar ve iktisadi işletmeciler arasındaki iletişimi kolaylaştırmada önemli bir rol oynamalıdır. Bu nedenle, karşılıklı tanıma tarafından kapsanan ulusal teknik kurallar dâhil olmak üzere, ürünlerle alakalı tüm kurallar hakkında temel bilgi sağlayıcı olarak Ürün İrtibat Noktaları'nın rolünü artırmak gereklidir.

42. Malların serbest dolaşımını kolaylaştırmak amacıyla, Ürün İrtibat Noktaları, ücretsiz olarak, kendi ulusal teknik kuralları ve karşılıklı tanıma ilkesinin uygulanması hakkında makul seviyede bilgi sunmalıdır. Ürün İrtibat Noktaları, yeterli biçimde donatılmış ve bu noktalara yeterli kaynak sağlanmış olmalıdır. (AB) 2018/1724 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'ne¹³ göre, bu bilgileri bir web sitesi aracılığıyla sağlamalıdır ve bu bilgiler söz konusu Tüzük'te belirtilen kalite kriterlerine tabi olmalıdır. Ürün İrtibat Noktaları'nın ulusal teknik kuralların elektronik kopyaları veya bu kurallara çevrimiçi erişim dâhil olmak üzere, bunun gibi bilgilerin sunulmasıyla ilgili görevleri, ulusal teknik kuralların dağıtımını yöneten ulusal kurallara halel getirilmeden gerçekleştirilmelidir. Ayrıca, Ürün İrtibat Noktaları'ndan, standardizasyon kurumlarının veya kuruluşlarının fikri mülkiyet haklarına tabi olan standartların kopyaları veya bu standartlara çevrimiçi erişim talep edilmemelidir.

43. Yetkili kuruluşlar arasında işbirliği, karşılıklı tanıma ilkesinin düzgün işleyişi ve bir karşılıklı tanıma kültürünün yaratılması için gereklidir. Ürün İrtibat Noktaları ve ulusal yetkili kuruluşlar, bu nedenle, karşılıklı tanıma ilkesinin ve bu Tüzük'ün doğru ve tutarlı bir biçimde uygulanmasını sağlamak amacıyla işbirliğinde bulunmalı ve bilgi ve uzmanlık alışverişi yapmalıdır.

44. Piyasa erişimini kısıtlayan veya engelleyen idari kararların bildirilmesi, Ürün İrtibat Noktaları arasında iletişime müsaade edilmesi ve idari işbirliğinin sağlanması amaçları doğrultusunda, Üye Devletler'in bilgi ve iletişim sistemine erişimini sağlamak gereklidir.

45. Bu Tüzük'ün uygulanmasıyla ilgili aynı koşulları sağlamak amacıyla, uygulama yetkileri Komisyon'a verilmelidir. Bu yetkiler, (AB) 182/2011 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'ne¹⁴ göre kullanılmalıdır.

¹³ Bilgiye, usullere ve yardıma erişim sağlamak için bir tek dijital kapı kurulmasına ilişkin ve (AB) 1024/2012 sayılı Tüzük'ü değiştiren 2 Ekim 2018 tarihli ve (AB) 2018/1724 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (OJ L 295, 21.11.2018, s. 1).

¹⁴ Üye Devletler'in Komisyon'un uygulama yetkilerini ifasını kontrolüne ilişkin kurallar ve genel ilkelere ilişkin 16 Şubat 2011 tarihli (AB) 182/2011 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (OJ L 55, 28.2.2011, s. 13).

46. Bu Tüzük' n amaçları doğrultusunda, kişisel verileri işlemenin gerekli olduğu durumlarda, bu işleme işlemi, kişisel verilerin korunmasına ilişkin Birlik hukukuna göre gerçekleştirilmelidir. Bu Tüzük kapsamında gerçekleştirilen herhangi bir kişisel veri işleme işlemi, (AB) 2016/679 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'ne¹⁵ veya (AB) 2018/1725 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'ne¹⁶ tabidir.

47. Güvenilir ve etkili izleme mekanizmaları, bu Tüzük' n uygulanması ve bu Tüzük' n malların serbest dolaşımı üzerindeki etkisi hakkında bilgi sağlamak için kurulmalıdır. Bu tür mekanizmalar, bu amaçlara ulaşmak için gerekenden ötesine geçmemelidir.

48. Karşılıklı tanıma ilkesi hakkında farkındalık yaratmak ve bu Tüzük' n doğru ve tutarlı bir biçimde uygulanmasını sağlamak amacıyla, Birlik finansmanından, farkındalık yaratma kampanyaları, eğitimler, görevli değişimleri ve yetkili kuruluşlar,  r n İrtibat Noktaları ve iktisadi işletmeciler arasında güveni ve işbirliğini artırmayı ve desteklemeyi hedefleyen diğer ilgili faaliyetler için karşılık ayrılmalıdır.

49. Karşılıklı tanıma ilkesinin işleyişi ve bunun mallar için Tek Pazar  zerindeki etkisi ile ilgili doğru verilerin eksikliğini gidermek amacıyla, Birlik bu tür verilerin toplanmasını finanse etmelidir.

50. Birlik'in finansal çıkarları, düzensizliklerin önlenmesi, tespiti ve incelenmesi, kayıp, yanlış ödenen veya yanlış kullanılan fonların tahsisi, ve uygun durumlarda, idari ve mali cezalar dâhil olmak üzere harcama döngüsü boyunca orantılı tedbirlerle korunmalıdır.

51. Burada belirtilen gerekliliklere adapte olmak için yetkili kuruluşlara ve iktisadi işletmecilere yeterli süre tanımak amacıyla bu Tüzük' n uygulanmasını ertelemek uygundur.

52. Komisyon, amaçları çerçevesinde, bu Tüzük ile ilgili bir değerlendirme yürütmelidir. Komisyon, karşılıklı tanıma ilkesinin işleyişi ve bunun mallar için tek pazar üzerindeki etkisi ile ilgili olarak toplanan verileri ve bu Tüzük'  değerlendirmek üzere bilgi ve iletişim sisteminde bulunan bilgileri kullanmalıdır. Komisyon,  ye Devletler'den kendi değerlendirmesi için gerekli ilave bilgileri sağlamalarını talep edebilmelidir. Daha İyi Kanun Yapmaya ilişkin 13 Nisan 2016 tarihli Kurumlararası Anlaşma'nın¹⁷ 22. maddesi uyarınca, verimlilik, etkililik, uygunluk, bütünlük ve katma değere dayanması gereken bu Tüzük' n değerlendirmesi, seçeneklerin etki değerlendirmelerinin temelini oluşturmalıdır.

53. Bu Tüzük' n amacı (karşılıklı tanıma ilkesinin düzgün, tutarlı ve doğru uygulanmasını sağlamak)  ye Devletler tarafından yeterince gerçekleştirilemeyeceği ancak  leği ve etkileri nedeniyle Birlik seviyesinde daha iyi gerçekleştirilebileceği için Birlik, Avrupa Birliği Antlaşması'nın 5. maddesinde belirtilen tamamlama ilkesine uygun olarak tedbirler benimseyebilir. Söz konusu maddede belirtilen orantılılık ilkesi uyarınca, bu Tüzük, söz konusu amaca ulaşmak için gerekenden ötesine geçmez,

İŞBU TÜZÜK'  KABUL ETMİŞTİR:

.....

¹⁵ Kişisel verilerin işlenmesi bakımından gerçek kişilerin korunması ve bu tür verilerin serbest dolaşımına ilişkin ve 95/46/EC sayılı Direktif'i yürürlükten kaldıran 27 Nisan 2016 tarihli ve (AB) 2016/679 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (Genel Veri Koruma Tüzüğü) (OJ L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹⁶ Kişisel verilerin Birlik kuruluşları, kurumları, ofisleri ve ajansları tarafından işlenmesi bakımından gerçek kişilerin korunmasına ve bu tür verilerin serbest dolaşımına ilişkin ve (AT) 45/2001 sayılı Tüzük'  ve 1247/2002/EC sayılı Karar'ı yürürlükten kaldıran 23 Ekim 2018 tarihli ve (AB) 2018/1725 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (OJ L 295, 21.11.2018, s. 39).

¹⁷ OJ L 123, 12.5.2016, s. 1.

Bölüm I

Genel Hükümler

Madde 1 / Konu

- 1.** Bu Tüzük'ün amacı, karşılıklı tanıma ilkesinin uygulanmasını geliştirerek ve haksız ticaret engellerini ortadan kaldırarak iç piyasanın işleyişini güçlendirmektir.
- 2.** Bu Tüzük, TFEU'nun 34. maddesine tabi olan ve TFEU'nun 36. maddesini ve Avrupa Birliği Adalet Divanı içtihadını göz önünde tutarak başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanan mallarla ilgili olarak münferit vakalarda karşılıklı tanıma ilkesinin Üye Devletler tarafından uygulanmasına ilişkin kuralları ve usulleri belirler.
- 3.** Bu Tüzük ayrıca Üye Devletler'de Ürün İrtibat Noktaları'nın kurulmasını ve sürdürülmesini ve karşılıklı tanıma ilkesi bağlamında işbirliğini ve bilgi alışverişini sağlar.

Madde 2 / Kapsam

- 1.** Bu Tüzük, TFEU'nun 38(1) maddesinin ikinci alt paragrafı kapsamında tarımsal ürünler dâhil olmak üzere herhangi bir mal türü ve idari kararın aşağıdaki kriterleri karşıladığı başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanan bu tür mallarla ilgili olarak hedef Üye Devlet'in bir yetkili kuruluşu tarafından alınmış veya alınacak idari kararlar için geçerlidir:

- (a)** idari kararın temeli, hedef Üye Devlet'te geçerli ulusal bir teknik kuraldır ve
- (b)** idari kararın doğrudan veya dolaylı etkisi, hedef Üye Devlet'te piyasa erişimini kısıtlamak veya engellemektir.

İdari karar, bir ulusal teknik kurala dayanan ve (b) bendinde atıfta bulunulan etkiyle aynı veya büyük ölçüde aynı yasal etkiye sahip idari bir işlem içermektedir.

- 2.** Bu Tüzük'ün amaçları doğrultusunda, bir "ulusal teknik kural", bir yasanın veya tüzüğün herhangi bir hükmü veya bir Üye Devlet'in aşağıdaki özelliklere sahip diğer idari hükmüdür:

- (a)** Birlik düzeyinde uyumlaştırmanın konusu olmayan mallar veya malların bazı yönlerini kapsar;
- (b)** söz konusu Üye Devlet'te malların veya belirli bir tür malın piyasada bulunmasını yasaklar ya da söz konusu pazarda mallar veya belirli bir tür mal bulundurulduğunda hükümle uyumluluğu *fiili olarak* veya *hükmen* zorunlu kılar.
- (c)** En azından aşağıdakilerden birini gerçekleştirir:
 - (i)** Kalite düzeyi, performans veya güvenlik veya boyutlar gibi mallardan veya belirli bir tür maldan talep edilen özellikleri –ne isim altında satıldığı, terminoloji, semboller, test etme

ve test yöntemleri, paketlenme, işaretleme veya etiketleme ve uygunluk değerlendirme prosedürleri gibi ürün için uygulanabilir gereklilikler dâhil olmak üzere – belirlir;

(ii) özellikle tüketicileri veya çevreyi korumak amacı doğrultusunda, kullanım, geri dönüşüm, yeniden kullanım veya elden çıkarma şartları gibi, mallara veya belirli bir tür mala ilişkin olarak söz konusu Üye Devlet'te piyasaya arz edildikten sonra malların kullanım sürecini etkileyen diğer gereklilikleri (bu şartlar ürünün yapısını veya niteliğini ya da söz konusu Üye Devlet'te piyasaya arz edilmesini önemli ölçüde etkileyebilir) uygulamaya koyar.

3. Bu maddenin 2. Paragrafının (c)(i) bendi, TFEU'nun 38(1) maddesinin ikinci alt paragrafında atıfta bulunulduğu üzere, tarımsal ürünler bakımından kullanılan üretim yöntemlerini ve süreçlerinin yanı sıra insan ve hayvan tüketimi amaçlı ürünler bakımından onların özellikleri üzerinde bir etkiye sahip olan diğer ürünlerle ilgili üretim yöntemlerini ve süreçlerini kapsar.

4. Bir ön izin prosedürünün kendisi, bu Tüzük'ün amaçları doğrultusunda, bir ulusal teknik kural oluşturmaz; ancak bir ulusal teknik kurala dayanan ön izni reddetme kararı, bu Tüzük'ün geçerli olduğu bir idari karar – eğer söz konusu karar 1. paragrafın ilk alt paragrafında belirtilen diğer şartları karşılıyorsa – olarak dikkate alınır.

5. Bu Tüzük, aşağıdakiler için geçerli değildir:

(a) ulusal divanlar veya mahkemeler tarafından alınan yasal nitelikli kararlar;

(b) terminoloji, semboller veya anayasaya aykırı örgütlere veya suç örgütlerine yapılan herhangi bir maddi atıfla ilgili ceza gerektiren suçların veya ırkçı, ayrımcı veya yabancı düşmanı nitelikli suçların incelenmesi veya kovuşturması esnasında kolluk kuvvetleri tarafından alınan yasal nitelikli kararlar.

6. 5. Ve 6. Maddeler, aşağıdaki hükümlerin uygulanmasını etkilemez:

(a) 2001/95/EC sayılı Direktif'in 8(1) maddesinin (b) ila (f) bentleri;

(b) (AT) 178/2002 sayılı Tüzük'ün 50(3) maddesinin (a) bendi ve 54. maddesi;

(c) (AB) 1306/2013 sayılı Tüzük'ün 90. maddesi;

(d) (AB) 2017/625 sayılı Tüzük'ün 138. maddesi.

7. Bu Tüzük, (AB) 2015/1535 sayılı Direktif kapsamındaki taslak ulusal teknik düzenlemelerin kabul edilmelerinden önce Komisyon'a ve Üye Devletler'e bildirilmesi yükümlülüğünü etkilemez.

Madde 3 / Tanımlar

Bu Tüzük'ün amaçları doğrultusunda, aşağıdaki tanımlar geçerlidir:

1. "başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanan" söz konusu Üye Devlet'te geçerli ilgili kurallara uyan veya söz konusu Üye Devlet'teki bu tür kurallara tabi olmayan ve söz konusu Üye Devlet'te nihai kullanıcılara sunulan mallar veya o türdeki mallardır;

2. "piyasaya arz" ister ücret karşılığı ister ücretsiz olan bir ticari faaliyet esnasında bir Üye Devlet'in toprakları içerisinde dağıtım, tüketim veya piyasada kullanım amaçlı mal tedarikidir;

- 3.** "piyasa erişiminin kısıtlanması" hedef Üye Devlet'te malların piyasaya arzından önce yerine getirilecek koşulların veya söz konusu piyasada malları tutma koşullarının – her halükarda, 2(2) maddesinin (c)(i) bendinde atıfta bulunulduğu üzere, bu malların bir ya da birkaç özelliğinin değiştirilmesini ya da ilave test performansını gerektirir – öne sürülmesidir;
- 4.** "piyasaya erişiminin engellenmesi", aşağıdakilerden biridir:
 - (a) hedef Üye Devlet'te malların piyasaya arzını veya söz konusu piyasada bulunmasını engelleme;
 - (b) söz konusu piyasadan bu malların çekilmesini veya geri çağırılmasını talep etme;
- 5.** "piyasadan çekme" tedarik zincirindeki malların piyasaya arzını engellemeyi amaçlayan herhangi bir tedbirdir;
- 6.** "geri çağırma" nihai kullanıcılara hâlihazırda sunulmuş malların iadesini amaçlayan herhangi bir tedbirdir;
- 7.** "ön izin prosedürü" bir iktisadi işletmecinin başvurusuna dayanarak Üye Devlet yetkili kuruluşunun söz konusu Üye Devlet'te mallar piyasaya arz edilmeden önce kendi resmi onayını vermesini gerektiren Üye Devlet'in yasaları kapsamında uygulanan bir idari usuldür;
- 8.** "Üretici":
 - (a) mal imal eden veya mal tasarlatmış veya imal ettirmiş veya tarımsal ürünler gibi bir imalat sürecinin sonucu olmayan mallar üreten ve bu malları kendi adına ya da ticari markası altında pazarlayan gerçek veya tüzel kişidir,
 - (b) bir Üye Devlet'te geçerli ilgili kurallara uyumluluğu etkileyebilecek şekilde söz konusu Üye Devlet'te hâlihazırda yasalara uygun bir şekilde pazarlanmış malları değiştiren gerçek veya tüzel kişidir;
 - (c) mallara veya mallara eşlik eden belgelere kendi adını, ticari markasını veya diğer ayırt edici özelliği koyarak kendisini bu malların üretici olarak sunan diğer gerçek veya tüzel kişidir;
- 9.** "yetkili temsilci" söz konusu piyasada ürünlerin arz edilmesiyle ilgili olarak üretici adına hareket etmek üzere üreticiden yazılı bir talimat alan ve Birlik içinde yerleşik herhangi bir gerçek veya tüzel kişidir;
- 10.** "ithalatçı" üçüncü bir ülkeden gelen malları ilk kez Birlik piyasasına arz eden ve Birlik içerisinde yerleşik herhangi bir gerçek veya tüzel kişidir;
- 11.** "dağıtıcı" üretici ve ithalatçıdan ayrı olarak, bir Üye Devlet'te piyasaya malları bulandıran tedarik zincirindeki herhangi bir gerçek veya tüzel kişidir;
- 12.** "iktisadi işletmeci" mallarla ilgili olarak şunlardan biridir: üretici, yetkili temsilci, ithalatçı veya dağıtıcı;
- 13.** "nihai kullanıcı" ticaret, iş, zanaat veya meslek haricinde bir tüketici olarak ya da kendi endüstriyel veya profesyonel faaliyetleri esnasında profesyonel bir nihai kullanıcı olarak malların kendisine sunulduğu ve Birlik'te ikamet eden veya yerleşik olan bir gerçek veya tüzel kişidir;

14. “meşru kamu yararı gerekçesi” TFEU’nun 36. maddesinde belirtilen gerekçelerden biri veya üstün kamu yararı nedenidir;

15. “uygunluk değerlendirme kuruluşu” (AT) 765/2008 sayılı Tüzük’ün 2. Maddesinin 13. bendinde tanımlandığı şekilde bir uygunluk değerlendirme kuruluşudur.

Bölüm II

Münferit Vakalarda Karşılıklı Tanıma İlkesinin Uygulanmasına İlişkin Usuller

Madde 4 / Karşılıklı tanıma beyannamesi

1. Hedef Üye Devlet’te piyasaya arz edilen veya edilecek malların veya belli bir türde malın üreticisi, hedef Üye Devlet’in yetkili kuruluşlarına malların veya belli bir tür malın başka bir Üye Devlet’te yasalara uygun bir şekilde pazarlandığını göstermek amacıyla karşılıklı tanıma (“karşılıklı tanıma beyannamesi”) amaçları doğrultusunda malların yasalara uygun bir şekilde pazarlandığına ilişkin bir gönüllü beyanname düzenleyebilir.

Üretici, yetkili temsilcisine karşılıklı tanıma beyannamesini kendi adına düzenlemesi talimatını verebilir.

Karşılıklı tanıma beyannamesi, Ek’in I. Kısmı ve II. Kısmı’nda belirtilen yapıya uygun olacak ve burada belirtilen tüm bilgileri içerecektir.

Üretici veya bu yönde bir talimat olması durumunda yetkili temsilci, yalnızca Ek’in I. Kısmı’nda belirtilen bilgilerle karşılıklı tanıma beyannamesini doldurabilir. Bu gibi bir durumda, Ek’in II. Kısmı’nda belirtilen bilgiler, ithalatçı veya dağıtıcı tarafından doldurulur.

Alternatif olarak, karşılıklı tanıma beyannamesinin her iki kısmı, imza sahibinin 5(4) maddesinin (a) bendinde atıfta bulunulan kanıtları sunabilmesi kaydıyla, ithalatçı veya dağıtıcı tarafından düzenlenebilir.

Karşılıklı tanıma beyannamesi, Birlik’in resmi dillerinden birinde düzenlenir. Söz konusu dilin, hedef Üye Devlet tarafından talep edilen dil olmadığı durumlarda, iktisadi işletmeciler karşılıklı tanıma beyannamesini hedef Üye Devlet tarafından talep edilen dile çevirebilir.

2. Karşılıklı tanıma beyannamesini ya da bu beyannamenin bir kısmını imzalayan iktisadi işletmeciler, tercüme ettikleri bilgilerin doğruluğu dâhil olmak üzere, karşılıklı tanıma beyannamesinde sağlanan bilgilerin içeriğinden ve doğruluğundan sorumlu olur. Bu paragrafın amaçları doğrultusunda, iktisadi işletmeciler ulusal yasalar uyarınca yükümlü olur.

3. İktisadi işletmeciler, karşılıklı tanıma beyannamesinde sundukları bilgilerde meydana gelen herhangi bir değişikliği yansıtarak karşılıklı tanıma beyannamesinin her zaman güncel olmasını sağlar.

4. Karşılıklı tanıma beyannamesi, 5. madde kapsamında gerçekleştirilecek bir değerlendirme amacıyla hedef Üye Devlet'in yetkili kuruluşuna sunulabilir. Beyanname, çıktı olarak ya da elektronik araçlarla sunulabilir ya da hedef Üye Devlet'in gerekliliklerine uygun şekilde çevrimiçi olarak sunulabilir.

5. İktisadi işletmecilerin karşılıklı tanıma beyannamesini çevrimiçi olarak sunduğu durumlarda, aşağıdaki koşullar geçerli olur:

(a) karşılıklı tanıma beyannamesinin geçerli olduğu mal türleri veya seriler kolaylıkla tanımlanabilir olmalıdır;

(b) kullanılan teknik araçlar, kolay bir şekilde yön bulmayı sağlamalıdır ve karşılıklı tanıma beyannamesinin kullanılabilirliğini ve bu beyannameye erişimi sağlamak üzere yönlendirilmelidir.

6. Karşılıklı tanıma beyannamesinin sunulduğu malların aynı zamanda bir AB uygunluk beyannamesi talep eden bir Birlik düzenlemelerine tabi olduğu durumlarda, karşılıklı tanıma beyannamesi AB uygunluk beyannamesine eklenebilir.

Madde 5 / Malların değerlendirilmesi

1. Hedef Üye Devlet'in yetkili kuruluşunun malların veya söz konusu türdeki malların başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanıp pazarlanmadığını ve eğer yasalara uygun bir şekilde pazarlanıyorsa hedef Üye Devlet'in geçerli ulusal teknik kuralı tarafından kapsanan meşru kamu yararının yeterince korunup korunmadığını söz konusu malların özelliklerini göz önünde tutarak anlamak üzere bu Tüzük'ün tabi olduğu malları değerlendirmeyi amaçladığı durumlarda, ilgili iktisadi işletmeci ile gecikmeksizin irtibata geçer.

2. İlgili iktisadi işletmeciyle irtibata geçtiğinde, hedef Üye Devlet'in yetkili kuruluşu iktisadi işletmeciye değerlendirme hakkında bilgilendirir ve söz konusu değerlendirmeye tabi malları belirtir ve geçerli ulusal teknik kuralı veya ön izin prosedürünü açıkça belirtir. Hedef Üye Devlet'in yetkili kuruluşu, iktisadi işletmeciye ayrıca, söz konusu değerlendirmenin amaçları doğrultusunda 4. madde uyarınca, bir karşılıklı tanıma beyannamesi sunma ihtimali hakkında bilgilendirir.

3. Yetkili kuruluş bu maddenin 1. paragrafı kapsamında değerlendirmeyi yaparken iktisadi işletmecinin, hedef Üye Devlet'teki pazara malları sunmasına izin verilir ve iktisadi işletmeci, söz konusu mallar için piyasa erişimini kısıtlayan veya engelleyen bir idari karar alana kadar bunu yapmaya devam edebilir. Bu paragraf, değerlendirmenin bir ön izin prosedürü çerçevesinde gerçekleştirildiği durumlarda veya yetkili kuruluşun 6. madde uyarınca değerlendirmeye tabi malların pazara sunulmasını geçici olarak askıya aldığı durumlarda geçerli değildir.

4. 4. madde uyarınca hedef Üye Devlet'in yetkili kuruluşuna bir karşılıklı tanıma beyannamesi sunulursa, o halde, bu maddenin 1. paragrafı kapsamındaki değerlendirmenin amaçları doğrultusunda:

(a) karşılıklı tanıma beyannamesi, söz konusu beyannamede bulunan bilgilerin yetkili kuruluşun talebine karşılık olarak sunulduğunu doğrulamak için gerekli destekleyici kanıtlar ile birlikte, malların başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlandığını göstermek için yetkili kuruluş tarafından yeterli kabul edilir;

(b) yetkili kuruluş, malların başka bir  ye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlandığını göstermek amacı doğrultusunda, herhangi bir iktisadi işletmeciden başka bir belge veya belge talep etmez.

5. 4. madde uyarınca hedef  ye Devlet'in yetkili kuruluşuna bir karşılıklı tanıma beyannamesi sunulmazsa, o halde, bu maddenin 1. paragrafı kapsamındaki değerlendirme amacı doğrultusunda, yetkili kuruluş, aşağıdakilerle ilgili olarak ilgili iktisadi işletmecilerden değerlendirme için gerekli bilgi ve belgelerini sağlamasını talep edebilir:

(a) malların veya söz konusu türdeki malların özellikleri;

(b) başka bir  ye Devlet'te malların yasalara uygun bir şekilde pazarlanması.

6. İlgili iktisadi işletmeciye, hedef  ye Devlet'in yetkili kuruluşunun talebinin ardından 4. paragrafın (a) bendinde veya 5. paragrafta atıfta bulunulan bilgileri ve belgeleri sunmak veya iktisadi işletmecinin sahip olabileceği görüşleri veya yorumları sunmak üzere en az 15 iş günü süre tanınır.

7. Bu maddenin 1. paragrafı kapsamındaki değerlendirmenin amacı doğrultusunda, hedef  ye Devlet'in yetkili kuruluşu, 10(3) maddesi uyarınca, yetkili kuruluşun iktisadi işletmeci tarafından sağlanan herhangi bir bilgiyi doğrulaması gerekirse, iktisadi işletmecinin kendi mallarını yasalara uygun bir şekilde pazarladđını iddia ettiği  ye Devlet'in yetkili kuruluşları veya  r n İrtibat Noktaları ile irtibata geçebilir.

8. 1. paragraf kapsamındaki değerlendirmeyi gerçekleştirirken, hedef  ye Devlet'in yetkili kuruluşları, bir uygunluk değerlendirme kuruluşu tarafından verilen ve değerlendirmenin bir parçası olarak herhangi bir iktisadi işletmeci tarafından sağlanan test raporlarının içeriklerini ve sertifikaları göz önünde bulundurur. Hedef  ye Devlet'in yetkili kuruluşları, (AT) 765/2008 sayılı Tüzük uyarınca uygunluk değerlendirme faaliyeti alanında akredite olmuş bir uygunluk değerlendirme kuruluşu tarafından verilmiş test raporlarını veya sertifikaları söz konusu kuruluşun yeterliliğiyle ilgili gerekçelerle reddedemez.

9. Bu maddenin 1. paragrafı kapsamında bir değerlendirmenin tamamlanmasının ardından, hedef  ye Devlet'in yetkili kuruluşunun değerlendirdiği mallarla ilgili bir idari karar alması durumunda, bu maddenin 1. paragrafında atıfta bulunulan iktisadi işletmeciye gecikmeksizin ilgili idari kararı bildirir. Yetkili kuruluş, söz konusu kararı aldıktan sonra en geç 20 iş günü içerisinde Komisyon'a ve diğer  ye Devletler'e ilgili idari kararı bildirir.

10. 9. paragrafta atıfta bulunulan idari karar, karşılıklı tanıma ilkesi ve bu Tüzük' n gereklilikleri ile uyumluluğunun değerlendirilmesini kolaylaştırmak amacıyla yeterince ayrıntılı ve gerekçeli bir şekilde kararın nedenlerini belirtir.

11. Özellikle aşağıdaki bilgiler, 9. paragrafta atıfta bulunulan idari karara dâhil edilir:

(a) idari kararın dayandığı ulusal teknik kural;

(b) idari kararın dayandığı ulusal teknik kuralın uygulanmasını gerektiren meşru kamu yararı gerekçeleri;

(c) hedef  ye Devlet'in yetkili kuruluşunun, geçerli durumlarda, ulusal teknik kuralın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren gerçekleşen ilgili en son değişiklikler dâhil olmak üzere, göz önünde bulundurduğu teknik veya bilimsel kanıtlar;

(d) ilgili iktisadi işletmeci tarafından öne sürülen ve 1. paragraf kapsamındaki değerlendirme ile ilişkili görüşlerin bir özeti, mevcutsa;

(e) idari kararın istenilen hedefi gerçekleştirmek amacına uygun olduğunu ve idari kararın söz konusu hedefe ulaşmak için gerekenin daha ötesine geçmediğini gösteren kanıtlar.

12. Bu maddenin 9. paragrafında atıfta bulunulan idari karar, hedef Üye Devlet'in ulusal mevzuatı kapsamında kullanılabilir yasal çözümleri ve bu yasal çözümler için geçerli zaman sınırlarını belirtir. Aynı zamanda, iktisadi işletmeciler için SOLVIT'i ve 8. madde kapsamındaki usulü kullanma ihtimaline de bir atıf içerir.

13. 9. paragrafta atıfta bulunulan idari karar, söz konusu paragraftaki ilgili iktisadi işletmecilere bildirilmeden yürürlüğe girmez.

Madde 6 / Piyasa erişiminin geçici olarak askıya alınması

1. Bir Üye Devlet'in yetkili kuruluşu, 5. madde uyarınca mal değerlendirmesi yaptığında, yalnızca aşağıdaki durumlarda, ilgili Üye Devlet'teki pazarda söz konusu malların sunulmasını geçici olarak askıya alabilir:

(a) normal ve makul derecede öngörülebilir kullanım koşulları altında, mallar, etkileri kısa vadede ortaya çıkmayan, yetkili kuruluşun hızlı müdahalesini gerektiren riskler dâhil olmak üzere, insan ve çevre sağlığı ve güvenliği için risk teşkil ediyorsa;

(b) ilgili Üye Devlet'teki pazarda malların veya belli türdeki malların sunulması, genel ahlak veya kamu güvenliği gerekçeleriyle ilgili Üye Devlet'te genel olarak yasaklanıyorsa.

2. Üye Devlet'in yetkili kuruluşu, bu maddenin 1. paragrafı uyarınca herhangi bir geçici askıya alma durumuna ilişkin olarak ilgili iktisadi işletmeciye Komisyon'u ve diğer Üye Devletler'i derhal bilgilendirir. Komisyon'a ve diğer Üye Devletler'e yapılan bildirimler, 11. maddede atıfta bulunulan sistem aracılığıyla yapılır. Bu maddenin 1. paragrafının (a) bendi kapsamına giren durumlarda, bildirim vakanın neden bu bendin kapsamına girdiğini gösteren ayrıntılı bir teknik veya bilimsel gerekçe eşlik eder.

Madde 7 / RAPEX veya RASFF aracılığıyla bildirim

5. maddede atıfta bulunulan idari karar veya 6. maddede atıfta bulunulan geçici askıya alma, 2001/95/EC sayılı Direktif uyarınca Hızlı Bilgi Alışverişi Sistemi (Rapid Information Exchange System – RAPEX) veya (AT) 178/2002 sayılı Tüzük uyarınca Gıda ve Yem için Hızlı Uyarı Sistemi (Rapid Alert System for Food and Feed – RASFF) aracılığıyla bildirilecek bir tedbirse, aşağıdaki koşulların sağlanması koşuluyla, bu Tüzük kapsamında Komisyon'a ve diğer Üye Devletler'e ayrı bir bildirim talep edilmez:

(a) RAPEX veya RASFF bildirim, önlem bildiriminin aynı zamanda bu Tüzük kapsamında bir bildirim işlevi gördüğünü belirtir;

(b) 5. madde kapsamındaki idari karar veya 6. madde kapsamındaki geçici askıya alma için gerekli destekleyici kanıtlar RAPEX veya RASFF bildirimine dâhil edilmiştir.

Madde 8 / Problem özme usulü

- 1.** Bir idari karardan etkilenen bir iktisadi işletmecinin bu durumu SOLVIT'e iletmesi ve SOLVIT prosedürü süresince Merkez Ofis'in ve Rehberlik Merkezi'nin, problemi çözme amacıyla Komisyon'dan görüş sunmasını talep etmesi durumunda, Merkez Ofis ve Rehberlik Merkezi ilgili idari kararlarla ilişkili olan tüm ilgili belgeleri Komisyon'a sunar.
- 2.** 1. paragrafta atıfta bulunulan talebi aldıktan sonra Komisyon, idari kararın karşılıklı tanıma ilkesi ve bu Tüzük' n gereklilikleri ile uyumlu olup olmadığını değerlendirir.
- 3.** Bu maddenin 2. paragrafında atıfta bulunulan değerlendirmenin amaçları doğrultusunda, Komisyon 5(9) maddesi uyarınca bildirilen idari kararı ve SOLVIT prosedürü içerisinde sunulan bilgileri ve belgeleri göz önünde bulundurur. Bu maddenin 2. paragrafında atıfta bulunulan değerlendirmenin amaçları doğrultusunda ilave bilgi ve belgeye ihtiyaç olması durumunda, Komisyon, SOLVIT Merkezi'nden gecikmesizin ilgili iktisadi işletmeciyile veya idari kararı alan yetkili kuruluşlarla, ilave bilgi ve belge temin etmek amacıyla, iletişime geçmesini talep eder.
- 4.** 1. paragrafta atıfta bulunulan talebin alınmasından sonraki 45 iş günü içerisinde, Komisyon değerlendirmesini tamamlayıp bir görüş bildirir. Uygun durumlarda, Komisyon'un görüşü, SOLVIT vakasında ele alınması gereken kaygıları tanımlar veya vakayı çözmeye yardımcı olmak için tavsiyelerde bulunur. 45 iş günü süresi, 3. paragrafta öngörüldüğü üzere, ilave bilgileri ve belgeleri Komisyon'un alması için gerekli süreyi içermez.
- 5.** Komisyon'a 2. paragrafta atıfta bulunulan değerlendirme esnasında vakanın çözüldüğü bilgisinin verilmesi durumunda, Komisyon'dan bir görüş bildirmesi talep edilmez.
- 6.** Komisyon'un görüşü, ilgili SOLVIT Merkezi vasıtasıyla ilgili iktisadi işletmeciye ve ilgili yetkili kuruluşlara iletilir. Söz konusu görüş, 11. maddede atıfta bulunulan sistem aracılığıyla tüm  ye Devletler'e Komisyon tarafından bildirilir. Görüş, bu maddenin 1. paragrafında atıfta bulunulan SOLVIT prosedürü esnasında dikkate alınır.

Bölüm III

İdari İşbirliği, İzleme ve İletişim

Madde 9 /  r n İrtibat Noktaları'nın Görevleri

- 1.**  ye Devletler, kendi bölgeleri içerisinde  r n İrtibat Noktaları belirleyecek ve sürdürecek ve  r n İrtibat Noktaları'nın görevlerini doğru ifa etmek için yeterli yetkilere ve kaynaklara sahip olmasını sağlayacaktır.  ye Devletler,  r n İrtibat Noktaları'nın görevlerini (AB) 2018/1724 sayılı Tüzük uyarınca gerçekleştirmelerini sağlayacaklardır.

- 2.**  r n İrtibat Noktaları, aşağıdaki bilgileri evrimii olarak sunar:

(a) 5. maddede belirtilen usule ilişkin bilgiler dâhil olmak üzere, kendi  ye Devletleri'nin bölgelerinde karşılıklı tanıma ilkesine ve bu Tüzük' n uygulanmasına ilişkin bilgiler;

(b) kendi Üye Devletleri'nin alanında geçerli ulusal teknik kuralların uygulanmasını denetlemekten sorumlu makamların ayrıntıları dâhil olmak üzere, söz konusu Üye Devlet'teki yetkili kuruluşlar ile doğrudan iletişime geçilmesine aracılık edebilecek irtibat bilgileri;

(c) 8. maddede belirtilen usul dâhil olmak üzere, yetkili kuruluş ve bir iktisadi işletmeci arasında bir ihtilaf durumunda, kendi Üye Devleti'nin alanı içerisinde mevcut olan yasal çözümler ve usuller.

3. 2. paragraf kapsamında çevrimiçi olarak sağlanan bilgileri tamamlamanın gerekli olduğu durumlarda, Ürün İrtibat Noktaları, bir iktisadi işletmecinin veya başka bir Üye Devlet'in yetkili kuruluşunun talebi üzerine, Ürün İrtibat Noktası'nın kurulmuş olduğu bölgede belirli mallar veya belli türdeki mallar için geçerli ulusal teknik kuralların ve ulusal idari usullerin elektronik kopyaları veya bu kurallara ve usullere çevrimiçi erişim gibi herhangi bir faydalı bilgi ya da söz konusu malların veya söz konusu türdeki malların ulusal hukuk kapsamında ön izne tabi olup olmadığı hakkında bilgi sağlar.

4. Ürün İrtibat Noktaları, 3. paragraf kapsamında herhangi bir talep aldıktan sonra bu talebe 15 iş günü içerisinde yanıt verir.

5. Ürün İrtibat Noktaları, 3. paragraf kapsamında bilgi sağladığı için herhangi bir ücret talep etmez.

Madde 10 / İdari İşbirliği

1. Komisyon, aşağıdaki faaliyetler vasıtasıyla, yetkili kuruluşlar ve çeşitli Üye Devletler'in Ürün İrtibat Noktaları arasında etkin işbirliği öngörür ve sağlar:

(a) karşılıklı tanıma ilkesinin uygulanması bakımından bilgilerin ve en iyi uygulamaların toplanmasının ve alışverişinin kolaylaştırılması ve koordinasyonu;

(b) Ürün İrtibat Noktaları'nın işleyişinin desteklenmesi ve sınır ötesi işbirliğinin artırılması;

(c) Üye Devletler arasında görevli değişimlerinin ve yetkili kuruluşlar ve işletmeler için ortak eğitim ve farkındalık yaratma programlarının kolaylaştırılması ve koordine edilmesi.

2. Üye Devletler, kendi yetkili kuruluşlarının ve Ürün İrtibat Noktaları'nın 1. paragrafta atıfta bulunulan faaliyetlere katılmasını sağlar.

3. 5(7) maddesi uyarınca hedef Üye Devlet'in bir yetkili kuruluşunun talebi üzerine, bir iktisadi işletmecinin kendi mallarını yasalara uygun bir şekilde pazarladığını iddia ettiği Üye Devlet'teki yetkili kuruluşlar, hedef Üye Devlet'in yetkili kuruluşunu, söz konusu mallara ilişkin olarak 5. madde kapsamında gerçekleştirilen değerlendirme esnasında iktisadi işletmeci tarafından sunulan verilerin ve bilgilerin doğrulanmasıyla ilişkili herhangi bir bilgiyi 15 iş günü içerisinde sağlar. Ürün İrtibat Noktaları, 9(4) maddesinde belirtilen talep edilen bilgileri sağlamak için öngörülen zaman sınırına uygun olarak, ilgili yetkili kuruluşlar arasında irtibatı kolaylaştırmak için kullanılabilir.

Madde 11 / Bilgi ve iletişim sistemi

- 1.** Bu Tüzük'ün 5., 6. ve 10. maddelerinin amaçları doğrultusunda, (AT) 765/2008 sayılı Tüzük'ün 23. maddesinde belirtilen bilgi ve iletişim sistemi, bu Tüzük'ün 7. maddesinde öngörülen durum haricinde, kullanılır.
- 2.** Komisyon, bu Tüzük'ün amaçları doğrultusunda, bu maddenin 1. paragrafında atıfta bulunulan sistemin ayrıntılarını ve işleyişini belirten uygulama mevzuatını kabul eder.

Bölüm IV

Finansman

Madde 12 / Bu Tüzük'ü destekleyen faaliyetlerin finansmanı

- 1.** Birlik, bu Tüzük'ü destekleyen aşağıdaki faaliyetleri finanse edebilir:
 - (a) farkındalık yaratma kampanyaları;
 - (b) eğitim ve öğretim;
 - (c) görevli ve en iyi uygulama alışverişi;
 - (d) Ürün İrtibat Noktaları ve yetkili kuruluşlar arasında işbirliği ve bu işbirliği için teknik ve lojistik destek,
 - (e) karşılıklı tanıma ilkesinin işleyişi ve bu ilkenin mallar için tek pazar üzerinde etkisi ile ilgili verilerin toplanması.
- 2.** Bu Tüzük'ü destekleyen faaliyetler açısından Birlik'in finansal desteği, (AB, Euratom) 2018/1046 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü¹⁸ uyarınca ya doğrudan ya da ilgili Tüzük'ün 62(1) maddesinin (c) bendinde listelenen kuruluşlara bütçe uygulama görevleri vererek uygulanır.
- 3.** Bu Tüzük'te atıfta bulunulan faaliyetlere tahsis edilen ödenekler, her yıl yürürlükteki finansal çerçevenin sınırları içerisinde bütçe makamı tarafından belirlenir.

Madde 13 / Birlik'in finansal çıkarlarının korunması

- 1.** Komisyon, bu Tüzük kapsamında finanse edilen faaliyetler uygulandığında, Birlik'in finansal çıkarlarının etkili denetimlerle dolandırıcılık, yolsuzluk ve diğer yasadışı faaliyetlere karşı önleyici

.....

¹⁸ Birlik'in genel bütçesi için geçerli finansal kurallara ilişkin ve (AB) 1296/2013, (AB) 1301/2013, (AB) 1303/2013, (AB) 1304/2013, (AB) 1309/2013, (AB) 1316/2013, (AB) 223/2014, (AB) 283/2014 sayılı Tüzükleri ve 541/2014/EU sayılı Karar'ı değiştiren ve (AB, Euratom) 966/2012 sayılı Tüzük'ü yürürlükten kaldıran 18 Temmuz 2018 tarihli ve (AB, Euratom) 2018/1046 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (OJ L 193, 30.7.2018, s. 1).

tedbirlerin uygulanmasıyla ve düzensizliklerin tespit edilmesi durumunda, yanlış ödenmiş tutarların tahsiliyle, ve uygun durumlarda, etkin, orantılı ve caydırıcı idari ve mali cezalarla korunmasını sağlamak üzere uygun tedbirler alır.

2. Komisyon veya temsilcisi ve Sayıştay, bu Tüzük kapsamında Birlik fonu almış tüm hibe faydalanıcıları, yükleniciler ve alt yükleniciler üzerinde, belgeye ve yerinde incelemeye dayalı olarak, denetleme yetkisine sahiptir.

3. Avrupa Yolsuzlukla Mücadele Ofisi (OLAF), (AB, Euratom) 883/2013 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'nde¹⁹ ve (Euratom, AT) 2185/96 sayılı Konsey Tüzüğü'nde²⁰ belirtilen hükümler ve usuller uyarınca, bu Tüzük kapsamında finanse edilen bir hibe sözleşmesi veya hibe kararı ya da bir ihale ile bağlantılı olarak Birlik'in finansal çıkarlarını etkileyen dolandırıcılık, yolsuzluk veya diğer yasadışı faaliyet olup olmadığını belirlemek amacıyla, yerinde incelemeler ve kontroller dâhil olmak üzere, incelemeler yürütebilir.

4. 1., 2. ve 3. paragraflara hâle getirmeksizin, bu Tüzük'ün uygulanmasından kaynaklanan üçüncü ülkelerle ve uluslararası kuruluşlarla işbirliği anlaşmaları, ihaleler, hibe sözleşmeleri ve hibe kararları, kendi yeterliliklerine uygun olarak, Komisyon'u, Sayıştay'ı ve OLAF'ı bu tür denetimler ve incelemeler yapmak üzere açıkça yetkilendiren hükümler içerir.

Bölüm V

Değerlendirme ve Komite Prosedürü

Madde 14 / Değerlendirme

1. 20 Nisan 2025 tarihi itibarıyla, ve bu tarihten sonra her dört yılda bir, Komisyon, hedefleri doğrultusunda bu Tüzük'ün bir değerlendirmesini gerçekleştirecek ve konuyla ilgili olarak Avrupa Parlamentosu'na, Konsey'e ve Avrupa Ekonomik ve Sosyal Komitesi'ne bir rapor sunacaktır.

2. Bu maddenin ilk paragrafının amaçları doğrultusunda, Komisyon, 11. maddede atıfta bulunulan sistemde mevcut olan bilgileri ve 12(1) maddesinin (e) bendinde atıfta bulunulan faaliyetler esnasında toplanan verileri kullanır. Komisyon, ayrıca, başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanan malların serbest dolaşımını değerlendirmek veya bu Tüzük'ün etkinliğini değerlendirmek ile ilgili herhangi bir bilginin yanı sıra Ürün İrtibat Noktaları'nın işleyişine ilişkin bir değerlendirmeyi sunmasını Üye Devletler'den talep edebilir.

.....

¹⁹ Avrupa Yolsuzlukla Mücadele Ofisi (OLAF) tarafından gerçekleştirilen incelemelere ilişkin ve (AT) 1073/1999 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'nü ve (Euratom) 1074/1999 sayılı Konsey Tüzüğü'nü yürürlükten kaldıran 11 Eylül 2013 tarihli ve (AB, Euratom) 883/2013 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (OJ L 248, 18.9.2013, s. 1).

²⁰ Avrupa Toplulukları'nın finansal çıkarlarını yolsuzluğa ve diğer düzensizliklere karşı korumak amacıyla Komisyon tarafından gerçekleştirilen yerinde kontroller ve incelemelere ilişkin 11 Kasım 1996 tarihli ve (Euratom, AT) 2185/96 sayılı Konsey Tüzüğü (OJ L 292, 15.11.1996, s. 2).

Madde 15 / Komite prosedürü

1. Komisyon'a bir komite yardımcı olur. Söz konusu komite, (AB) 182/2011 sayılı Tüzük kapsamında bir komite olur.

2. Bu paragrafa atıfta bulunulduğunda, (AB) 182/2011 sayılı Tüzük' n 5. maddesi geçerli olur.

Bölüm VI

Son Hükümler

Madde 16 / Yürürlükten kaldırma

(AT) 764/2008 sayılı Tüzük, 19 Nisan 2020 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlükten kaldırılan Tüzük'e yapılan atıflar, bu Tüzük'e yapılan atıflar olarak yorumlanır.

Madde 17 / Yürürlük ve uygulama

Bu Tüzük, Avrupa Birliği Resmi Gazetesi'nde yayımlanmasının ardından yirminci günde yürürlüğe girer.

19 Nisan 2020 tarihinden itibaren geçerli olur.

Bu Tüzük, bütün unsurlarıyla bağlayıcıdır ve tüm  ye devletlerde doğrudan uygulanır.

Brüksel'de 19 Mart 2019 tarihinde düzenlenmiştir.

Avrupa Parlamentosu adına

Başkan

A. TAJANI

Konsey adına

Başkan

G. CIAMBA

Ek

(AB) 2019/515 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'nün²¹ 4. maddesinin amaçları doğrultusunda karşılıklı tanıma beyannamesi

Kısım I /

1. Mallar ve mal türü için tek bir tanımlayıcı: ... [Not: malların tanımlayıcı numarasını veya malları ya da mal türlerini tek bir şekilde tanımlayan referans işaretlerini giriniz]

2. İktisadi işletmecinin ismi ve adresi: ... [Not: karşılıklı tanıma beyannamesinin I. Kısımı'ndaki imza sahibinin ismini ve adresini giriniz: üretici ve, uygulanabildiği durumlarda, yetkili temsilcisi, veya ithalatçı, veya dağıtıcı]

3. Karşılıklı tanıma beyannamesine tabi malların veya mal türlerinin açıklaması: ... [Not: izlenebilirlik nedenleriyle, açıklama malları tanımlamayı sağlamaya yeterli olmalıdır. Uygun durumlarda, bu açıklamaya bir fotoğraf eşlik edebilir]

4. Malların veya mal türlerinin pazarlanmasının yasalara uygunluğu hakkında beyan ve bilgi.

4.1. Yukarıda açıklanan mallar veya mal türleri, özellikleri dâhil olmak üzere, ...'de [Not: malların ve mal türlerinin yasalara uygun bir şekilde pazarlandığı iddia edilen Üye Devlet'i belirtiniz] geçerli aşağıdaki kurallara uyar [Not: her durumda, söz konusu Üye Devlet'te geçerli ilişkili kuralların başlık ve resmi yayım referansını ve eğer mallar bir ön izin prosedürüne tabiyse izin kararının referansını belirtiniz]

veya

yukarıda açıklanan mallar veya mal türleri ...'de [Not: malların ve mal türlerinin yasalara uygun bir şekilde pazarlandığı iddia edilen Üye Devlet'i belirtiniz] geçerli herhangi bir ilişkili kurala tabi değildir.

4.2. Mallar veya söz konusu türdeki mallar için geçerli uygunluk değerlendirme prosedürünün referansı veya bir uygunluk değerlendirme kuruluşu, bu kuruluşun ismi ve adresi dâhil olmak üzere, tarafından gerçekleştirilen herhangi bir testle ilgili test raporlarının referansı (eğer böyle bir prosedür gerçekleştirilmişse veya böyle testler uygulanmışsa): ...

5. 4.1 bendinde belirtilen malların veya söz konusu türdeki malların Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanıp pazarlanmadığının bir değerlendirmesi ile ilişkili olduğu düşünülen herhangi bir ilave bilgi: ...
.....

²¹ Başka bir Üye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanan malların karşılıklı tanınması hakkında ve (AT) 764/2008 sayılı Tüzük'ü yürürlükten kaldıran 19 Mart 2019 tarihli ve (AB) 2019/515 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (OJ L 91, 29.3.2019, s. 1).

6. Karşılıklı tanıma beyannamesinin bu kısmı, 2. bentte tanımlanan işletmecinin kendi sorumluluğunda düzenlenmiştir.

Adına ve adına imzalayan:

(yer ve tarih):

(isim, görev) (imza):

Kısım II /

7. Malların veya söz konusu türdeki malların pazarlanmasına ilişkin beyan ve bilgi

7.1. I. Kısım'da açıklanan mallar veya söz konusu türdeki mallar, 4.1. bendinde belirtilen  ye Devlet'teki pazarda nihai kullanıcılara sunulmaktadır.

7.2. Malların veya söz konusu türdeki malların, 4.1. bendinde belirtilen  ye Devlet'teki pazarda nihai kullanıcılara sunulduğuna dair bilgi, söz konusu  ye Devlet'teki pazarda nihai kullanıcılara bu malların ilk sunulma tarihinin ayrıntıları dâhil. ...

8. 4.1. bendinde belirtilen malların veya söz konusu türdeki malların  ye Devlet'te yasalara uygun bir şekilde pazarlanıp pazarlanmadığının bir değerlendirmesi ile ilişkili olduğu d ş n len herhangi bir ilave bilgi: ...

9. Karşılıklı tanıma beyannamesinin bu kısmı, ...'nin [Not: karşılıklı tanıma beyannamesinin II. Kısım'ndaki imza sahibinin ismini ve adresini giriniz: Üretici ve, uygulanabildiği durumlarda, yetkili temsilcisi, veya ithalatçı, veya dağıtıcı] kendi sorumluluğunda düzenlenmiştir.

Adına ve adına imzalayan:

(yer ve tarih):

(isim, görev) (imza):

Genel Ürün Güvenliği Hakkında 2001/95 Sayılı Direktif

3 Aralık 2001 tarihli ve
2001/95/EC sayılı AVRUPA PARLAMENTOSU VE KONSEY DİREKTİFİ
(AEA 'ya uygulanabilir metin)
(OJ L 11, 15.1.2002, s. 4)

Aşağıdaki tarafından değiştirmiştir:

- M1 9 Temmuz 2008 tarihli ve 765/2008 sayılı No L 218
- M2 18 Haziran 2009 tarihli ve 596/2009 sayılı No L 188

AVRUPA PARLAMENTOSU VE AVRUPA BİRLİĞİ KONSEYİ,

Avrupa Birliği'nin İşleyişi Hakkında Antlaşma'yı ve bu Antlaşma'nın özellikle 95. maddesini göz önünde tutarak,

Komisyonu'nun önerisini göz önünde tutarak¹,

Avrupa Ekonomik ve Sosyal Komitesi'nin görüşünü göz önünde tutarak²

2 Ağustos 2001 tarihinde Uzlaşma Komitesi tarafından onaylanan ortak metin doğrultusunda, Antlaşma'nın³ 251. maddesinde belirtilen usul uyarınca hareket ederek,

Aşağıdaki gerekçelerle:

1. Genel  r n güvenliği hakkında 29 Haziran 1992 tarihli ve 92/59/EEC sayılı Konsey Direktifi'nin⁴16. maddesi kapsamında, Konsey, bahsi geçen Tüzüğün uygulanması için belirlenen tarihten dört yıl sonra, uygun önerilerle birlikte, edinilen tecrübeye dayanarak Komisyon'un hazırladığı bir rapordan yola çıkılarak, 92/59/EEC sayılı Direktifi düzenleyip d zenlememeye karar vermek durumunda kalmıştır. 92/59/EEC sayılı Direktife, Antlaşma'ya özellikle halk sağlığıyla ilgili 153. madde ve tüketicinin korunmasıyla ilgili 153. Maddede yapılan değişiklikler ile birlikte, tecrübe ve tüketicinin güvenliği ile ilgili yeni ve bağlantılı gelişmeler doğrultusunda ve ihtiyatlılık ilkesi doğrultusunda, bahsi geçen Direktifin bazı hükümlerinin tamamlanması, güçlendirilmesi ve açıklığa kavuşturulması amacıyla bazı bakımlardan değişiklik yapılması gerekmektedir. 92/59/EEC sayılı Direktif, dolayısıyla, açıklık sağlanması amacıyla yeniden düzenlenmelidir. Bu yeniden düzenleme, hizmetlerin güvenliğini İşbu Direktifin kapsamı dışında bırakmaktadır; zira Komisyon, uygun  nerileri sunmak amacıyla, hizmetlerin güvenliği ve hizmet sağlayıcıların yükümlülüğü hakkında Topluluk eylemi için ihtiyaçları, olasılıkları ve öncelikleri tespit etmeyi hedeflemektedir.

2. Malların, kişilerin, hizmetlerin ve sermayenin serbest dolaşımının sağlandığı ve i sınırları olmayan bir alandan oluşan iç pazarın işleyişini iyileştirmek amacıyla önlemler almak önemlidir.

3. Topluluk hükümlerinin bulunmadığı durumlarda, özellikle iktisadi işletmecilerin yalnızca güvenli ürünleri pazarlamasına ilişkin genel yükümlülüğü düzenleyen  ye Devletler'in güvenli ürünle ilgili yatay mevzuatı, tüketicilere sunulan koruma seviyesine göre değişebilir. Bu tür farklılıklar ve bazı  ye Devletler'de yatay mevzuatın bulunmayışı, iç pazarda ticaret engellerinin oluşmasına ve rekabetin bozulmasına sebep olacaktır.

4. Tüketicilerin korunmasını yüksek seviyede sağlamak için, Topluluk tüketicilerin sağlığının ve güvenliğinin korunmasına katkıda bulunmalıdır. Bir genel ürün güvenliği gerekliliği getiren ve Topluluk  r n güvenliği gerekliliklerinin uygulanması ve bazı durumlarda Topluluk seviyesinde hızlı bilgi ve eylem alişverişi ile ilgili üretici ve dağıtıcıların genel yükümlülükleri hakkında hükümler içeren Yatay Topluluk mevzuatı, bu amaca katkıda bulunmalıdır.

5. Mevcut ya da geliştirilebilecek her ürün için Topluluk mevzuatı kabul etmek oldukça zordur; bu tür ürünlerle ilgilenmek ve ayrıca özellikle mevcut belirli mevzuatın bekleyen incelemesi

1 OJ C 337 E, 28.11.2000, s. 109 ve OJ C 154 E, 29.5.2000, S. 265.

2 OJ C 367, 20.12.2000, s. 34.

3 15.11.2000 tarihli Avrupa Parlamentosu görüşü (OJ C 223, 8.8.2001, s. 154), 12.2.2001 tarihli Konsey Ortak Tutumu (OJ C 93, 23.3.2001, s. 24) ve 16.5.2001 tarihli Avrupa Parlamentosu Kararı (Resmi Gazete'de henüz yayımlanmamıştır). 4.10.2001 tarihli Avrupa Parlamentosu Kararı ve 27.9.2001 tarihli Konsey Kararı.

4 OJ L 228, 11.8.1992, s. 24.

gibi boşlukları kapatmak amacıyla ve Antlaşma'nın 95. maddesi tarafından da talep edildiği üzere, özellikle tüketicilerin güvenliğinin ve sağlığının yüksek seviyede korunmasını sağlamak ve mevcut veya hazırlanacak olan belli başlı mevzuat hükümlerini tamamlamak amacıyla geniş kapsamlı, yaygın nitelikli bir yasal çerçeveye ihtiyaç bulunmaktadır.

6. Dolayısıyla, Topluluk seviyesinde piyasaya arz edilen ya da diğer türlü tüketicilere tedarik edilen veya sunulan, tüketiciler için tasarlanan veya onlar için amaçlanmamış olsa bile makul ölçüde öngörülebilir koşullar kapsamında tüketiciler tarafından kullanılması muhtemel herhangi bir ürün için genel bir güvenlik gerekliliği oluşturmak gereklidir. Tüm bu durumlarda, ilgili ürünler, tüketicilerin sağlığı ve güvenliği için engellenmesi gereken riskler oluşturabilmektedir. Bazı ikinci el mallar, her hâlükârda kendi nitelikleri gereği hariç tutulmalıdır.

7. Bu direktif, uzaktan ve elektronik satış dâhil olmak üzere, satış tekniklerinden bağımsız ürünler için geçerlidir.

8. Ürünlerin güvenliği, ilgili ürünler tarafından oluşturulan risklere karşı özellikle hassas olabilecek tüketici kategorilerini, özellikle çocuklar ve yaşlılar, tüm ilgili hususlar dikkate alınarak değerlendirilmelidir.

9. Bu Direktif, hizmetleri kapsamamaktadır; ancak söz konusu koruma hedeflerine ulaşılmasını sağlamak amacıyla, İşbu Direktifin hükümleri, tüketicilerin kullanımı için hizmet sunumu bağlamında, tüketicilere sağlanan veya sunulan ürünler için de geçerli olmalıdır. Tüketicilere bir hizmet sunmak amacıyla hizmet sağlayıcılarının kendileri tarafından kullanılan donanımın güvenliği, bu Direktif kapsamında değildir; zira bununla, sağlanan hizmetin güvenliğiyle bağlantılı olarak ilgilenilmelidir. Özellikle, tüketicilerin sürdürdükleri veya seyahat ettikleri ve bir hizmet sağlayıcı tarafından işletilen donanım, İşbu Direktifin kapsamının dışında tutulur.

10. Özellikle profesyonel kullanım için tasarlanan ancak sonradan tüketici piyasasına arz edilen ürünler, İşbu Direktifin koşullarına bağlı olmalıdır; zira makul derecede öngörülebilir koşullar kapsamında kullanıldığında bu ürünler tüketici sağlığı ve güvenliği için risk teşkil edebilir.

11. İlgili ürünlerin güvenliğini kapsayan Topluluk mevzuatı çerçevesinde, daha belirgin hükümlerin bulunmadığı durumlarda, İşbu Direktifin tüm hükümleri, tüketici sağlığını ve güvenliğini sağlamak amacıyla geçerli olacaktır.

12. Belli başlı Topluluk mevzuatının yalnızca bazı riskleri veya risk kategorilerini kapsayan güvenlik gerekliliklerini belirlemesi durumunda, ilgili ürünler açısından, iktisadi işletmecilerin bu risklerle ilgili yükümlülükleri, ilgili mevzuatın hükümleri tarafından belirlenen yükümlülüklerdir ve İşbu Direktifin genel güvenlik gereklilikleri, diğer risklere uygulanmalıdır.

13. İşbu Direktifin üreticilerin ve dağıtıcıların diğer yükümlülükleriyle, Üye Devletler'in yükümlülükleri ve yetkileriyle, bilgi alışverişi ve hızlı müdahale durumları ile bilgi dağıtımı ve gizlilikle ilgili hükümleri, Topluluk hukukunun belirli kuralları – eğer bu kurallar bu tür yükümlülükleri hâlihazırda içermiyorsa – tarafından kapsanan ürünler söz konusu olduğunda uygulanır.

14. İşbu Direktifin genel güvenlik gerekliliklerinin etkin ve istikrarlı uygulanmasını kolaylaştırmak amacıyla, bazı ürünleri ve riskleri kapsayan Avrupa ihtiyari standartlarını, bir Avrupa standardını uyumlaştıran ulusal bir standarda uygun olan bir ürünün bahsi geçen şartta uygun olduğunu varsayacak şekilde oluşturmak önemlidir.

15. İşbu Direktifin amaçları doğrultusunda, Avrupa standartları; uygun Komitelerin yardımcı olduğu Komisyon tarafından belirlenen talimatlar doğrultusunda, Avrupa standardizasyon kuruluşları tarafından oluşturulmalıdır. Standartlara uygun olan ürünlerin genel güvenlik gerekliliklerini yerine getirmesini sağlamak amacıyla,  ye Devletler'in temsilcilerinden oluşan bir komitenin yardımcı olduğu Komisyon, standartların karşılması gereken koşulları düzenlemelidir. Bu gereklilikler, standardizasyon kuruluşlarının talimatlarına dâhil edilmelidir.

16. Belirli düzenlemelerin yokluğunda ve Komisyon tarafından belirlenen talimatlar kapsamında oluşturulan Avrupa standartları mevcut olmadığında veya bu tür standartlarla ilgili başvurular yapılmadığında, ürünlerin güvenliği, özellikle diğer ilgili Avrupa standartlarını veya uluslararası standartları uyumlaştıran ulusal standartlar, Komisyon tavsiyeleri veya ulusal standartlar, uluslararası standartlar, iyi uygulama ilkeleri, tüketicilerin makul şekilde bekleyebileceği gelişme seviyesi ve güvenlik dikkate alınarak değerlendirilmelidir. Bu bağlamda, Komisyon'un tavsiyeleri, Avrupa standartlarının tanıtılmasını askıya alan veya mümkün ya da uygun olduğu düşünülmeyen bu standartlar için riskler ve/veya ürünler bakımından İşbu Direktifin tutarlı ve etkin bir şekilde uygulamasını kolaylaştırabilir.

17. Yetkili kuruluşlar tarafından kabul edilen uygun ve bağımsız bir belgelendirme, geçerli ürün güvenliği kriterlerine uygunluğun kanıtı olabilir.

18. İktisadi işletmecilerin görevleri arasına diğer yükümlülükler kapsamında getirilen genel güvenlik gerekliliklerine uyma yükümlülüğünün de eklenmesi uygun olacaktır; zira bu işletmecilerin eylemi, belirli koşullar altında tüketicilerin karşı karşıya olduğu riskleri engellemek için gereklidir.

19. Üreticilerle ilgili ilave yükümlülükler, ürünlerin nitelikleriyle orantılı önlemleri uygulama görevini içermelidir. Bu yükümlülükler üreticilerin söz konusu ürünlerin neden olabileceği riskler hakkında bilgi sahibi olmasını, tüketicilerin riskleri değerlendirmesini ve önlemesini sağlayan bilgileri onlara sunmasını, kendilerine hâlihazırda tedarik edilen tehlikeli ürünlerin teşkil ettiği riskler hakkında tüketicileri uyarmayı, ilgili ürünlerin piyasadan çekilmesini ve son çare olarak, gerektiğinde,  ye Devletler'de geçerli hükümlere bağlı olarak, değerirme veya geri ödeme gibi uygun bir tazminat biçimini içerecek şekilde bu ürünlerin geri çağırılmasını içermelidir.

20. Dağıtıcılar, uygulanabilir güvenlik gerekliliklerine uygunluğu sağlamaya yardımcı olmalıdır. Dağıtıcılara getirilen yükümlülükler, onların ilgili sorumluluklarına orantılı olarak uygulanır. Belirli durumlarda, yardım faaliyetleri kapsamında, özel şahışlar tarafından sağlanan izole kullanılmış nesnelere olmasında, yetkili kuruluşlara ürünlerin menşei ve muhtemel riskleri hakkında bilgi ve belge sağlamak mümkün olmayabilir.

21. Hem üreticiler hem de dağıtıcılar, riskleri engellemeyi amaçlayan eylemlerde yetkili kuruluşlarla işbirliğinde bulunmalıdır ve tedarik edilen bazı ürünlerin tehlikeli olduğu sonucuna vardıklarında onları bilgilendirmelidir. Bu bilgilerin sunulmasıyla ilgili koşullar, iktisadi işletmeciler ve yetkili kuruluşlar için aşırı bir yükten kaınıırken, İşbu Direktifin etkin uygulanmasını kolaylaştırmak amacıyla bu Direktifte belirtilmelidir.

22. Üreticiler ve dağıtıcılara ait olan yükümlülüklerin etkin uygulanmasını sağlamak amacıyla,  ye Devletler,  r n güvenliğini izlemekten sorumlu olan ve etkin, orantılı ve caydırıcı cezalar uygulama yetkisi gibi uygun tedbirler alma yetkisine sahip yetkili kuruluşları oluşturmalı veya belirlemelidir ve belirlenen çeşitli yetkili kuruluşlar arasında uygun koordinasyonu sağlamalıdır.

23. Uygun tedbirlerin özellikle,  ye Devletler'in hâlihazırda piyasaya arz edilmiş tehlikeli ürünlerin piyasadan çekilmesini derhal ve etkili olarak isteme veya koordine etme yetkisini ve son çare

olarak, tüketicilerden kendilerine hâlihazırda tedarik edilmiş tehlikeli ürünleri geri çağırma, isteme, koordine etme veya organize etme yetkisini içermesi gereklidir. Bu yetkiler, üreticiler ve dağıtıcılar, kendi yükümlülüklerine uygun olarak tüketicileri bu riskten koruyamadığı durumlarda uygulanmalıdır. Gerekli hallerde, uygun yetki ve usuller, herhangi bir gerekli tedbire hızlıca karar vermek ve bunları uygulamak amacıyla yetkili kuruluşlar için mevcut olmalıdır.

24. Tüketicilerin güvenliği, Topluluk ürün güvenliği gerekliliklerinin büyük ölçüde aktif olarak uygulanmasına bağlıdır. Bu nedenle, Üye Devletler piyasa gözetimi ve denetimi ve diğer uygulama faaliyetlerinin etkinliğini sağlamak amacıyla sistematik yaklaşımlar oluşturmalı ve bunların halka ve ilgili taraflara açıklığını sağlamalıdır.

25. Üye Devletler 'in uygulayıcı yetkili kuruluşları arasındaki işbirliği, işbu Direktifin koruma amaçlarının gerçekleştirilmesini sağlamak için gereklidir. Bu nedenle, başta Topluluk Hızlı Bilgi Sistemi (RAPEX) olmak üzere diğer Topluluk usulleriyle koordineli bir şekilde, başta risk değerlendirme, ürünlerin test edilmesi, uzmanlık alışverişi ve bilimsel bilgi, ortak gözetim projelerinin uygulanması ve izleme, tehlikeli ürünlerin geri çekilmesi veya toplanması olmak üzere piyasa gözetimi ve denetimi ve diğer uygulama faaliyetleriyle ilgili olarak operasyonel seviyede geliştirilmiş işbirliğini kolaylaştırmak amacıyla Üye Devletler 'in uygulayıcı yetkili kuruluşlarından oluşan bir Avrupa ağına operasyonunu teşvik etmek uygundur.

26. Tutarlı ve yüksek tüketici sağlığı ve güvenliği koruma seviyesi sağlamak ve iç pazarın bütünlüğünü korumak amacıyla, Komisyon'un bir ürünün piyasaya arz edilmesini kısıtlayan veya piyasadan geri çekilmesini veya toplanmasını gerektiren herhangi bir önlem hakkında bilgi sahibi olması gereklidir. Bu tür önlemler, Antlaşma'nın hükümlerine ve özellikle 28, 29 ve 30. maddelerine uygun olarak alınmalıdır.

27. Ürün güvenliğinin etkili denetimi, bir ürünün güvenliği bakımından hızlı müdahale gerektiren ciddi risk durumlarında hızlı bilgi alışverişini ulusal ve Topluluk seviyelerinde sağlayan bir sistemin kurulmasını gerektirmektedir. Bu Direktifte sistemin operasyonu için ayrıntılı usullerin belirlenmesi ve bir danışma komitesinin yardımcı olduğu Komisyon'a bu usulleri kabul etme yetkisi verilmesi de uygundur.

28. İşbu Direktif, Üye Devletler ve iktisadi işletmeciler tarafından ele alınan çeşitli durumları dikkate alırken, özellikle bu Direktifte atıfta bulunulan durumlarda ürünlerin piyasaya arz edilmesini kısıtlayan önlemlerin etkin bildirimine izin vermek amacıyla, basit ve açık kriterleri ve değişebilecek pratik kuralları belirtmeyi amaçlayan bağlayıcı olmayan rehber ilkelerin oluşturulmasını öngörmektedir. Rehber ilkeler, ciddi risk durumlarında ilgili hükümlerin tutarlı bir şekilde uygulanmasını kolaylaştırmak amacıyla söz konusu risklerin tanımının uygulanmasıyla ilgili kriterleri özellikle içermelidir.

29. Antlaşma 'ya ve Antlaşma'nın özellikle 28., 29. ve 30. maddelerine uygun olarak, bölge içerisinde bulunan tehlikeli maddelerle ilgili uygun önlemleri almak esas olarak Üye Devletler 'in sorumluluğudur.

30. Ancak, Üye Devletler 'in bazı ürünler tarafından oluşturulan riski ele alma yaklaşımı açısından farklılık göstermesi durumunda, bu tür farklılıklar, tüketici korumasında kabul edilemez farklılıklara yol açabilir ve Topluluk içi ticaret için bir engel teşkil edebilir.

31. Çok yakın gelecekte, Topluluk'un tümünü veya önemli bir kısmını etkileyen veya etkileyebilecek ve ürün tarafından yaratılan güvenlik sorununun niteliğinden ötürü, ürünler ya da söz konusu ürünlerin kategorisi için geçerli Topluluk hukukunun belirli kurallarında belirtilen usuller kapsamında, aciliyet derecesiyle orantılı olarak etkin bir şekilde ilgilenilemeyecek ve hızlı müdahale gerektiren ciddi ürün güvenliği sorunlarıyla ilgilenmek gerekebilir.

32. Bu nedenle, son çare olarak  ye Devletlere yönelik bir karar halinde Topluluk içerisinde uygulanabilir önlemlerin alınması ve ciddi risk yaratan ürünlerin oluşturduğu durumlarla baş edebilmeyi mümkün kılacak uygun bir mekanizmanın oluşturulması gereklidir. Özellikle  n izin sistemi kurulduğuunda, istisnai durumlar -verilecek karara bağlı olarak- kısmi bir yasaklamaya veya hiç bir yasağa müsaade etmez ise, bu tür bir karar ilgili ürünün ihracatıyla ilgili bir yasağı zorunlu kılmalıdır. İlaveten, ihracatın yasaklanması tüketicilerin sağlığı ve güvenliği ile ilgili riskleri engellemek amacıyla incelenmelidir. Böylesi bir karar doğrudan iktisadi işletmeciler için geçerli olmadığı için,  ye Devletler bu kararın uygulanması için gerekli tüm tedbirleri almalıdır. Bu tür bir usul kapsamında benimsenen tedbirler, münferit olarak tespit edilmiş ürünler veya ürün grupları için geçerli olduğu durumlar haricinde, geçici tedbirlerdir. Bu tür tedbirler için ihtiyaçların uygun değerlendirmesini ve bunların en iyi şekilde hazırlanmasını sağlamak amacıyla, ilgili tedbirler,  ye Devletler ve bir Topluluk bilim komitesinin yeterlik alanına giren bilimsel sorular varsa, ilgili riskler için bilimsel komite yeterliği ile istişareler doğrultusunda, bir komitenin yardımcı olduğu Komisyon tarafından alınmalıdır.

33. İşbu Direktifin uygulanması için gerekli tedbirler, Komisyon'a verilen yetkilerin uygulanmasına ilişkin usulleri belirten 28 Haziran 1999 tarihli ve 1999/468/EC sayılı Konsey Kararı'na⁵ uygun olarak kabul edilmelidir.

34. İşbu Direktifin etkin ve tutarlı bir şekilde uygulanmasını kolaylaştırmak amacıyla, uygulamasının çeşitli yönlerinin bir komitede tartişılması gerekebilir.

35.  r n güvenliğiyle ilgili olarak yetkili kuruluşların ulaşabildiği bilgilere halkın erişimi sağlanmalıdır. Ancak, Antlaşma'nın 287. maddesinde atıfta bulunulan mesleki sırlar, piyasa gözetimi ve denetimi faaliyetlerinin ve koruma tedbirlerinin etkinliğini sağlama ihtiyacına uygun bir şekilde korunmalıdır.

36. Bu direktif, kusurlu ürün sorumluluğuna ilişkin  ye Devletlerin kanunlarının, tüzüklerinin ve idari hükümlerinin yakınlaştırılması hakkında 25 Temmuz 1985 sayılı ve 85/374/EEC sayılı Konsey T Z Đ ⁶ kapsamında mağdurların haklarını etkilememelidir.

37.  ye Devletlerin, yetkili kuruluşlar tarafından alınan bir ürünün piyasaya arz edilmesini kısıtlayan veya bu ürünün geri çekilmesini veya toplanmasını gerektiren önlemler bakımından yetkili mahkemeler önünde uygun tazmin araçlarını sağlamaları gereklidir.

38. Buna ek olarak, tüketicilerin güvenliği ve sağlığıyla ilgili riskleri önlemek amacıyla, ihracatın yasaklanmasıyla ilgili önlemler gibi, ihraç edilen ürünlerle ilgili tedbirlerin benimsenmesi, Topluluk'un uluslararası yükümlülüklerine uygun olmalıdır.

39. Komisyon, periyodik olarak, özellikle piyasa gözetimi ve denetimi sistemlerinin işleyişi, hızlı bilgi alışverişi ve Topluluk seviyesinde benimsenen tedbirler ile ilgili olarak, İşbu Direktifin uygulanma şeklini ve elde edilen sonuçları, Topluluktaki tüketicilerle ilgili ürün güvenliği ile ilgili diğer meseleler ile birlikte incelemelidir ve konuyla ilgili Avrupa Parlamentosu'na ve Konsey'e düzenli raporlar sunmalıdır.

40. İşbu Direktif, 92/59/EEC sayılı Tüzüğün uyumlaştırma ve uygulama zaman sınırı ile ilgili  ye Devletler'in yükümlülüklerini etkilememelidir,

İşBU TÜZÜĞÜ KABUL ETMİşTİR:

.....

⁵ OJ L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁶ OJ L 210, 7.8.1985, s. 29. 1999/34/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (OJ L 141, 4.6.1999, s. 20) ile üzerinde değişiklik yapılan Direktif.

Bölüm I

Amaç-Kapsam-Tanımlar

Madde 1 /

- 1.** İşbu Direktifin amacı, piyasaya arz edilen ürünlerin güvenli olmasını sağlamaktır.
- 2.** Bu Direktif, 2(a) maddesinde tanımlanan tüm ürünler için geçerlidir. İşbu Direktifin hükümlerinden her biri, ilgili ürünlerin güvenliğini kapsayan Topluluk hukukunun kurallarında aynı amaçlarla belirli hükümler olmadığı durumlarda uygulanır.

Ürünlerin Topluluk mevzuatı tarafından uygulanan belirli güvenlik gerekliliklerine bağlı olduğu durumlarda, bu Direktif yalnızca, bu gereklilikler tarafından kapsanmayan yönler ve riskler veya risk kategorileri için geçerli olur. Bu, şu anlama gelir:

- (a)** 2(b) ve (c) maddeleri ile 3. ve 4. maddeler, belirli mevzuat tarafından kapsanmayan riskler veya risk kategorileri ile ilgili olduğundan ötürü, bu ürünlere uygulanmaz;
- (b)** 5 ila 18. maddeler, aynı amaç doğrultusunda bahsi geçen maddeler tarafından kapsanan yönleri kapsayan belirli hükümlerin bulunduğu durumlar haricinde, uygulanır.

Madde 2 /

İşbu Direktifin amaçları doğrultusunda:

(a) "ürün" – bir hizmetin sağlanması bağlamı dâhil olmak üzere – tüketiciler için tasarlanan veya muhtemelen, makul derecede öngörülebilir koşullar altında, onlar için tasarlanmasa bile tüketiciler tarafından kullanılacak ve para karşılığında olsun ya da olmasın ve yeni, kullanılmış ya da yenilenmiş olsun ya da olmasın bir ticari faaliyet sırasında tedarik edilen veya sağlanan herhangi bir üründür.

Bu tanım, tedarikçinin ürünü temin ettiği kişiyi bu hususta açıkça bilgilendirmesi kaydıyla, antika olarak tedarik edilen ikinci el ürünler veya kullanım öncesinde tamir edilecek veya yenilenecek ürünler için geçerli değildir;

(b) "güvenli ürün", kullanım ömrü ve mümkün olduğu durumlarda, hizmete sokma, kurulum ve bakım gerekliliklerine dâhil olmak üzere kullanımın normal veya makul derecede öngörülebilir kullanım koşulları kapsamında hiç risk teşkil etmeyen veya yalnızca ürünün kullanımına uygun minimum risk yaratan, kabul edilebilir ve kişilerin güvenlik ve sağlıklarının yüksek korunma seviyesi ile tutarlı olduğu düşünülen ve özellikle aşağıdaki noktaları dikkate alan bir üründür:

- (i)** yapısı, paketlenme, montaj talimatları ve, uygulanabilir olduğu durumlarda, kurulum ve bakım talimatları dâhil olmak üzere ürünün nitelikleri;
- (ii)** diğer ürünlerle birlikte kullanılacağı makul derecede öngörülebilir olduğu durumlarda, diğer ürünler üzerindeki etkisi;

(iii)  r n n sunumu, etiketleme, kullanımı ve tasfiyesiyle ilgili uyarılar ve talimatlar, ürünle ilgili diğer emareler veya bilgiler;

(iv) başta çocuklar ve yaşlılar olmak üzere, ürünü kullanırken risk altında olan tüketiciler kategorileri.

Yüksek güvenlik seviyeleri elde etme imk nı veya daha az risk sunan diğer ürünlerin elverişliliği, bir ürünün "tehlikeli" olarak görülmesi için bir dayanak teşkil etmez;

(c) "tehlikeli ürün" (b)'deki "güvenli ürün" tanımını karşılamayan bir üründür;

(d) "ciddi risk" etkisi kısa vadede ortaya çıkmayanlar dâhil olmak üzere, kamu yetkilileri tarafından hızlı müdahale gerektiren ciddi risklerdir;

(e) " retici":

(i) Topluluk içinde yerleşik olduğunda, ürünün imalatçısı ve ürüne kendi adını, ticari markasını veya diğer ayırt edici işaretini ekleyerek kendisini imalatçı olarak sunan diğer kişiler veya ürünü yenileyen kişilerdir;

(ii) İmalatçı, Topluluk içinde yerleşik olmadığında, imalatçı temsilcisi veya Topluluk içinde kurulan bir temsilci olmaması durumunda, ürünün ithalatçısıdır;

(iii) faaliyetleri bir ürünün güvenlik özelliklerini etkileyebileceğinden ötürü tedarik zincirindeki diğer profesyoneller;

(f) "dağıtıcı", faaliyeti bir ürünün güvenlik özelliklerini etkilemeyen ve tedarik zincirinde yer alan herhangi bir meslek sahibidir;

(g) "geri çağırma", üretici veya dağıtıcı tarafından tüketicilere hâlihazırda tedarik edilmiş veya sunulmuş bir tehlikeli ürünün iadesini gerçekleştirmeyi amaçlayan herhangi bir tedbirdir;

(h) "piyasadan çekme", tüketiciler için tehlikeli olan bir ürünün dağıtımını, sergilenmesini veya sunulmasını önlemeyi amaçlayan herhangi bir tedbirdir.

Bölüm II

Genel Güvenlik Gereklilikleri, Uygunluk Değerlendirme Kriterleri ve Avrupa Standartları

Madde 3 /

- 1.** Üreticiler, piyasaya yalnızca güvenli ürünleri arz etmekle yükümlüdür.
- 2.** İlgili ulusal mevzuat tarafından kapsanan yönlere göre, bir ürün, söz konusu ürünün güvenliğini kapsayan belirli Topluluk hükümlerinin yokluğunda, ürünün pazarlandığı bölgenin sahibi  ye

Devlet'in ulusal mevzuatının belirli kurallarına uygun olduğunda güvenli görülür. Bu kurallar, Antlaşma'ya ve özellikle Antlaşma'nın 28. ve 30. maddelerine uygun olarak hazırlanır ve ürünün pazarlanmak için karşılaması gereken sağlık ve güvenlik gerekliliklerine belirtir.

Bir ürünü, ilgili ulusal standartlar tarafından kapsanan riskler ve risk kategorilerine göre, Avrupa standartlarını uyumlaştıran ihtiyari ulusal standartlara uygun olduğunda güvenli olduğu varsayılır. Söz konusu standartların atıfları, 4. maddeye uygun olarak Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesi'nde Komisyon tarafından yayımlanmıştır. Üye Devletler, böylesi ulusal standartların atıflarını yayımlar.

3. 2. paragrafta atıfta bulunulanlar haricindeki durumlarda, bir ürünün genel güvenlik gerekliliklerine ne uygunluğu, mevcut olduğu durumlarda, özellikle aşağıdaki unsurları dikkate alarak değerlendirilir:

- (a) 2. paragrafta atıfta bulunulanlar haricindeki ilgili Avrupa standartlarını uyumlaştıran ihtiyari ulusal standartlar;
- (b) ürünün pazarlandığı Üye Devlet'te hazırlanan standartlar;
- (c) ürün güvenlik değerlendirmesiyle ilgili yönlendirici ilkeleri belirleyen Komisyon tavsiyeleri;
- (d) ilgili sektörde yürürlükteki ürün güvenliği iyi uygulama ilkeleri;
- (e) gelişme seviyesi ve teknoloji;
- (f) güvenlikle ilgili makul tüketici beklentileri.

4. Başta 2. ve 3. paragraflarda bahsi geçen hükümler olmak üzere, genel güvenlik gerekliliklerini sağlamak üzere tasarlanmış kriterlere bir ürünün uygunluğu, Üye Devletler'in yetkili kuruluşlarını söz konusu ürünün piyasaya arz edilmesiyle ilgili kısıtlamalar uygulamak üzere uygun tedbirler almaktan veya böyle bir uygunluğa rağmen, ürünün tehlikeli olduğuna dair bir kanıt olması durumunda, bu ürünün piyasadan çekilmesini veya geri çağırılmasını talep etmekten menetmez.

Madde 4 /

1. İşbu Direktifin amaçları doğrultusunda, 3(2) maddesinin ikinci alt paragrafında atıfta bulunulan Avrupa standartları, aşağıdaki şekilde düzenlenir:

- (a) bu standartlara uyan ürünlerin genel güvenlik gereğini karşılamasını sağlamak üzere tasarlanan koşullar, Komisyon tarafından belirlenir. Bu Direktifi tamamlayarak bu Direktifin gerekli olmayan unsurlarında değişiklik yapmak üzere tasarlanmış bu tedbirler, 15(4) maddesinde atıfta bulunulan incelemeye tabi yasama usulüne uygun kabul edilir;
- (b) bu gereklilikler çerçevesinde, teknik standartlar ve düzenlemeler ve bilgi toplumu hizmetleriyle ilgili kurallar alanındaki bilgilerin sunumuna ilişkin bir usul belirleyen 22 Haziran 1998 tarihli ve 98/34/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğüne⁷ uygun olarak, Komisyon, ilgili koşulları karşılayan standartları hazırlamak üzere Avrupa Standardizasyon Kuruluşlarını davet eder;

.....

⁷ OJ L 204, 21.7.1998, s. 37. 98/48/EC sayılı Direktif (OJ L 217, 5.8.1998, s. 18) tarafından değişiklik yapılan Direktif.

(c) bu talimatlar çerçevesinde, Avrupa Standardizasyon Kuruluşları, Komisyon ve ilgili kurumlar arasında işbirliği için genel yönlendirici ilkelerde içerilen prensiplere uygun standartlar oluşturur;

(d) Komisyon, 19(2) maddesinde atıfta bulunulan rapor çerçevesinde, yukarıda (a) ve (b) alt paragraflarında öngörülen standardizasyon gerekliliklerini ve talimatlarını belirlemek için kendi programları hakkında Avrupa Parlamentosu'na ve Konsey'e her üç yılda bir rapor verir. Bu rapor, özellikle, (a) ve (b) alt paragraflarında atıfta bulunulan standardizasyon gerekliliklerine ve talimatları ile (c) alt paragrafında atıfta bulunulan standartlar bakımından alınan kararlara ilişkin bir analiz içerecektir. Bu rapor, Komisyon'un söz konusu gerekliliklerine ve talimatları belirlemeyi planladığı ürünler, göz önünde bulundurulması gereken ürün riskleri ve bu alanda başlatılan herhangi bir hazırlık çalışmasının sonuçları hakkındaki bilgileri de içerecektir.

2. Komisyon, Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesi'nde bu Şekilde oluşturulan ve 1. paragrafta atıfta bulunulan koşullara uygun olarak hazırlanan Avrupa standartlarının atıflarını yayımlar.

Bu Tüzüğün yürürlüğe girmesinden önce Avrupa Standardizasyon Kuruluşları tarafından kabul edilen bir standardın genel güvenlik gereğine uygunluk sağlaması durumunda, Komisyon, bu standardın atıflarını Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesi'nde yayımlamaya karar verir.

Bir standardın genel güvenlik gereğine uygunluk sağlamaması durumunda, Komisyon, standarda yapılan atfı yayımdan tamamen ya da kısmen geri eker.

İkinci ve üçüncü alt paragraflarda atıfta bulunulan durumlarda, Komisyon, kendi girişimiyle ya da bir  ye Devlet'in talebi üzerine, 15(2) maddesinde belirtilen usule uygun olarak, söz konusu standardın genel güvenlik gereğini karşılayıp karşılamadığına karar verir. Komisyon, 98/34/EC sayılı Direktifin 5. maddesi tarafından oluşturulan Komite 'ye danıştıktan sonra, yayımlamaya veya geri çekmeye karar verir. Komisyon, kararını  ye Devletlere bildirir.

Bölüm III

Üreticilerin Diğer Yükümlülükleri ve Dağıtıcıların Yükümlülükleri

Madde 5 /

1. İlgili faaliyetlerinin sınırları dâhilinde, üreticiler, tüketicilere ilgili bilgileri sağlar; böylelikle tüketiciler, normal veya öngörülebilir kullanım süresi boyunca bir ürünün kendinde bulunan riskleri – bu risklerin yeterli uyarı olmadan doğrudan açık olmadığı durumlarda – değerlendirebilir ve bu risklere karşı önlemler alabilir.

2. Uyarıların bulunması, bu Direktif'te belirtilen diğer koşullara uygunluktan herhangi bir kişiye muaf tutmaz.

İlgili faaliyetlerinin sınırları dâhilinde, üreticiler, temin ettikleri ürünlerin özellikleriyle orantılı tedbirleri kabul eder; bu durum üreticilerin:

(a) bu ürünlerin yaratabileceği riskler hakkında bilgi sahibi olmalarını;

(b) bu risklerden kaçınmak gerekiyorsa, piyasadan çekme, tüketicileri yeterince ve etkin bir şekilde uyarma veya tüketicilerden geri çağırma gibi uygun adım atmayı tercih etmelerini sağlar.

Üçüncü alt paragrafta atıfta bulunulan tedbirler, örneğin, şunları kapsar:

(a) ürün veya ürünün paketi aracılığıyla, üreticinin kimliği ve ayrıntılarına ve ürün referansına ya da, uygulanabilir olduğu durumlarda, ait olduğu ürün grubuna ait bir işaret (bu işareti vermemenin gerekçelendirildiği durumlar haricinde) ve

(b) uygulanabilir tüm durumlarda, pazarlanan ürünlerin numune testlerinin gerçekleşmesi, inceleme, gerekli hallerde, şikâyetlerin kaydını tutma ve dağıtıcıları bu tür izleme faaliyetlerinden haberdar etme.

Üçüncü alt paragrafın (b) bendinde atıfta bulunulan gibi bir eylem, gönüllü olarak ya da 8(1)(f) maddesine uygun olarak yetkili kuruluşların talebi üzerine gerçekleştirilir. Geri çağırmaya, ilgili riskleri önlemeye diğer tedbirlerin yeterli gelmediği durumlarda, üreticilerin bunu gerekli gördükleri veya yetkili kuruluş tarafından alınan bir tedbire destek olmak için böyle yapmak zorunda kaldıkları durumlarda, son çare olarak başvurulur. Geri çağırma, bu tür ilkelerin mevcut olduğu ilgili Üye Devletler’de konuyla ilgili iyi uygulama ilkeleri çerçevesinde gerçekleştirilebilir.

3. Dağıtıcıların bilhassa sahip oldukları bilgilere dayanarak ve profesyoneller olarak geçerli güvenlik gerekliliklerine uymadığını bildikleri veya bilmelerinin gerektiği ürünleri temin etmeyerek, ilgili güvenlik gerekliliklerine uygunluğu sağlamaya yardımcı olmak için gerekli özenle hareket etmeleri gerekir. Ayrıca, ilgili faaliyetlerinin sınırları dâhilinde, özellikle ürün riskleri hakkında bilgiler aktararak, ürünlerin menşeyini takip etmek için gerekli dokümantasyonu tutarak ve sağlayarak ve risklerden kaçınmak amacıyla üreticiler ve yetkili kuruluşlar tarafından atılan adımlara dâhil olarak, piyasaya arz edilen ürünlerin güvenliğini izleme çalışmalarını katılırlar. İlgili faaliyetlerinin sınırları dâhilinde, etkin bir biçimde işbirliğinde bulunmalarını sağlayan tedbirler alırlar.

4. Üreticilerin ve dağıtıcıların sahip oldukları bilgilere dayanarak ve profesyoneller olarak piyasaya arz ettikleri bir ürünün tüketiciler için genel güvenlik koşullarına uyumlu olmayan riskler oluşturduğunu bilmeleri veya bilmelerinin gerektiği durumlarda, özellikle tüketiciler için riskleri önlemek amacıyla atılan adımlar hakkında ayrıntılar vererek, I. Ek’te belirtilen koşullar kapsamında Üye Devletler’in yetkili kuruluşlarını derhal bilgilendirir.

Komisyon, I. Ek’te belirtilen bilgileri sağlama yükümlülüğü ile ilgili belirli koşulları kabul eder. Bu Direktifi tamamlayarak bu Direktifin gerekli olmayan unsurlarında değişiklik yapmak üzere tasarlanmış bu tedbirler, 15(5) maddesinde atıfta bulunulan incelemeye tabi yasama usulüne uygun olarak kabul edilir.

5. Üreticiler ve dağıtıcılar, ilgili faaliyetlerinin sınırları dâhilinde, kendi temin ettikleri veya temin etmiş oldukları ürünler tarafından yaratılan risklerden kaçınmak için atılan adımlarla ilgili olarak, yetkili kuruluşların talebi üzerine, yetkili kuruluşlar ile işbirliğinde bulunur. Bu işbirliğiyle ilgili usul, ürün güvenliğiyle ilgili konularda ilgili üreticiler ve dağıtıcılar ile iletişim usulleri dâhil olmak üzere, yetkili kuruluşlar tarafından belirlenir.

Bölüm IV

 ye Devletlerin Belli Başlı Yükümlülükleri ve Yetkileri

Madde 6 /

1.  ye Devletler, piyasaya arz edilen ürünlerin güvenliğinin sağlanması amacıyla, üreticilerin ve dağıtıcıların bu Direktif kapsamındaki yükümlülüklerine uymalarını sağlar.

2.  ye Devletler,  r nlerin genel güvenlik gerekliliklerine uygunluğunu izlemek amacıyla yetkili kuruluşları oluşturur veya atar ve bu kuruluşların bu Direktif kapsamında kendilerinin sorumlu olduğu uygun tedbirleri almaları için gerekli yetkilere sahip olmasını ve bu yetkileri kullanmasını sağlamak üzere düzenlemeler yapar.

3.  ye Devletler, yetkili kuruluşların görevlerini, yetkilerini, organizasyonunu ve işbirliği düzenlemelerini tanımlar. Komisyon' u bilgilendirir ve Komisyon bu bilgiyi diğer  ye Devletler'e aktarır.

Madde 7 /

 ye Devletler, bu Direktif'e göre kabul edilen ulusal hükümlerin ihlali için geçerli cezalara ilişkin kuralları belirler ve bunların uygulanmasını sağlamak için gerekli tüm tedbirleri alır.  ng r len cezalar, etkili, orantılı ve caydırıcı olmalıdır.  ye Devletler, 15 Ocak 2004 tarihi itibariyle bu hükümleri Komisyon'a bildirir ve ayrıca, gecikmeksizin, bunları etkileyen değişiklikleri de bildirir.

Madde 8 /

1. Bu Tüzüğün ve özellikle 6. maddenin amaçları doğrultusunda,  ye Devletler'in yetkili kuruluşları, uygulanabilir olduğu durumlarda, aşağıdaki (a), (b) ila (f) bentlerindeki tedbirleri, *inter alia*, almaya yetkilidir:

(a) herhangi bir ürün için:

(i) güvenli olarak piyasaya arz edildikten sonra bile, ürünün güvenlik özellikleriyle ilgili uygun kontrolleri nihai kullanım veya tüketim aşamasına kadar uygun ölçekte düzenlemek;

(ii) ilgili taraflardan tüm gerekli bilgileri talep etmek;

(iii)  r n numuneleri almak ve bunları güvenlik kontrollerine tabi tutmak;

(b) belirli koşullarda risk teşkil edebilecek herhangi bir ürün için:

(i)  r n n pazarlandığı  ye Devlet'in resmi dilinde, ürünün yaratabileceği riskler hakkında uygun, açıkça ifade edilmiş ve kolayca anlaşılabilir uyarılar ile işaretlenmiş olmasını talep etmek;

(ii)  r n  güvenli kılmak için  n koşullara tabi olarak pazarlanmasını sağlamak;

(c) bazı kişiler için risk teşkil edebilecek herhangi bir ürün için: bu kişilere risk hakkında doğru zamanda ve uygun biçimde, özel uyarıların yayımlanması dâhil, uyarı verilmesini sağlamak;

(d) tehlikeli olabilecek herhangi bir ürün için: çeşitli güvenlik değerlendirmeleri, kontrolleri için gerekli dönem için, ürünün tedarikini, tedarik sunumunu veya sergilenmesini geçici olarak yasaklamak;

(e) herhangi bir tehlikeli ürün için: pazarlanmasını yasaklamak ve yasağa uyulmasını sağlamak için gerekli eşlik eden tedbirleri tanıtmak;

(f) hâlihazırda piyasada olan herhangi bir tehlikeli ürün için:

(i) fiili ve acil geri çekilmesini emretmek veya organize etmek ve ürünün yarattığı riskler hakkında tüketicileri uarmak;

(ii) tüketicilerden geri çağırılmasını ve uygun koşullarda imhasını istemek veya koordine etmek veya uygulanabilir olduğu hallerde, üreticiler ve dağıtıcılar ile birlikte organize etmek.

2. Üye Devletler'in yetkili kuruluşları, 1. paragrafta öngörülenler gibi tedbirler aldığında, özellikle (d) ile (f) bentlerinde atıfta bulunan tedbirler, Antlaşma'ya ve özellikle 28. ve 30. maddelere uygun olarak tedbirleri riskin ciddiyetiyle orantılı bir şekilde uygulamak ve önlem prensibini dikkate alarak hareket etmelidir.

Bu bağlamda, ilgili yetkili kuruluşlar, bu Direktif'e ve özellikle Bölüm III'e göre sorumlu oldukları yükümlülüklerle uygun olarak, üreticilerin ve dağıtıcıların gönüllü eylemini, uygulanabilir olduğu durumlarda iyi uygulama ilkelerinin geliştirilmesi dâhil olmak üzere, teşvik eder ve destekler.

Gerektiğinde, kendi yükümlülüklerini yerine getirmede üreticiler ve dağıtıcılar tarafından yürütülen eylem tatmin edici ve yeterli değilse, 1(f) paragrafında sağlanan tedbirleri organize ederler veya emrederler. Geri çağırma, son çare olarak gerçekleşir. Bu tür ilkelerin mevcut olduğu ilgili Üye Devletler'de konuyla ilgili iyi uygulama ilkeleri çerçevesinde gerçekleştirilebilir.

3. Ciddi bir risk teşkil eden ürünler durumunda, yetkili kuruluşlar 1(b) ile (f) paragrafında atıfta bulunulan uygun tedbirleri uygun hızla alır. Ciddi bir riskin varlığı, her bir münferit vakayı kendi içinde değerlendirerek ve II. Ek'in 8. bendinde atıfta bulunulan yönlendirici ilkeleri dikkate alarak Üye Devletler tarafından belirlenir.

4. Bu madde kapsamında yetkili kuruluşlar tarafından alınan tedbirler, uygun görüldüğü şekilde, aşağıdakilere yönelik olmalıdır::

(a) üretici;

(b) kendi ilgili faaliyetlerinin sınırları dâhilinde, dağıtıcılar ve özellikle ulusal piyasada dağıtımın ilk aşamasından sorumlu taraf;

(c) bir üründen kaynaklanan risklerden kaçınmak için atılan adımlarda işbirliğinde bulunmak amacıyla, gerekli hallerde, diğer herhangi bir kişi.

Madde 9 /

1. Üye Devletler, yüksek seviyede bir tüketici sağlığı ve güvenliği koruma seviyesini garantilemeyi amaçlayan ve kendi yetkili kuruluşları arasında işbirliğini gerektiren etkili piyasa gözetimi ve

denetimini sağlamak amacıyla, uygun araçları ve usulleri kullanan yaklaşımların yürürlükte olmasını sağlar. Bu yaklaşımlar özellikle aşağıdakileri kapsar:

- (a) ürün veya risk kategorilerine göre sektörel gözetim programlarının oluşturulması, periyodik güncellemesi ve uygulaması ile gözetim ve denetim faaliyetlerinin, bulgularının ve sonuçlarının izlenmesi;
- (b) ürün güvenliğiyle ilgili bilimsel ve teknik bilginin takibi ve güncellemesi;
- (c) kontrol faaliyetlerinin işleyişinin ve bunların etkinliğinin periyodik incelemesi ve değerlendirilmesi ve, gerektiği takdirde, devreye sokulan gözetim ve denetim yaklaşımının ve organizasyonun gözden geçirilmesi.

2. Üye Devletler, tüketicilere ve diğer ilgili taraflara ürün güvenliği, gözetim ve denetim ile kontrol faaliyetleri hakkında yetkili kuruluşlara şikâyetle bulunma fırsatı verilmesini ve bu şikâyetlerin uygun şekilde takip edilmesini sağlar. Üye Devletler, bu amaçla oluşturulan usuller hakkında tüketicileri ve diğer ilgili tarafları aktif bir şekilde bilgilendirir.

Madde 10 /

1. Komisyon, özellikle idari işbirliği biçiminde, ürün güvenliği konusunda Üye Devletler'in yetkili kuruluşlarından oluşan bir Avrupa ağındaki operasyonu teşvik eder ve bu operasyonda yer alır.

2. Bu ağ operasyonu, başta RAPEX olmak üzere, diğer mevcut Topluluk usulleriyle koordineli bir şekilde geliştirilir. Bu ağ operasyonunun amacı, özellikle, aşağıdakileri kolaylaştırmaktır:

- (a) risk değerlendirmesi, tehlikeli ürünler, test yöntemleri ve sonuçları, son bilimsel gelişmeler ve kontrol faaliyetleriyle ilişkili diğer yönler hakkında bilgi alışverişi;
- (b) ortak gözetim ve denetim ile test projelerinin oluşturulması ve yürütülmesi;
- (c) uzmanlık ve en iyi uygulamalara ilişkin bilgi alışverişi ve eğitim faaliyetlerinde işbirliği;
- (d) tehlikeli ürünlerin izlenmesi, piyasadan çekilmesi ve geri çağırılması bakımından Topluluk düzeyinde iyileştirilmiş işbirliği.

Bölüm V

Bilgi Alışverişi ve Hızlı Müdahale Durumları

Madde 11 /

1. Bir Üye Devlet, ürünlerin piyasaya arz edilmesini kısıtlayan veya söz konusu ürünlerin piyasadan çekilmesini veya geri çağırılmasını talep eden tedbirler aldığı anda, örneğin 8(1)(b) ila (f) mad-

desinde sunulanlar gibi, Üye Devlet, bu Direktifin 12. maddesi veya herhangi bir Topluluk mevzuatı kapsamında talep edilmediği durumlarda, bu tedbirleri benimsemesinin nedenlerini belirterek, tedbirler hakkında Komisyon'u bilgilendirir. Komisyon'u bu tedbirlerle ilişkili herhangi bir değişiklik ile ya da söz konusu tedbirlerin geri alınmasıyla ilgili olarak da bilgilendirir.

Bilgilendiren Üye Devlet, riskin etkilerinin kendi sınırları ötesine gitmediğini ya da gidemeyeceğini düşünürse, Üye Devletler'in ürün güvenliği açısından ilgisini çekmesi muhtemel bilgiler içerdikleri ölçüde ve özellikle diğer bildirimlerde henüz raporlanmamış yeni bir riske cevap olmaları durumunda, ilgili tedbirleri bildirir.

İşbu Direktifin 15(3) maddesinde belirtilen usule uygun olarak, Komisyon, sistemin etkinliğini ve düzgün işleyişini sağlarken, II. Ek'in 8. bendinde atıfta bulunulan yönlendirici ilkeleri kabul eder. Bu ilkeler, bu maddede sağlanan bildirimler için içerik ve standart biçim önerir ve özellikle ikinci alt paragrafın amaçlarıyla ilişkili bildirim için koşulları belirlemenin kesin kriterlerini sağlar.

2. Komisyon, bildirime eklenen bilgiler temelinde inceleme yaptıktan sonra, tedbirin Topluluk hukukuna uygun olmadığı sonuca varmadığı sürece, bildirimi diğer Üye Devletler'e iletir. Böyle bir durumda, eylemi başlatan Üye Devlet'i derhal bilgilendirir.

Madde 12 /

1. Bir Üye Devlet, zorunlu veya ihtiyari olarak, ciddi bir risk nedeniyle kendi sınırları içerisindeki bir ürünün muhtemel pazarlanması veya kullanımıyla ilgili belirli koşulları engellemek, kısıtlamak veya uygulamak üzere tedbirler almayı veya adımlar atmaya onaylarsa veya bu tür bir onaya karar verirse, bu tür bir kararı tavsiye ederse veya üreticiler ve dağıtıcılar ile bu tür bir karar üzerinde hemfikir olursa, RAPEX vasıtasıyla Komisyon'u derhal bilgilendirir. Komisyon'u bu tedbirlerle ve eylemlerle ilişkili herhangi bir değişiklik ile ya da söz konusu tedbirlerin ve eylemlerin geri alınmasıyla ilgili olarak da bilgilendirir.

Bilgilendiren Üye Devlet, riskin etkilerinin kendi sınırları ötesine gitmediğini ya da gidemeyeceğini düşünürse, II. Ek'in 8. bendinde atıfta bulunulan yönlendirici ilkelerde önerilerin ilgili kriterleri dikkate alarak, 11. maddede belirtilen usulü takip eder.

İlk paragrafta hâle getirmeksizin, bu tür tedbirleri benimsemeye veya bu tür adımları atmaya karar vermeden önce, Üye Devletler, ciddi bir riskin varlığı bakımından sahip oldukları herhangi bir bilgiyi Komisyon'a aktarabilir.

Ciddi bir risk durumunda, Üye Devletler, üreticiler ve dağıtıcılar tarafından alınan İşbu Direktifin 5. maddesinde belirtilen gönüllü tedbirler hakkında Komisyon'u bilgilendirir.

2. Bu tür bildirimleri aldıktan sonra, Komisyon, bu bildirimlerin bu maddeye ve RAPEX'in işleyişi ile ilişkili koşullara uygun olup olmadığını kontrol eder ve bunları diğer Üye Devletler'e iletir ve söz konusu Üye Devletler, sırasıyla, kabul edilen herhangi bir tedbir hakkında Komisyon'u derhal bilgilendirir.

3. RAPEX ile ilgili ayrıntılı usuller, II. Ek'te belirtilmiştir. Bunlar, Komisyon tarafından uygulanır. Bu Direktif'i tamamlayarak bu Direktifin gerekli olmayan unsurlarında değişiklik yapmak üzere tasarlanmış bu tedbirler, 15(5) maddesinde atıfta bulunulan incelemeye tabi yasama usulüne uygun olarak uygulanır.

4. RAPEX'e erişim, başvuru sahibi ülkelere,  c nc  ülkelere veya uluslararası kuruluşlara, Topluluk ve söz konusu ülkeler veya uluslararası kuruluşlar arasında yapılan anlaşmalar çerçevesinde ve bu anlaşmalarda tanımlanan düzenlemelere göre açık olur. Bu tür anlaşmalar, mütekabiliyete dayanır ve Topluluk'ta geçerli hükümlere karşılık gelen gizlilik hükümleri içerir.

Madde 13 /

1. Komisyon, çeşitli  ye Devletler'de tüketicilerin sağlığı ve güvenliği açısından bazı ürünlerin ciddi riskinin farkına varırsa,  ye Devletler'e danıştıktan sonra ve ilgili riskle ilgilenme konusunda yetkili Bilimsel Komite olan bir Topluluk Bilimsel Komitesi'nin yetki alanına giren bilimsel sorular gündeme gelirse, bu istifaşelerin sonuçları işığında bir karar benimser. Bu kararı, aynı anda, aşağıdaki durumlar meydana gelirse,  ye Devletler'in 8(1)(b) ila (f) maddesinde listelenen tedbirler arasından uygun tedbirleri almasını talep eden 15(2) maddesinde belirtilen usule uygun olarak alır:

(a)  ye Devletler ile yapılan  n istifaşelerde riski ele alma konusunda benimsenen veya benimsenecek yaklaşım konusunda önemli ölçüde farklı düşündükleri ortaya çıkar;

(b) risk, ürünün neden olduğu güvenlik sorunun niteliği nedeniyle, ilgili ürünlere ilişkin belirli Topluluk mevzuatı tarafından belirtilen diğer usuller kapsamında, durumun aciliyet derecesine uygun bir şekilde ele alınmaz ve

(c) risk yalnızca, tutarlı ve yüksek sağlık ve güvenlik koruma seviyesini ve iç pazarın düzgün işleyişini sağlamak amacıyla, Topluluk düzeyinde geçerli uygun tedbirleri benimseyerek etkili bir şekilde ortadan kaldırılabılır.

2. 1. paragrafta atıfta bulunulan kararlar, bir yılı geçmeyecek bir süre için geçerli olur ve aynı usul kapsamında, hiçbiri bir yılı geçmeyecek ilave dönemler için teyit edilebilir. Ancak, belirli, münferit olarak tanımlanmış ürünler veya ürün grupları ile ilgili kararlar, bir zaman sınırı olmaksızın geçerli olur.

3. Topluluk'tan 1. paragrafta atıfta bulunulan bir kararın konusu olan tehlikeli ürünlerin ihracatı, karar aksini sağlamadıkça, yasaklanır.

4.  ye Devletler, bu kararlarda farklı bir dönem belirtilmediği sürece, 20 günden daha az bir süre içinde, 1. paragrafta atıfta bulunulan kararları uygulamak üzere gerekli tüm tedbirleri alır.

5. 1. paragrafta atıfta bulunulan tedbirleri gerçekleştirmekten sorumlu yetkili kuruluşlar, bir ay içerisinde, ilgili taraflara görüşlerini bildirme fırsatı tanır ve Komisyon'u uygun şekilde bilgilendirir.

Bölüm VI

Komite Usulleri

Madde 14 /

1. Aşağıda atıfta bulunulan konularla ilişkili olarak İşbu Direktifin uygulanması için gerekli tedbirler, 15(2) maddesinde öngörülen düzenleyici usule uygun olarak kabul edilir:

(a) Avrupa Standardizasyon Kuruluşları tarafından benimsenen standartlarla ilgili olarak 4. maddede atıfta bulunulan tedbirler;

(b) 8(1)(b) ila (f) maddesinde listelendiği gibi Üye Devletler'in tedbir almasını talep eden 13. maddede atıfta bulunulan kararlar.

2. Diğer tüm konular açısından İşbu Direktifin uygulanması için gerekli tedbirler, 15(3) maddesinde öngörülen danışma usulüne uygun olarak benimsenir.

Madde 15 /

1. Komisyon'a bir Komite yardımcı olur.

2. Bu paragrafa bir atıfta bulunulduğu durumlarda, 1999/468/EC sayılı Karar'ın 8. maddesinin hükümleri açısından, söz konusu Karar'ın 5. ve 7. maddeleri geçerli olur. 1999/468/EC sayılı Karar'ın 5(6) maddesinde belirtilen süre, 15 gün olarak belirlenir.

3. Bu paragrafa atıfta bulunulan durumlarda, 1999/468/EC sayılı Karar'ın 8. maddesinin hükümleri açısından, söz konusu Karar'ın 3. ve 7. maddeleri geçerli olur.

4. Bu paragrafa atıfta bulunulan durumlarda, 1999/468/EC sayılı Karar'ın 8. maddesinin hükümleri açısından, söz konusu Karar'ın 5a(1) ila (4) maddesi ile 7. maddesi geçerli olur.

5. Bu paragrafa atıfta bulunulan durumlarda, 1999/468/EC sayılı Karar'ın 8. maddesinin hükümleri açısından, söz konusu Karar'ın 5a(1) ila (4) ve 5(b) maddesi ile 7. maddesi geçerli olur.

1999/468/EC sayılı Karar'ın 5a(3)(c) ve (4)(b) ve (e) maddesinde belirtilen zaman sınırları, sırasıyla bir ay ve iki ay olmak üzere, iki ay olarak belirlenir.

Bölüm VII

Son Hükümler

Madde 16 /

1. Ürünler tarafından tüketici sağlığı ve güvenliği üzerinde yaratılan risklerle ilgili olarak Üye Devletler'in yetkili kuruluşları veya Komisyon için mevcut olan bilgiler, şeffaflık gerekliliklerine göre ve izleme ve inceleme faaliyetlerinin gerektirdiği kısıtlamalara hanel getirmeksizin genel olarak halk için de yararlanılabilir olacaktır. Halk özellikle, ürün tanıtıcısı, riskin niteliği ve alınan önlemler hakkındaki bilgilere erişir.

Ancak, Üye Devletler ve Komisyon, kendi görevlilerinin ve temsilcilerinin, tüketicilerin sağlığını ve güvenliğini korumak amacıyla koşulların öyle olmasını gerektirmesi durumunda kamuya açıklanması gereken ürünlerin güvenlik özellikleriyle ilgili bilgiler haricinde, usule uygun olarak gerekçelendirilmiş durumlarda, doğası gereği, mesleki sırlar kapsamında yer alan ve İşbu Direktifin amaçları doğrultusunda elde edilmiş bilgileri ifşa etmemelerini sağlamak için gerekli adımları atar.

2. Mesleki sırların korunması, piyasa gözetimi ve denetimi faaliyetlerinin etkinliğini sağlamakla ilişkili bilgilerin yetkili kuruluşlara dağıtılmasını engellemez. Mesleki sır kapsamındaki bilgileri alan yetkili kuruluşlar, bu bilgilerin korunmasını sağlar.

Madde 17 /

Bu Direktif, 85/374/EEC sayılı Tüzüğün uygulanmasına hanel getirmez.

Madde 18 /

1. Bu Direktif kapsamında benimsenen ve bir ürünün piyasaya arz edilmesiyle ilgili kısıtlamalar içeren veya ilgili ürünün piyasadandan çekilmesini veya geri çağırılmasını talep eden herhangi bir tedbir, dayandığı uygun nedenleri belirtmelidir. Bu neden, ilgili tarafa mümkün olan en kısa sürede bildirilir ve söz konusu  ye Devlet'te yürürlükte olan hükümler kapsamında mevcut çözümleri ve bu çözümler için geçerli zaman sınırlarını belirtir.

İlgili taraflara, uygun olduğunda, tedbir benimsenmeden önce kendi görüşlerini sunma fırsatı verilir. Alınacak tedbirlerin aciliyeti nedeniyle bu önceden yapılamamışsa, tedbir uygulandıktan sonra, zamanı gelince bu fırsat kendilerine verilir.

2.  ye Devletler, yetkili kuruluş tarafından alınmış ve bir ürünün piyasa arz edilmesiyle ilgili kısıtlamaları içeren veya ilgili ürünün piyasadandan çekilmesini veya geri çağırılmasını talep eden herhangi bir tedbire yetkili mahkemeler önünde itiraz edilebilmesini sağlar.

3. Bu Direktif'e binaen alınmış ve bir ürünün piyasa arz edilmesiyle ilgili kısıtlamaları içeren veya ilgili ürünün piyasadandan çekilmesini veya geri çağırılmasını talep eden herhangi bir karar, söz konusu durum için geçerli ulusal ceza hukuku doğrultusunda, ilgili tarafın yükümlülüklerinin değerlendirilmesine hanel getirmez.

Madde 19 /

1. Komisyon, Başta piyasa gözetimi ve denetimi faaliyetleriyle ilişkili olanlar olmak üzere, İşbu Direktifin uygulanmasıyla ilgili herhangi bir konuyu, 15. maddede atıfta bulunulan Komite önüne getirebilir.

2. 15 Ocak 2004'ten sonra, her üç yılda bir, Komisyon, İşbu Direktifin uygulanmasıyla ilgili bir raporu Avrupa Parlamentosu'na ve Konsey'e sunar.

Rapor, başta ürünlerin geliştirilmiş izlenebilirliği, piyasa gözetimi ve denetiminin işleyişi, standartizasyon alışması, RAPEX'in işleyişi ve 13. maddeye dayanılarak alınan Topluluk tedbirleri ile ilgili bilgiler olmak üzere, tüketiciler ürünlerinin güvenliği hakkındaki bilgileri içerir. Bu amaç doğrultusunda, Komisyon, İşbu Direktifin gerekliliklerine ve ürün güvenliği ile ilişkili diğer Topluluk mevzuatı çerçevesinde, başta  ye Devletler'de yürürlüğe konulan yaklaşımlar, sistemler ve uygulamalar olmak üzere, ilgili konularla ilgili değerlendirmeler yürütür.  ye Devletler, değerlendirmeleri gerçekleştirmek ve raporları hazırlamak için gerekli yardım ve bilgileri Komisyon'a sağlar.

Madde 20 /

Komisyon, hizmetlerin güvenliğine ilişkin Topluluk eylemiyle ilgili ihtiyaçları, olasılıkları ve öncelikleri tanımlar ve 1 Ocak 2003 tarihinden önce, uygun görüldüğü şekilde, konuyla ilgili önerilerin eşlik ettiği bir raporu Avrupa Parlamentosu ve Konsey'e sunar.

Madde 21 /

1. Üye Devletler, bu Direktif'e uyum sağlamak amacıyla, gerekli yasaları, tüzükleri ve idari hükümleri 15 Ocak 2004 tarihinden itibaren uygulanmak üzere yürürlüğe koyarlar. Üye Devletler, Komisyonu durumdan gecikmeksizin haberdar ederler.

Üye Devletler, söz konusu tedbirleri kabul ettiklerinde, tedbirlerde bu Direktif'e atıf yapılır veya bu tedbirler resmi olarak yayımlanırken bu yönde bir atfa yer verilir. Üye Devletler, söz konusu atfın nasıl yapılacağını belirlerler.

2. Üye Devletler, İşbu Direktifin düzenlediği alanda kabul ettikleri ulusal mevzuatın hükümlerinin metnini Komisyon'a iletirler.

Madde 22 /

92/59/EEC sayılı Direktif, II. Ek'te belirtilen bahsi geçen Tüzüğün aktarılması ve uygulanması ile ilgili zaman sınırlarıyla ilgili Üye Devletler'in yükümlülüklerine hanel getirmeksizin, 15 Ocak 2004 tarihinden itibaren yürürlükten kaldırılır.

92/59/EEC sayılı Direktif'e yapılan atıflar, bu Direktif'e yapılan atıflar olarak yorumlanır ve IV. Ek'te yer alan korelasyon tablosu uyarınca değerlendirilir.

Madde 23 /

Bu Direktif, Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesi'nde yayımlandığı gün yürürlüğe girer.

Madde 24 /

Bu Tüzüğün muhatabı, Üye Devletler'dir.

Ek I

Üreticiler ve Dağıtıcılar Tarafından Yetkili Kuruluşlara Sağlanacak Genel Güvenlik Gereğine Uymayan  r nlere İlişkin Bilgiler Hakkında Gereklilikler

- 1.** 5(3) maddesinde veya ilgili ürün hakkında Topluluk kurallarının belirli gerekliliklerine tarafından belirtilen bilgiler, söz konusu ürünlerin pazarlandığı veya pazarlanmış olduğu veya aksi halde tüketicilere tedarik edildiği  ye Devletler’de bu amaç doğrultusunda atanmış yetkili kuruluşlara aktarılır.
- 2.** 15. maddede atıfta bulunulan Komite’nin yardımcı olduğu Komisyon, içeriği tanımlar ve bu Ek’te öngörülen bildirimlerin standart biçimini düzenler ve sistemin etkinliğini ve düzgün işleyişini sağlar. Özellikle, muhtemelen bir rehber biçiminde, başta münferit koşullar veya ürünlerle ilgili olan koşullar olmak üzere, bu Ek ile ilgili olarak bildirim uygun olmadığı özel koşulları belirlemek için basit ve açık kriterler ortaya koyar.
- 3.** Ciddi riskler durumunda, bu bilgiler en azından aşağıdakileri içerir:
 - (a) söz konusu ürün veya ürünler grubunun tam olarak tanımlanmasını sağlayan bilgiler;
 - (b) söz konusu ürünlerin yarattığı riskin tam tanımı;
 - (c)  r n  izlemek ile ilişkili mevcut tüm bilgiler;
 - (d) tüketicilerin karşı karşıya olduğu riskleri önlemek için alınan önlemlerin tanımlaması.

Ek II

RAPEX'in Uygulanmasıyla İlgili Usuller ve Bildirimler İçin Yönlendirici İlkeler

1. RAPEX, 2(a) maddesinde tanımlandığı üzere, tüketicilerin sağlığı ve güvenliği için ciddi bir risk oluşturan ürünleri kapsar.

75/319/EEC⁸ ve 81/851/EEC⁹ sayılı Direktifler kapsamında olan tıbbi ilaçlar, RAPEX'in kapsamından çıkarılmıştır.

2. RAPEX esas olarak ciddi bir risk durumunda bilgilerin hızlı alışverişini amaçlar. 8. bentte atıfta bulunulan yönlendirici ilkeler, ciddi riskleri tanımlayan belirli kriterleri tanımlar.

3. 12. madde kapsamında bilgilendirme yapan Üye Devletler, mevcut tüm ayrıntıları sağlar. Özellikle, bildirim 8. bentte atıfta bulunulan yönlendirici ilkelerde belirtilen bilgileri ve en azından aşağıdakileri içerir:

(a) ürünün tanımlanmasını sağlayan bilgiler;

(b) testlerin/analizlerin sonuçları ve risk seviyesini değerlendirmekle ilgili sonuçlarının bir özeti dâhil olmak üzere, ilgili riskin tanımı;

(c) geçerli durumlarda, alınan tedbirlerin ve kararlaştırılan eylemlerin niteliği ve süresi;

(d) Özellikle varış ülkelerinde tedarik zincirleri ve ürün dağıtımı hakkında bilgiler.

Bu tür bilgiler, özel standart bilgilendirme formu kullanılarak ve 8. bentte atıfta bulunulan yönlendirici ilkelerde belirtilen araçlar vasıtasıyla aktarılmalıdır.

11. madde veya 12. madde uyarınca bildirilen tedbir bir kimyasal maddenin veya preparatın pazarlanmasını veya kullanımını sınırlandırmaya çalışıyorsa, Üye Devletler, mümkün olan en kısa sürede, ya bir özet ya da, bu tür bilgilerin mevcut olduğu durumlarda, göz önünde bulundurulmuş madde veya preparata ve bilinen ve mevcut alternatiflerine ilişkin ilgili verilerin referanslarını sunar. Mevcut bir madde durumunda 793/93 sayılı Direktifin (AET)¹⁰10(4) maddesinde veya yeni bir madde durumunda 67/548/EEC sayılı Direktifin¹¹ 3(2) maddesinde atıfta bulunulduğu üzere kimyasal maddelerin risk değerlendirmesiyle ilgili genel prensiplere uygun olarak gerçekleştirilen risk değerlendirmesi ile birlikte tüketici sağlığı ve güvenliği ile ilgili tedbirlerin beklenen etkilerini de iletteceklerdir. 8. bentte atıfta bulunulan yönlendirici ilkeler, bu bakımdan talep edilen bilgilerle ilgili ayrıntıları ve usulleri tanımlar.

.....

⁸ OJ L 147, 9.6.1975, s. 13. En son 2000/38/EC sayılı Komisyon Direktifi (OJ L 139, 10.6.2000, s. 28) ile değişiklik yapılan Direktif.

⁹ OJ L 317, 6.11.1981, s. 1. En son 2000/37/EC sayılı Komisyon Direktifi (OJ L 139, 10.6.2000, s. 25) ile değişiklik yapılan Direktif.

¹⁰ OJ L 84, 5.4.1993, s. 1.

¹¹ OJ 196, 16.8.1967, s. 1/67. En son 2000/33/EC sayılı Komisyon Direktifi (OJ L 136, 8.6.2000, s. 90) ile değişiklik yapılan Direktif.

4. 12(1) maddesi, üçüncü paragrafa uygun olarak, bir Üye Devlet, tedbiri kabul etmeye karar vermeden önce ciddi bir risk hakkında Komisyon'u bilgilendirdiğinde, 45 gün içerisinde bu bilgiyi teyit edip etmediği veya değiştirip değiştirmediği konusunda Komisyon'u bilgilendirmelidir.

5. Komisyon, en kısa süre içerisinde, RAPEX kapsamında alınan bilginin Tüzüğün hükümlerine uygunluğunu doğrular ve, gerekli olduğunu düşündüğü durumlarda ve ürün güvenliğini değerlendirmek amacıyla, kendi girişimiyle bir inceleme gerçekleştirebilir. Bu tür bir inceleme durumunda, Üye Devletler, ellerinden geldiğince, talep edilen bilgileri Komisyon'a sunar.

6. 12. maddede atıfta bulunulan bir bildirim aldıktan sonra, Üye Devletler'den, aşağıdaki konularda, en geç 8. bentte atıfta bulunulan yönlendirici ilkelerde belirtilen zaman dilimi içerisinde, Komisyon'u bilgilendirmeleri talep edilmektedir:

(a) ürünün kendi sınırları içerisinde pazarlanıp pazarlanmadığı;

(b) nedenlerini belirterek, herhangi bir farklı risk değerlendirmesi veya kendi kararlarını gerekçelendiren diğer özel şartlar – özellikle eylemsizlik veya takipsizlik – dâhil olmak üzere kendi şartları çerçevesinde, söz konusu ürünle ilgili hangi tedbirleri kabul edebilecekleri;

(c) gerçekleştirilen testler veya analizler dâhil olmak üzere, ilgili risk hakkında edindikleri herhangi bir ilişkili ilave bilgi.

8. bentte atıfta bulunulan yönlendirici ilkeler, ulusal topraklarla sınırlı tedbirleri bildirmek için kesin kriterler sunar ve Üye Devletler tarafından kendi topraklarının ötesine geçmediği düşünölen risklerle ilgili bildirimlerin nasıl ele alınacağını belirtir.

7. Üye Devletler, bir değeriklik veya söz konusu tedbirler veya eylemleri kaldırma konusunda Komisyon'u derhal bilgilendirir.

8. Komisyon, 15(3) maddesinde belirtilen usule uygun olarak, RAPEX'in Komisyon ve Üye Devletler tarafından yönetimi ile ilgili yönlendirici ilkeleri düzenler ve düzenli olarak günceller.

9. Komisyon, Topluluk ve Avrupa Ekonomik Alanı tarafından ithal ve/veya ihraç edilen ve ciddi riskler oluşturan ürünler bakımından ulusal irtibat noktalarını bilgilendirir.

10. Sağlanan bilgilerle ilgili sorumluluk, bilgilendiren Üye Devlet'e aittir.

11. Komisyon, başta aciliyet derecesine göre bildirimleri sınıflandırma ve endeksleme olmak üzere, sistemin düzgün işleyişini sağlar. Ayrıntılı usuller, 8. bentte atıfta bulunulan yönlendirici ilkeler tarafından belirtilir.

Ek III

Yürürlükten Kaldırılan Tüzüğün Uyumlaştırılması ve Uygulanmasıyla İlgili Süre

(22. MADDENİN İLK ALT PARAGRAFINDA ATIFTA BULUNULMUŐTUR)

Direktif

Uyumlaştırma süresi

Uygulamaya geçirme süresi

92/59/EEC sayılı Direktif 29 Haziran 1994

29 Haziran 1994

Ek IV

Korelasyon Tablosu

(22. MADDENİN İKİNCİ ALT PARAGRAFINDA ATIFTA BULUNULMUŐTUR)

Bu Direktif	92/59/EEC sayılı Direktif
Madde 1	Madde 1
Madde 2	Madde 2
Madde 3	Madde 4
Madde 4	-
Madde 5	Madde 3
Madde 6	Madde 5
Madde 7	Madde 5(2)
Madde 8	Madde 6
Madde 9	-
Madde 10	-
Madde 11	Madde 7
Madde 12	Madde 8
Madde 13	Madde 9
Maddeler 14 ve 15	Madde 10
Madde 16	Madde 12
Madde 17	Madde 13
Madde 18	Madde 14
Madde 19	Madde 15
Madde 20	-
Madde 21	Madde 17
Madde 22	Madde 18
Madde 23	Madde 19
Ek I	-
Ek II	Ek
Ek III	-
Ek IV	-

Teknik Düzenlemelerin Bildirimi ve Bilgi Toplumu Hizmetlerine İlişkin Kurallar Hakkında Bir Usul Belirlenmesine Yönelik 2015/1535 Sayılı Direktif

Teknik düzenlemeler alanında bilgilerin ve Bilgi Toplumu hizmetlerine ilişkin kuralların sağlanması için bir usul belirlenmesine yönelik (kodifikasyon) 9 Eylül 2015 tarihli (AB) 2015/1535 sayılı AVRUPA PARLAMENTOSU VE KONSEY DİREKTİFİ

(AEA'ya uygulanabilir metin)

AVRUPA PARLAMENTOSU VE AVRUPA BİRLİĞİ KONSEYİ

Avrupa Birliği'nin İşleyişi Hakkında Antlaşma'yı ve bu Antlaşma'nın özellikle 114., 337. Ve 43. maddelerini göz önünde tutarak,

Avrupa Komisyonu'nun önerisini göz önünde tutarak,

Taslak yasal düzenlemenin ulusal parlamentolara gönderilmesini müteakip,

Avrupa Ekonomik ve Sosyal Komitesi'nin görüşünü göz önünde tutarak¹,

Olağan yasama usulü uyarınca hareket ederek²,

Aşağıdaki gerekçelerle:

1. Avrupa Parlamentosu'nun ve Konsey'in 98/34/EC sayılı Direktifi³ üzerinde birkaç kez önemli değişiklikler yapılmıştır ⁴. Açıklık sağlanması amacıyla, Direktif kodlanmalıdır.

2. İç piyasa, malların, insanların, hizmetlerin ve sermayenin serbest dolaşımının sağlandığı i sınırları olmayan bir alandan oluşmaktadır. Bu nedenle, malların dolaşımıyla ilgili miktar kısıtlamalarının ve benzer etkilere sahip önlemlerin yasaklanması, Birlik'in temel prensiplerinden biridir.

3. İ piyasanın aksamadan çalışmasını teşvik etmek amacıyla, teknik düzenlemelerin oluşturulması için ulusal girişimler bakımından mümkün olduğu kadar çok şeffaflık sağlanmalıdır.

4.  r nlerle ilgili teknik düzenlemelerden kaynaklanan ticaret engellerine yalnızca temel gereklilikleri karşılamak için gerekli oldukları ve ana garantisini oluşturdukları kamu çıkarı amacı taşıdıkları durumlarda izin verilebilir.

5. Teknik hükümlerin kabul edilmesinden önce gerekli bilgilerin Komisyon'un kendi tasarrufunda olması gerekmektedir. Sonuç olarak, Avrupa Birliği Antlaşması'nın (TEU) 4(3) maddesi uyarınca Komisyon'un görevini yerine getirmesini kolaylaştırması gereken  ye Devletler, teknik düzenlemeler alanındaki projelerini Komisyon'a bildirmelidir.

6. Tüm  ye Devletler, herhangi bir  ye Devlet tarafından öngörülen teknik düzenlemeler hakkında da bilgilendirilmelidir.

7. İ piyasanın amacı, teşebbüslerin rekabet edebilirliğine elverişli bir ortam yaratmaktır. Artan bilgi sunumu, teşebbüslerin bu piyasanın özünde bulunan avantajlardan daha fazla yararlanmasına yardımcı olmanın bir yoludur. Bu nedenle, iktisadi işletmecilerin bildirilen taslakların başlığının düzenli yayımlanmasını sağlayarak ve bu taslakların gizliliği ile ilgili hükümler aracılığıyla diğer  ye ülkeler tarafından önerilen ulusal teknik düzenlemelerin etkisine ilişkin değerlendirilmelerini sunabilmesine olanak sağlanması gereklidir.

.....

¹ 14 Temmuz 2010 görüşü (OJ C 44, 11.2.2011, s. 42) ve 26 şubat 2014 görüşü (OJ C 214, 8.7.2014, s. 55).

² 15 Nisan 2012 tarihli Avrupa Parlamentosu Pozisyon Belgesi (Resmi Gazete'de henüz yayımlanmamıştır) ve 13 Temmuz 2015 tarihli Konsey kararı.

³ Teknik standartlar ve düzenlemeler alanındaki bilgilerin ve Bilgi Toplumu hizmetlerine dair kuralların sağlanması için bir usul belirlenmesine yönelik 22 Haziran 1998 tarihli ve 98/34/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (OJ L 204, 21.7.1998, s. 37). Orijinal başlık, "Teknik standartlar ve düzenlemeler alanında bilgilerin sağlanması için bir usul belirlenmesine yönelik 22 Haziran 1998 tarihli ve 98/34/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi" idi. Teknik standartlar ve düzenlemeler alanında bilgilerin sağlanması için bir usul belirlenmesine yönelik 98/34/EC sayılı Direktifi değiştiren 20 Temmuz 1998 tarihli ve 98/48/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi tarafından değiştirilmiştir (OJ L 217, 5.8.1998, s. 18).

⁴ Bkz. Ek III, Bölüm A.

- 8.** Yasal kesinlik açısından, Üye Devletler'in ulusal bir teknik düzenlemeyi işbu Direktif'te belirtilen formalitelere uygun olarak benimsediğini kamuoyuna duyurması uygundur.
- 9.** Ürünlerin teknik düzenlemeleriyle ilgili olarak, pazarın sürekli gelişimini ya da aksamadan çalışmasını sağlamak için tasarlanan önlemler, ulusal amaçların daha fazla şeffaflığını ve pazarla ilgili önerilen düzenlemelerin potansiyel etkisini değerlendirme kriterlerinin ve koşullarının genişlemesini içermektedir.
- 10.** Dolayısıyla, bir ürünle ilgili olarak belirtilen tüm koşulları değerlendirmek ve ürünlerin düzenlenmesine ilişkin ulusal uygulamalardaki gelişmeleri dikkate almak gereklidir.
- 11.** Teknik şartnameden ayrı olarak piyasaya arz edildikten sonra bir ürünün kullanım süresine gönderme yapan koşulların, söz konusu ürünün serbest dolaşımını etkileme ve İç piyasanın düzenlenişle ilgili engeller yaratma ihtimali vardır.
- 12.** *Defacto* teknik düzenleme kavramını açıklığa kavuşturmak gereklidir. Özellikle, kamu kurumunun teknik şartnamelere ya da diğer koşullara atıfta bulunduğu veya uyulmasını teşvik ettiği hükümler ile kamu kurumunun, halkın yararına, ilişkilendirildiği ürünlere atıfta bulunan hükümler, bu tür koşullara ya da şartnamelere, kendi özel kaynakları nedeniyle sahip olacaklarından daha bağlayıcı bir değer verme etkisine sahiptir.
- 13.** Komisyon'a ve Üye Devletler'e, ürünlerin serbest dolaşımı bakımından oluşabilecek herhangi bir engeli ortadan kaldırmak ya da azaltmak amacıyla, öngörülen bir önlemlerle ilgili değişiklik önermek için yeterli zaman tanınmalıdır.
- 14.** İlgili Üye Devlet, öngörülen önlemin nihai metnini hazırlarken bu değişiklikleri göz önünde bulundurmalıdır.
- 15.** Özellikle Üye Devletler tarafından karşılıklı tanıma prensibinin uygulanmadığı durumlarda, Komisyon'un bağlayıcı düzenlemelerin benimsenmesini kabul etmesi ya da önermesi İç piyasanın doğasında bulunmaktadır. Avrupa Parlamentosu ve Konsey ya da aynı alanda Komisyon tarafından bağlayıcı düzenlemelerin benimsenmesi konusunda anlaşmaya varılmasıyla ilgili ulusal önlemin tanıtılmasını önlemek amacıyla belirli bir geçici askıya alma süreci saptanır.
- 16.** TEU'nun 4(3) maddesinde belirtilen genel yükümlülükler uyarınca, ilgili Üye Devletler, öngörülen önlemin uygulanmasını önerilen değişikliklerin ortak incelemesine ya da bir yasal düzenleme ile ilgili önerinin hazırlanmasına ya da Komisyon'un bağlayıcı bir düzenlemenin kabul edilmesine imkân tanıyacak kadar yeterli bir süre için erteler.
- 17.** Avrupa Parlamentosu ve Konsey tarafından önlemlerin benimsenmesini kolaylaştırmak amacıyla, Konsey'in söz konusu sektörle ilgili Komisyon önerisi hakkında ilk mütalaada bir tutum benimsemesinden sonra Üye Devletler, teknik düzenlemeleri kabul etmekten imtina etmemelidir.
- 18.** Üyeleri Üye Devletler tarafından atanan ve Komisyon'un ürünlerin serbest dolaşımı üzerindeki olumsuz etkileri azaltma gayretiyle ilgili işbirliğinde bulunmak amacıyla bir Daimi Komite oluşturmak gerekir.
- 19.** Bu Direktif, Ek III'ün B Bölümü'nde belirtildiği üzere Direktiflerin ulusal mevzuata aktarılmasıyla ilgili zaman sınırlarına ilişkin olarak Üye Devletler'in yükümlülüklerine haneler getirmemelidir.

İŞBU DİREKTİFİ KABUL ETMİŞTİR:

Madde 1 /

1. Bu Direktif'in amaçları doğrultusunda, aşağıdaki tanımlar uygulanır:

(a) "ürün" endüstriyel olarak imal edilmiş herhangi bir üründür ve balık ürünleri dâhil olmak üzere herhangi bir tarımsal üründür;

(b) "hizmet" herhangi bir Bilgi Toplumu hizmetidir; bir başka deyişle, belirli bir mesafede, elektronik araçlarla ve hizmet alıcısının münferit talebiyle normal olarak ücret karşılığı sunulan herhangi bir hizmettir;

Bu tanımın amaçları doğrultusunda:

(i) "belirli bir mesafe" tarafların aynı anda bulunmadan sağlanan hizmettir;

(ii) "elektronik araçlar", hizmetin ilk olarak gönderilmesi ve varış noktasında verilerin işlenmesi (sayısal sıkıştırma dâhil olmak üzere) ve saklanmasıyla ilgili elektronik ekipman vasıtasıyla alınması ve baştan sona kablo kumandalı, radyo frekanslı, optik araçlar vasıtasıyla ya da diğer elektromanyetik araçlar vasıtasıyla iletilmesi, aktarılması ve alınmasıdır;

(iii) "hizmet alıcısının münferit talebi" hizmetlerin münferit talep üzerine verilerin gönderilmesi vasıtasıyla sağlanmasıdır.

Bu tanım ile kapsanmayan hizmetlerin gösterge listesi, Ek I'de belirtilmiştir;

(c) "teknik şartname" kalite düzeyi, performans, birlikte işlerlik, çevre koruma, sağlık, güvenlik ya da boyutlar dâhil olmak üzere ve altında satıldığı isim, terminoloji, semboller, test etme ve test yöntemleri, paketleme, işaretleme ya da etiketleme ve uygunluk değerlendirme prosedürleri gibi ürün için geçerli koşullar da dâhil olmak üzere bir ürünün gerekli özelliklerini gösteren bir belgede yer alan bir şartnamedir.

"Teknik şartname" terimi, Avrupa Birliği'nin İşleyişi Hakkındaki Antlaşma'nın (TFEU) 38(1) maddesinin ikinci alt paragrafında atıfta bulunduğu üzere, tarımsal ürünlerle ilgili olarak kullanılan üretim yöntemleri ve süreçlerini, insan ve hayvan tüketimine yönelik ürünleri, 2001/83/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nin⁵ 1. maddesinde tanımlanan tıbbi ürünleri ve diğer ürünlerle ilgili üretim yöntemlerini ve süreçleri – bu yöntem ve süreçlerin ilgili ürünlerin özellikleri üzerinde bir etkisi bulunduğu hallerde – de kapsar;

(d) "diğer gereklilikler", bir teknik şarttan ayrı olarak, özellikle tüketicileri ya da çevreyi korumak amacıyla bir ürüne yüklenen, piyasaya arz edildikten sonra bir ürünün kullanım süresini etkileyen kullanım, geri dönüşürme, yeniden kullanım ya da elden çıkarma şartları gibi – bu şartların ürünün ya da pazarlanmasının yapısını ya da niteliğini önemli ölçüde etkileyebileceği hallerde – bir gerekliliktir;

(e) "hizmet kuralı" (b) bendi kapsamındaki hizmet faaliyetlerine geçiş ve söz konusu faaliyetlerin sürdürülmesi ile ilgili genel nitelikli bir gerekliliktir; özellikle hizmet sağlayıcı, hizmetler ve hizmet alıcıları ile ilgili olarak ilgili bentte tanımlanmayan hizmetleri özellikle hedef almayan kuralları hariç tutan hükümlerdir.

.....

⁵ Beşeri tıbbi ürünlerle ilgili Topluluk kodu hakkında 6 Kasım 2001 tarihli ve 2001/83/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (OJ L 311, 28.11.2001, s. 67).

Bu tanımın amaçları doğrultusunda:

(i) bir kuralın, kendi gerekçe beyanı ve geçerli kısmı bakımından, münferit hükümlerinin hepsinin ya da bir kısmının belirli amacının ve hedefinin söz konusu hizmetleri açık ve hedeflenen bir şekilde düzenlemek olduğu hallerde, özellikle Bilgi Toplumu hizmetlerini hedef aldığı düşünülür;

(ii) bir kural, söz konusu Bilgi Toplumu hizmetlerini yalnızca dolaylı ya da tesadüfi bir şekilde etkilemesi durumunda, bu hizmetleri özellikle hedef aldığı düşünülmez;

(f) "teknik düzenleme", pazarlama, bir hizmet sunumu, bir hizmet operatörünün yerleşimi ya da bir Üye Devlet'te ya da bir Üye Devlet'in büyük bir kısmında kullanımı durumunda, ilgili idari hükümler dâhil olmak üzere, zorunlu, *de jure* ya da *de facto* olarak uyulması gereken teknik şartnameler ve diğer gereklilikler ya da hizmetlerle ilgili kurallar ile bir ürünün imalatını, ithalatını, pazarlanmasını ya da kullanılmasını yasaklayan ya da bir hizmetin sunumunu ya da kullanımını ya da bir hizmet sağlayıcı olarak yerleşimi yasaklayan – 7. Maddede öngörülenler haricindeki – Üye Devletler'in yasaları, düzenlemeleri ya da idari hükümleridir.

Defacto teknik düzenlemeler şunları içerecektir:

(i) teknik şartnamelere ya da diğer gerekliliklere ya da hizmetlerle ilgili kurallara ya da profesyonel kodlara ya da uygulama esaslarına atıfta bulunan – bunlar da sırasıyla teknik şartnamelere ya da diğer gerekliliklere ya da hizmetlerle ilgili kurallara atıfta bulunur – Üye Devletler'e ait yasalar, düzenlemeler ya da idari hükümlerdir ve bunlara uygunluk, bahsi geçen yasalar, düzenlemeler ya da idari hükümler tarafından getirilen yükümlülüklere uygunluk varsayımı sunar;

(ii) kamu kurumun sözleşmenin tarafı olduğu ve kamu alımı ihalesi şartnameleri hariç olmak üzere teknik şartnamelere ya da diğer gerekliliklere ya da hizmetlerle ilgili kurallara genel menfaat açısından uygunluk sağlayan gönüllü anlaşmalar;

(iii) teknik şartnameler ya da diğer gerekliliklere ya da hizmetlerle ilgili kurallara uygunluğu teşvik ederek ürünlerin ya da hizmetlerin tüketimini etkileyen mali ya da finansal tedbirlerle bağlantılı teknik şartnameler, diğer gereklilikler ya da hizmetlerle ilgili kurallar; ulusal sosyal güvenlik sistemleri ile bağlantılı teknik şartnameler, diğer gereklilikler ya da hizmetlerle ilgili kurallar dâhil değildir.

Bu, Üye Devletler tarafından atanan makamların getirdiği ve 2. maddede atıfta bulunulan Komite çerçevesinde Komisyon tarafından, uygun hallerde, hazırlanan ve güncellenen bir listede yer alan teknik düzenlemeleri içermektedir.

Aynı prosedür, bu listeyi değiştirmek için kullanılır;

(g) "taslak teknik düzenleme", idari hükümler dâhil olmak üzere, onu yasalastırmak ya da teknik düzenleme olarak en nihayetinde yasalastırılması amacıyla düzenlenen teknik şartname, diğer gereklilik ya da hizmetlerle ilgili kuralın metnidir, söz konusu metin, önemli değişikliklerin hâlen yapılabileceği hazırlık aşamasında yer almaktadır.

2. Bu Direktif aşağıdakiler için geçerli değildir:

(a) radyo yayıncılığı hizmetleri;

(b) 2010/13/EU sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nin⁶ 1(1) maddesinin (e) bendinde kapsanan televizyon yayıncılığı hizmetleri;

3. Bu Direktif, 2002/21/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi⁷ tarafından kapsandığı üzere, telekomünikasyon hizmetleri alanında Birlik mevzuatı tarafından kapsanan konularla ilgili kurallar için geçerli değildir.

4. Bu Direktif, işbu Direktif'in Ek II'sinde yüzeysel şekilde listelendiği üzere, finansal hizmetler alanında Birlik mevzuatı tarafından kapsanan konularla ilgili kurallar geçerli değildir.

5. 5(3) maddesi haricinde, bu Direktif 2004/39/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi⁸ kapsamındaki düzenlenmiş pazarlar tarafından ya da bu pazarlar için ya da bu pazarlar için dengeleme ya da tasfiye işlevleri yürüten diğer pazarlar ya da kurumlar tarafından ya da bunlar için yasallaştırılan kurallar için geçerli değildir.

6. Bu Direktif, ürünler kullanılırken, başta işçiler olmak üzere, Antlaşmalar kapsamında kişilerin korunması için Üye Devletler'in gerekli gördüğü ilgili önlemler (bu tedbirlerin ürünleri etkilememesi kaydıyla) için geçerli değildir.

Madde 2 /

Bir Daimi Komite, uzmanları ya da danışmanları davet edebilecek Üye Devletler tarafından atanan temsilcilerden oluşur; Komite başkanı, Komisyon'un temsilcisi olur.

Komite, kendi usul kurallarını hazırlar.

Madde 3 /

1. Komite, yılda en az iki kere toplanır.

Komite, Bilgi Toplumu hizmetlerine ilişkin soruları incelemek üzere belirli bir düzende toplanır.

2. Komisyon, bu Direktif'te belirtilen usullerin uygulanmasıyla ilgili bir raporu Komite'ye sunar ve mevcut ya da öngörülebilir ticaret engellerini ortadan kaldırmayı amaçlayan öneriler sunar.

3. Komite, 2. Paragrafta atıfta bulunulan bilgilendirmeler ve öneriler hakkındaki görüşlerini ifade eder ve bu bakımdan Komisyon'un özellikle aşağıdaki adımları atmasını önerir:

(a) gerekli hallerde, ticaret engeli riskini ortadan kaldırmak amacıyla, ilgili Üye Devletler ilk olarak kendi aralarında uygun önlemlere karar verir;

(b) uygun tüm önlemleri alır;

.....

⁶ Görsel-İşitsel medya hizmetlerinin sağlanmasıyla ilgili olarak Üye Devletler'de yasa, düzenleme veya idari eylem tarafından belirtilen bazı hükümlerin koordinasyonuna ilişkin 10 Mart 2010 tarihli ve 2010/13/EU sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (Görsel-İşitsel Medya Hizmetleri Direktifi) (OJ L 95, 15.4.2010, s.1).

⁷ Elektronik iletişim ağları ve hizmetleri için ortak bir düzenleyici çerçeve hakkında 7 Mart 2002 tarihli ve 2002/21/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (Çerçeve Direktifi) (OJ L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁸ 85/61/EEC ve 93/6/EEC sayılı Konsey Direktiflerini ve 2000/12/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'ni değiştiren ve 93/22/EEC sayılı Konsey Direktifi'ni yürürlükten kaldıran finansal araç piyasaları hakkındaki 21 Nisan 2004 tarihli ve 2004/39/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (OJ L 145, 30.4.2004, s. 1).

(c) uyumlaştırmanın gerekli görüldüğü alanları tespit eder ve gerektiğinde belirli bir sektörde uygun uyumlaştırmayı gerçekleştirir.

4. Komite'ye, aşağıdaki durumlarda, Komisyon tarafından danışılmalıdır:

(a) bu Direktif'te öngörülen bilgi alışverişinin etkileneceği gerçek sisteme ya da bununla ilgili herhangi bir değişikliğe karar verirken;

(b) bu Direktif'te öngörülen sistemin işleyişini incelerken.

5. Komite'ye Komisyon tarafından alınan herhangi bir ön taslak teknik düzenlemeyle ilgili olarak Komisyon tarafından danışılabilir.

6. Bu Direktif'in uygulanmasıyla ilgili herhangi bir soru, kendi başkanı ya da bir Üye Devlet'in talebi üzerine Komite'ye yöneltilebilir.

7. Komite'nin yöntemi ve kendisine sunulacak bilgiler, gizlidir.

Ancak, Komite ve ulusal makamlar, gerekli önlemlerin alınması kaydıyla, özel sektördeki kişiler de dâhil olmak üzere, bir uzman görüşüne, gerçek ya da tüzel kişilere danışabilir.

8. Hizmetlerle ilgili kurallar bakımından, Komisyon ve Komite, sektörden ya da akademiden gerçek ya da tüzel kişilere, ve uygun hallerde, herhangi bir taslak hizmetler kuralının sosyal amaçları ve sonuçları hakkında uzman görüş bildirebilen temsilci kurumlara danışabilir ve öyle yapması talep edildiğinde tavsiyelerini dikkate alabilir.

Madde 4 /

Üye Devletler, 5(1) maddesine uygun olarak, taslak teknik düzenleme biçiminde, ürünlerle ilgili bir teknik düzenlemeye karar vermek amacıyla teknik şartnameler ya da belirli ürünler için standartlar düzenlemek üzere standardizasyon kuruluşlarına yapılan tüm talepleri Komisyon'a bildirir.

Madde 5 /

1. 7. maddeye bağlı olarak, Üye Devletler, yalnızca uluslararası bir standardın ya da Avrupa standardının tam metnini aktarması haricinde, ilgili standartla ilgili bilgilerin yeterli olduğu durumda herhangi bir taslak teknik düzenlemeyi Komisyon'a derhal bildirir; ayrıca, böyle bir teknik düzenlemenin çıkarılmasını gerekli kılan gerekçelerle ilgili bir beyanı da Komisyon'a sunar.

Uygun durumlarda ve hâlihazırda bir ön bilgilendirmeyi göndermediği müddetçe, Üye Devletler, esas olarak ve doğrudan ilgili temel yasama hükümlerinin ya da düzenleyici hükümlerin metnini, taslak teknik düzenlemenin sonuçlarını değerlendirmek için ilgili metne ilişkin bilgilerin gerekli olması halinde, Komisyon'a eş zamanlı olarak bildirir.

Üye Devletlerin, taslak teknik düzenlemenin kapsamını önemli ölçüde değiştirme, uygulama için ilk başta öngörülen zaman çizelgesini kısaltma, şartnameler ya da gereklilikler ekleme ya da gereklilikleri daha kısıtlayıcı kılmaya etkisine sahip değişiklikler yapmaları durumunda, söz konusu Devletler bu paragrafın birinci ve ikinci alt paragraflarında belirtilen koşullar kapsamında taslak teknik düzenlemeyi tekrar Komisyon'a bildirir.

Özellikle taslak teknik düzenlemenin bir kimyasal maddenin, preparatın ya da ürünün pazarlanmasını ya da kullanımını halk sağlığı ya da tüketicilerin ya da çevrenin korunması gerekçesiyle sınırlandırmaya çalıştığı durumlarda, Üye Devletler, ilgili madde, preparat ya da ürüne ilişkin ya da bilinen ve mevcut alternatifleri hakkında ilgili verilerin bir özetini ya da referansları – bu tür bilgilerin mevcut olduğu durumlarda – iletir ve Avrupa Parlamentosu ve Konsey'in 1907/2006 sayılı Tüzüğü'nün (AT)⁹ Ek XV'inde yer alan Kesim II.3'ün ilgili kısmında öngörülen prensiplere göre uygun şekilde yürütülmüş risk analizi ile birlikte halk sağlığı ve tüketicinin ve çevrenin korunması ile ilgili tedbirlerin beklenen etkilerini belirtir.

Komisyon, taslak teknik düzenleme ve kendisine iletilen tüm belgeler hakkında diğer Üye Devletleri derhal bilgilendirir; ayrıca, bu taslağı bu Direktif'in 2. maddesinde atıfta bulunulan Komiteye ve uygun durumlarda, ilgili alandan sorumlu komiteye görüşlerini sormak için havale edebilir.

Bu Direktif'in 1(1) maddesinin (f) bendinin ikinci alt paragrafının (iii) bendinde atıfta bulunulan teknik şartnameler ya da diğer gereklilikler ya da hizmetlerle ilgili kurallar açısından, Komisyon'un ya da Üye Devletler'in yorumları ya da ayrıntılı görüşleri, önlemin mali ya da finansal yönlerini değil yalnızca ticareti ya da hizmetlerin kurallarıyla ilgili olarak hizmetlerin serbest dolaşımını ya da hizmet operatörlerinin yerleşim serbestisini engelleyebilecek yönleri ilgilendirebilir.

2. Komisyon ve Üye Devletler, bir taslak teknik düzenleme iletmış Üye Devlet'e yorumlarda bulunabilir; ilgili Üye Devlet, teknik düzenlemenin bir sonraki hazırlanışında söz konusu yorumları mümkün olduğunda göz önünde bulundurur.

3. Üye Devletler, teknik düzenlemenin nihai metnini gecikmeksizin Komisyon'a iletir.

4. Bu madde kapsamında sunulan bilgiler, bilgilendiren Üye Devlet'in açık talebi haricinde gizli olmayacaktır. İlgili talep, nedenlerle desteklenir.

Bu tür durumlarda, gerekli önlemler alınmışsa, 2. maddede atıfta bulunulan Komite ve ulusal makamlar, özel sektördeki gerçek ya da tüzel kişilerden uzman tavsiyesi isteyebilir.

5. Taslak teknik düzenlemeler, bir diğer Birlik düzenlemeleri kapsamında taslak aşamasında Komisyon'a tebliğ edilmesi talep edilen önlemlerin bir kısmını oluşturduğunda, Üye Devletler'in bahsi geçen bilgilendirmenin de bu Direktif'in amaçları doğrultusunda bir bilgilendirme oluşturduğunu resmen belirtmesi kaydıyla, Üye Devletler ilgili diğer düzenlemeler çerçevesinde 1. paragraf kapsamında bir bilgilendirme yapabilir.

Bu Direktif kapsamında Komisyon'dan bir taslak teknik düzenlemeyle ilgili bir tepki gelmemesi, diğer Birlik düzenlemeleri kapsamında alınabilecek herhangi bir karar halel getirmez.

Madde 6 /

1. Üye Devletler, 5(1) maddesinde atıfta bulunulan bilgilendirmenin Komisyon tarafından alındığı tarihten itibaren üç ay süresince bir taslak teknik düzenlemenin kabulünü erteler.

.....
⁹ Avrupa Kimyasallar Ajansı'nı kuran, 1999/45/EC sayılı Direktifi değiştiren ve 793/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nü (AET) ve 1488/94 sayılı Komisyon Tüzüğü'nü (AT) ve 76/769/EEC sayılı Konsey Direktifi'ni ve 91/155/EEC, 93/67/EEC, 93/105/EC ve 2000/21/EC sayılı Direktifleri yürürlükten kaldıran Kimyasalların Kaydı, Değerlendirilmesi, İzni ve Kısıtlanmasıyla (REACH) ilgili 18 Aralık 2006 tarihli ve 1907/2006 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (AT) (OJ L 396, 30.12.2006, s. 1).

2. Üye Devletler:

- 1(1) maddesinin (f) bendinin ikinci alt paragrafının (ii) bendi kapsamında gönüllü bir anlaşma biçimindeki bir taslak teknik düzenlemenin kabulünü dört ay,
- Bu maddenin 3., 4. ve 5. paragraflarına halel getirmeksizin, hizmetlerle ilgili taslak kurallar hariçinde diğer taslak teknik düzenlemenin kabulünü altı ay,

öngörülen tedbirin İç piyasada malların serbest dolaşımı için engeller yaratabileceği etkiye anlamına gelecek şekilde, eğer Komisyon ya da bir başka Üye Devlet söz konusu tarihten itibaren üç ay içerisinde ayrıntılı bir görüş bildirmişse, 5(1) maddesinde atıfta bulunulan bilgilendirmenin Komisyon tarafından alındığı tarihten itibaren,

- Öngörülen tedbirin İç piyasada malların serbest dolaşımı ya da iç piyasada hizmet operatörlerinin yerleşim serbestisi için engeller yaratabileceği anlamına gelecek şekilde, 5(1) maddesinde atıfta bulunulan bilgilendirmenin Komisyon tarafından alındığı tarihten, eğer Komisyon ya da bir başka Üye Devlet söz konusu tarihten itibaren üç ay içerisinde ayrıntılı bir görüş bildirmişse, 4 ve 5. Paragraflara halel getirmeksizin, hizmetlerle ilgili herhangi bir taslak kuralın kabulünü dört ay erteler.

Hizmetlerle ilgili taslak kurallar açısından, Komisyon'dan ya da Üye Devletler'den alınan ayrıntılı görüşler, başta görsel-işitsel alandakiler olmak üzere herhangi bir kültürel politika önlemini etkilemez, Üye Devletler bu önlemin dilsel çeşitliliğini, belirli ulusal ve bölgesel özelliklerini ve kültürel mirasını dikkate alarak Birlik yasasına uygun olarak kabul edebilir.

İlgili Üye Devletler, bu tür ayrıntılı görüşler hakkında atmayı önerdiği adımlarla ilgili olarak Komisyon'a rapor sunar.

Hizmetlerle ilgili kurallar bakımından, ilgili Üye Devlet, ayrıntılı görüşlerin neden dikkate alınmayacağına sebeplerini, uygun hallerde, belirtir.

3. Hizmetlerle ilgili taslak kuralların hariç bırakılmasıyla, Üye Devletler, bu Direktif'in 5(1) maddesinde atıfta bulunulan bilgilendirmenin Komisyon tarafından alındığı tarihten itibaren 12 aylık süresince, Komisyon'un söz konusu tarihten itibaren üç ay içerisinde TFEU'nun 288. maddesine uygun olarak konuyla ilgili bir direktif, tüzük ya da karar önerme ya da benimseme niyetini bildirmesi durumunda, bir taslak teknik düzenlemenin kabulünü erteler.

4. Üye Devletler, bu Direktif'in 5(1) maddesinde atıfta bulunulan bilgilendirmenin Komisyon tarafından alındığı tarihten itibaren 12 ay süresince, Komisyon'un söz konusu tarihten itibaren üç ay içerisinde taslak teknik düzenlemenin TFEU'nun 288. maddesine uygun olarak Avrupa Parlamentosu ve Konsey'e sunulan bir direktif, tüzük ya da karar önerisi tarafından kapsanan konuyla ilgili olduğuna dair kendi bulgusunu bildirmesi durumunda, bir teknik düzenlemenin kabulünü erteler.

5. Konsey 3. ve 4. paragraflarda atıfta bulunulan duraklama süreci boyunca ilk mütalaada bir tutum benimserse, söz konusu süre, 6. paragrafa bağlı olarak, 18 aya uzatılır.

6. 3., 4. ve 5. paragraflarda atıfta bulunulan yükümlülükler:

(a) Komisyon'un artık bağlayıcı bir düzenleme önerme ve kabul etme amacı olmadığını Üye Devlete bildirdiğinde;

(b) Komisyon'un kendi taslağını ya da önerisini geri çektiğini Üye Devlete bildirdiğinde;

(c) Bir bağlayıcı düzenleme Avrupa Parlamentosu ve Konsey ya da Komisyon tarafından kabul edildiğinde zamanaşımına uğrar.

7. 1 ila 5. paragraflar, aşığıdaki durumlarda geçerli olmaz:

(a) kamu sağlığı ya da güvenliğinin korunması, hayvanların ya da bitkilerin korunmasıyla ilgili ciddi ve öngörülemez koşulların sebep olduğu acil nedenler ile hizmetlerle ilgili kurallar ve ayrıca bašta reşit olmayanların korunması gibi kamu politikası için bir Üye Devlet kısa bir zaman içerisinde teknik düzenlemeler hazırlamak – bu düzenlemeleri herhangi bir istişare mümkün olmaksızın derhal çıkarmak ve tanıtmak amacıyla – zorundadır;

(b) bašta mevduat sahiplerinin, yatırımcıların ve sigortalı kişilerin korunması olmak üzere finansal sistemin güvenliğinin ve bütünlüğünün korunmasıyla ilgili ciddi durumların sebep olduğu acil nedenler için bir Üye Devlet finansal hizmetlerle ilgili kuralları derhal çıkarmak ve uygulamak zorundadır.

5. maddede atıfta bulunulan bilgilendirmede, Üye Devlet, alınan önlemlerin aciliyetiyle ilgili nedenleri belirtir. Komisyon, bilgilendirme hakkındaki görüşlerini mümkün olan en kısa sürede iletir. Bu prosedürün yanlış kullandığı durumlarda uygun adımı atar. Avrupa Parlamentosu, Komisyon tarafından bilgilendirilir.

Madde 7 /

1. 5. ve 6. maddeler, Üye Devlet'in yasaları, tüzükleri ve idari hükümleri ya da gönüllü anlaşmalar için geçerli olmayacaktır. Bu düzenlemeler vasıtasıyla Üye Devletler:

(a) teknik düzenlemelerin ya da hizmetlerle ilgili kuralların kabul edilmesiyle sonuçlanan bağlayıcı Birlik düzenlemelerine uyar;

(b) Birlik'in ortak teknik şartnameleri ya da hizmetlerle ilgili kuralların kabul edilmesiyle sonuçlanan uluslararası sözleşmelerden kaynaklanan yükümlülükleri yerine getirir;

(c) bağlayıcı Birlik düzenlemelerinde öngörülen korunma maddesini kullanır;

(d) 2001/95/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nin¹⁰ 12(1) maddesi uygulanır;

(e) Avrupa Birliği Adalet Divanı'nın kararını uygulamakla kendini sınırlar;

(f) bir ticaret engelini kaldırmak ya da hizmetlerle ilgili kurallar durumunda, hizmetlerin serbest dolaşımı ya da hizmet operatörlerinin yerleşim serbestisi amacıyla bir Komisyon talebine uygun olarak, 1(1) maddesinin (f) bendi kapsamında bir teknik düzenlemeyi değiş-tirmekle ilgili kendini sınırlar.

2. 6. madde, ürünlerin serbest dolaşımını engellemedikleri sürece, imalatı yasaklayan Üye Devletler'in yasaları, tüzükleri ve idari hükümleri geçerli değildir.

.....

¹⁰ Genel ürün güvenliği hakkındaki 3 Aralık 2001 tarihli ve 2001/95/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (OJ L 11, 15.1.2002, s. 4).

3. 6. maddenin 3 ila 6. paragrafları, 1(1) maddesinin (f) bendinin ikinci alt paragrafının (ii) bendinde atıfta bulunulan gönüllü anlaşmalar için geçerli değildir.

4. 6. Madde, 1(1) maddesinin (f) bendinin ikinci alt paragrafının (iii) bendinde atıfta bulunulan teknik şartnameler ya da diğer gereklilikler ya da hizmetlerle ilgili kurallar için geçerli değildir.

Madde 8 /

Komisyon, bu Direktif'in uygulanmasıyla ilgili sonuçları Avrupa Parlamentosu'na, Konsey'e ve Avrupa Ekonomik ve Sosyal Komitesi'ne her iki yılda bir raporlar.

Komisyon, Avrupa Birliği Resmi Gazetesi'nde alınan bildirimler hakkındaki yıllık istatistikleri yayımlar.

Madde 9 /

Üye Devletler, söz konusu teknik düzenlemeyi kabul ettiklerinde, teknik düzenlemede bu Direktif'e atıf yapılır ya da bu teknik düzenleme resmi olarak yayımlanırken bu yönde bir atfa yer verilir. Üye Devletler, söz konusu atfın nasıl yapılacağını belirlerler.

Madde 10 /

Bu Direktif'in III. Eki'nin A Kısmı'nda listelenen düzenlemeler tarafından değiştirildiği şekilde, 98/34/EC sayılı Direktif yürürlükten kaldırılmıştır ve bu durum, yürürlükten kaldırılan Direktif'in III. Eki'nin B Kısmı'nda ve bu Direktif'in III. Eki'nin B Kısmı'nda belirtilen Direktif'in ulusal mevzuata aktarımıyla ilgili zaman sınırlarıyla ilgili Üye Devletler'in yükümlülüklerine halel getirmez.

Yürürlükten kaldırılan Direktif'e yapılan atıflar, bu Direktif'e yapılan atıflar olarak yorumlanır ve IV. Ek'te yer alan korelasyon tablosuna uygun olarak değerlendirilir.

Madde 11 /

İşbu Direktif, Avrupa Birliği Resmi Gazetesi'nde yayımlandığı günü takip eden yirminci günde yürürlüğe girer.

Madde 12 /

Bu Direktif'in muhatabı, Üye Devletler'dir.

Strazburg'da 9 Eylül 2015 tarihinde düzenlenmiştir.

Avrupa Parlamentosu adına

Başkan

M. SCHULZ

Konsey adına

Başkan

N. SCHMIT

Ek I

1(1) maddesinin (b) bendinin ikinci alt paragrafı tarafından kapsanmayan hizmetlerin gösterge listesi

1. "Uzaktan" sağlanmayan hizmetler

Elektronik aletlerin kullanımını içermelerine rağmen, sağlayıcı ve alıcının fiziki mevcudiyetinde sağlanan hizmetler:

- (a) bir doktorun muayenehanesinde hastanın fiziki olarak mevcut olduğu ve elektronik ekipman kullanılan tıbbi muayeneler ya da tedaviler;
- (b) müşterinin bulunduğu bir mağazada elektronik kataloğa danışma;
- (c) bilgisayarlar ağı aracılığıyla müşterinin fiziksel mevcudiyetinde bir seyahat acentesinde uçak bileti rezervasyonu;
- (d) müşterinin fiziksel olarak bulunduğu bir oyun salonunda bulunan elektronik oyunlar.

2. "Elektronik araçlarla" sağlanmayan hizmetler

- elektronik aletlerle sağlanmasına rağmen maddi içeriği olan hizmetler:
 - (a) otomatik para ya da bilet dağıtma makineleri (banknotlar, tren biletleri);
 - (b) giriş/çıkışta erişimi kontrol eden ve/ya da doğru ödemenin yapılmasını sağlayan elektronik aletler olsa bile karayolu ağlarına, otoparklara, vs. erişim,
- çevrimdışı hizmetler: CD-ROM'ların ya da disketlerde yazılımın dağıtımı,
- elektronik işleme/envanter sistemleri vasıtasıyla sağlanmayan hizmetler:
 - (a) sesli telefon hizmetleri;
 - (b) faks/teleks hizmetleri;
 - (c) sesli telefon ya da faks vasıtasıyla sağlanan hizmetler;
 - (d) bir doktorun telefon/faks danışmanlığı;
 - (e) bir avukatın telefon/faks danışmanlığı;
 - (f) telefon/faks doğrudan pazarlama.

3. "bir hizmet alıcısının münferit talebi üzerine" sağlanmayan hizmetler

Sınırsız sayıda münferit alıcı tarafından eş zamanlı alım için münferit talep olmadan verilerin iletilmesiyle sağlanan hizmetler (noktadan çoklu noktaya iletim):

- (a) 2010/13/EU sayılı Direktif'in 1(1) maddesinin (e) bendinde kapsanan televizyon yayıncılığı hizmetleri (paralel kanalda isteğe bağlı program dâhil olmak üzere);
- (b) radyo yayıncılığı hizmetleri;

(c) televizyonda yayınlanan tele-metin.

Ek II

1(4) maddesi tarafından kapsanan finansal hizmetlerin gösterge listesi

- Yatırım hizmetleri,
- sigorta ve reasürans operasyonları,
- bankacılık hizmetleri,
- emeklilik fonları ile ilgili operasyonlar,
- vadeli işlemler ya da primli işlemlerle ilgili hizmetler.

Bu tür hizmetler özellikle aşağıdakileri içermektedir:

- (a) 2004/39/EC sayılı Direktif'in Ek'inde atıfta bulunulan yatırım hizmetleri; kolektif yatırım kuruluşlarının hizmetleri;
- (b) 2013/36/EU sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nin¹¹ I. Eki'nde atıfta bulunulan karşılıklı tanımağa bağıli faaliyetler tarafından kapsanan hizmetler;
- (c) 2009/138/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nde¹² atıfta bulunulan sigorta ve reasürans faaliyetleri tarafından kapsanan operasyonlar.

.....

¹¹ 2002/87/EC sayılı Direktifi değıştiren ve 2006/48/EC ve 2006/49/EC sayılı Direktifleri yürürlükten kaldıran kredi kuruluşlarının faaliyetlerine erişim ve kredi kuruluşları ve yatırım firmalarının ihtiyati denetimi hakkında 26 Haziran 2013 tarihli ve 2013/36/EU sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (OJ L 176, 27.6.2013, S. 338).

¹² Sigorta ve reasürans sektöründe faaliyete geçiş ve faaliyetlerin sürdürülmesine ilişkin 25 Kasım 2009 tarihli ve 2009/138/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (Solvency II) (OJ L 335,17.12.2009, s. 1).

Ek III

Kısım A

Müteakip değişiklikler listesiyle beraber mülga Direktif

(10. maddede atıfta bulunulmuştur)

98/34/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (OJ L 204, 21.7.1998, s. 37)

98/48/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (OJ L 217, 5.8.1998, s. 18)

2004 Katılım Senedi'nin II. Eki'nin
H Başlığı, Kısım 1 (OJ L 236, 23.9.2003, s. 68)

Yalnızca 98/34/EC sayılı Direktife,
2. bentte yapılan atıfla ilgili olarak

2006/96/EC sayılı Konsey Direktifi
(OJ L 363, 20.12.2006, s. 81)

Yalnızca 98/34/EC sayılı Direktife,
1. maddede yapılan atıfla ilgili olarak

1025/2012 sayılı Avrupa Parlamentosu ve

Yalnızca 26(2) maddesi

Konsey Tüzüğü (AB)

(OJ L 316, 14.11.2012, s. 12)

Kısım B

Ulusal mevzuata aktarım için zaman sınırları

(10. maddede atıfta bulunulmuştur)

Direktif	Aktarım için zaman sınırı
98/34/EC	-
98/48/EC	5 Ağustos 1999
2006/96/EC	1 Ocak 2007

Ek IV

Korelasyon Tablosu

Direktif 98/34/EC	İşbu Direktif
Madde 1, ilk paragraf, başlangıç anlatımı	1(1) maddesi, başlangıç anlatımı
Madde 1, ilk paragraf, (1) bendi	1(1) maddesi, (a) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (2) bendi, ilk alt paragraf	1(1) maddesi, (b) bendi, ilk alt paragraf
Madde 1, ilk paragraf, (2) bendi, ikinci alt paragraf, ilk bent	1(1) maddesi, (b) bendi, ikinci alt paragraf, (i) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (2) bendi, ikinci alt paragraf, ikinci bent	1(1) maddesi, (b) bendi, ikinci alt paragraf, (ii) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (2) bendi, ikinci alt paragraf, üçüncü bent	1(1) maddesi, (b) bendi, ikinci alt paragraf, (iii) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (2) bendi, üçüncü alt paragraf	1(1) maddesi, (b) bendi, üçüncü alt paragraf
Madde 1, ilk paragraf, (2) bendi, dördüncü alt paragraf, başlangıç anlatımı	1(2) maddesi, başlangıç anlatımı
Madde 1, ilk paragraf, (2) bendi, dördüncü alt paragraf, ilk bent	1(2) maddesi, (a) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (2) bendi, dördüncü alt paragraf, ikinci bent	1(2) maddesi, (b) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (3) bendi	1(1) maddesi, (c) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (4) bendi	1(1) maddesi, (d) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (5) bendi, ilk alt paragraf	1(1) maddesi, € bendi, ilk alt paragraf
Madde 1, ilk paragraf, (5) bendi, ikinci alt paragraf	1(3) maddesi
Madde 1, ilk paragraf, (5) bendi, üçüncü alt paragraf	1(4) maddesi
Madde 1, ilk paragraf, (5) bendi, dördüncü alt paragraf	1(5) maddesi
Madde 1, ilk paragraf, (5) bendi, beşinci alt paragraf, başlangıç cümlesi	1(1) maddesi, (e) bendi, ikinci alt paragraf, başlangıç cümlesi
Madde 1, ilk paragraf, (5) bendi, beşinci alt paragraf, ilk bent	1(1) maddesi, (e) bendi, ikinci alt paragraf, (i) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (5) bendi, beşinci alt paragraf, ikinci bent	1(1) maddesi, (e) bendi, ikinci alt paragraf, (ii) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (11) bendi, ilk alt paragraf	1(1) maddesi, (f) bendi, ilk alt paragraf
Madde 1, ilk paragraf, (11) bendi, ikinci alt paragraf, başlangıç cümlesi	1(1) maddesi, (f) bendi, ikinci alt paragraf, başlangıç cümlesi
Madde 1, ilk paragraf, (11) bendi, ikinci alt paragraf, ilk bent	1(1) maddesi, (f) bendi, ikinci alt paragraf, (i) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (11) bendi, ikinci alt paragraf, ikinci bent	1(1) maddesi, (f) bendi, ikinci alt paragraf, (ii) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (11) bendi, ikinci alt paragraf, üçüncü bent	1(1) maddesi, (f) bendi, ikinci alt paragraf, (iii) bendi
Madde 1, ilk paragraf, (11) bendi, üçüncü alt paragraf	1(1) maddesi, (f) bendi, üçüncü alt paragraf
Madde 1, ilk paragraf, (11) bendi, dördüncü alt paragraf	1(1) maddesi, (f) bendi, dördüncü alt paragraf
Madde 1, ilk paragraf, (12) bendi	1(1) maddesi, (g) bendi
Madde 1, ikinci paragraf	1(6) maddesi
Madde 5	Madde 2
6(1) maddesi, başlangıç anlatımı	3(3) maddesi, başlangıç anlatımı

6(3) maddesi, ikinci bent	3(3) maddesi, (a) bendi
6(3) maddesi, üçüncü bent	3(3) maddesi, (b) bendi
6(3) maddesi, dördüncü bent	3(3) maddesi, (c) bendi
6(4) maddesi, başlangıç anlatımı	3(4) maddesi, başlangıç anlatımı
6(4) maddesi, (c) bendi	3(4) maddesi, (a) bendi
6(4) maddesi, (d) bendi	3(4) maddesi, (b) bendi
6(5) maddesi ila (8) maddesi	3(5) maddesi ila (8) maddesi
Madde 7	Madde 4
Madde 8	Madde 5
9(1) maddesi ila (5) maddesi	6(1) maddesi ila (5) maddesi
9(6) maddesi, başlangıç anlatımı	6(6) maddesi, başlangıç anlatımı
9(6) maddesi, ilk bent	6(6) maddesi, (a) bendi
9(6) maddesi, ikinci bent	6(6) maddesi, (b) bendi
9(6) maddesi, üçüncü bent	6(6) maddesi, (c) bendi
9(7) maddesi, ilk alt paragraf, başlangıç anlatımı	6(7) maddesi, ilk alt paragraf, başlangıç anlatımı
9(7) maddesi, ilk alt paragraf, ilk bent	6(7) maddesi, ilk alt paragraf, (a) bendi
9(7) maddesi, ilk alt paragraf, ikinci bent	6(7) maddesi, ilk alt paragraf, (b) bendi
9(7) maddesi, ikinci alt paragraf	6(7) maddesi, ikinci alt paragraf
10(1) maddesi, başlangıç anlatımı	7(1) maddesi, başlangıç anlatımı
10(1) maddesi, ilk bent	7(1) maddesi, (a) bendi
10(1) maddesi, ikinci bent	7(1) maddesi, (b) bendi
10(1) maddesi, üçüncü bent	7(1) maddesi, (c) bendi
10(1) maddesi, dördüncü bent	7(1) maddesi, (d) bendi
10(1) maddesi, beşinci bent	7(1) maddesi, (e) bendi
10(1) maddesi, altıncı bent	7(1) maddesi, (f) bendi
10(2) maddesi, (3) ve (4)	7(2) maddesi, (3) ve (4)
Madde 11, ilk cümle	Madde 8, ilk paragraf
Madde 11, ikinci cümle	Madde 8, ikinci paragraf
Madde 12	Madde 9
Madde 13	-
-	Madde 10
Madde 14	Madde 11
Madde 15	Madde 12
Ek III	-
Ek IV	-
Ek V	Ek I
Ek VI	Ek II
-	Ek III
-	Ek IV

Avrupa Standardizasyonu Hakkında 1025/2012/AB Sayılı Tüzük

Avrupa Parlamentosu ve Konsey'in 89/686/EEC ve 93/15/EEC sayılı Konsey Direktiflerini ve 94/9/EC, 94/25/EC, 95/16/EC, 97/23/EC, 98/34/EC, 2004/22/EC, 2007/23/EC, 2009/23/EC ve 2009/105/EC sayılı Direktiflerini değiştiren ve Avrupa Parlamentosu ve Konsey'in 87/95/EEC sayılı Konsey Kararı'nı ve 1673/2006/EC sayılı Kararı'nı yürürlükten kaldıran 25 Ekim 2012 tarihli ve (AB) 1025/2012 sayılı AVRUPA PARLAMENTOSU VE KONSEY TÜZÜĞÜ
(AEA'ya uygulanabilir metin)
(OJ L 316, 14.11.2012, s. 12)

Aşağıdaki tarafından değiştirmiştir:

- M1 Avrupa Parlamentosu ve Konsey'in (AB) 2015/1535 No L 241

AVRUPA PARLAMENTOSU VE AVRUPA BİRLİĞİ KONSEYİ,

Avrupa Birliği'nin İşleyişi Hakkında Antlaşma'yı ve bu Antlaşma'nın özellikle 114. maddesini göz önünde tutarak,

Avrupa Komisyonu'nun önerisini göz önünde tutarak,

Taslak yasal düzenlemelerin ulusal parlamentolara gönderilmesini müteakip,

Avrupa Ekonomik ve Sosyal Komitesi'nin görüşünü göz önünde tutarak¹,

Olağan yasama usulü uyarınca hareket ederek²,

Aşağıdaki gerekçelerle:

1. Standardizasyonun temel amacı, mevcut ve gelecekteki ürünlerin, üretim süreçlerinin veya hizmetlerin uyum sağlayabileceği gönüllü teknik veya kalite şartnamelerinin tanımlanmasıdır. Standardizasyon, belirli bir ürünün farklı kalitelerinin veya boyutlarının standardizasyonu veya diğer ürünlerle veya sistemlerle uygunluğun ve birlikte işlerliğin gerekli olduğu ürünlerde veya hizmetlerde teknik şartnameler gibi farklı konuları kapsayabilir.

2. Avrupa standardizasyonu, ulusal temsile (Avrupa Standardizasyon Komitesi (CEN) ve Avrupa Elektroteknik Standardizasyon Komitesi (Cenelec)) ve doğrudan katılıma (Avrupa Telekomünikasyon Standartları Enstitüsü (ETSI)) dayanan ilgili paydaşlar tarafından ve onlar için düzenlenmektedir ve Dünya Ticaret Örgütü'nün (WTO) standardizasyon alanında tanıdığı prensipler, diğer bir deyişle uyumluluk, şeffaflık, açıklık, uzlaşma, gönüllü uygulama, özel çıkarlardan bağımsızlık ve etkinlik ("kurucu prensipler"), üzerine kurulmuştur. Kurucu prensiplere uygun olarak, ilgili tüm tarafların kamu otoriteleri ve küçük ve orta ölçekli işletmeler (KOBİler) dâhil olmak üzere, ulusal ve Avrupa standardizasyon sürecine uygun biçimde katılımı önemlidir. Ulusal standardizasyon kuruluşları da paydaşların katılımını teşvik etmelidir ve kolaylaştırmalıdır.

3. Avrupa standardizasyonu, özellikle malların ve hizmetlerin serbest dolaşımını, şebekelelerin birlikte işlerliğini, iletişim araçlarını, teknolojik gelişmeleri ve inovasyonu kolaylaştırarak, işletmelerin rekabet edebilirliğini teşvik etmeye yardımcı olur. Avrupa standardizasyonu, özellikle uluslararası standardizasyon kuruluşları – isim vermek gerekirse, Uluslararası Standardizasyon Kuruluşu (ISO), Uluslararası Elektroteknik Komisyonu (IEC) ve Uluslararası Telekomünikasyon Birliği (ITU) – ile koordinasyon halinde oluşturulduğunda, Avrupa endüstrisinin küresel rekabet edebilirliğini kuvvetlendirir. Standartlar, örneğin iç pazarda ekonomik geçişimi teşvik ederek ve yeni ve gelişmiş ürünlerin ve pazarların ve gelişmiş tedarik koşullarının gelişimini destekleyerek çok olumlu ekonomik etkiler üretir. Dolayısıyla standartlar, normal olarak rekabeti artırır ve çıktı ve satış giderlerini düşürür; bu durumdan ekonomiler bir bütün olarak ve özellikle tüketiciler faydalanmaktadır. Standartlar, kaliteyi sürdürür ve artırır, bilgi sağlar ve birlikte işlerliği ve uyumluluğu sağlar ve dolayısıyla tüketiciler için güvenliği ve değeri artırır.

4. Avrupa standartları, Avrupa standardizasyon kuruluşları olan CEN, Cenelec ve ETSI tarafından kabul edilmektedir.

.....
¹ OJC 376, 22.12.2011, s. 69.

² 11 Eylül 2012 tarihli Avrupa Parlamentosu Pozisyon Belgesi (Resmi Gazete 'de henüz yayımlanmamıştır) ve 4 Ekim 2012 tarihli Konsey kararı.

5. Avrupa standartları; örneğin ilgili Birlik uyum mevzuatında belirtilen ürünlerle alakalı temel gerekliliklerle piyasada bulundurulacak ürünlerin uygunluk varsayımında uyumlaştırılmış standartların kullanımı vasıtasıyla iç pazarda önemli bir rol oynar. Bu gereklilikler, Avrupa standardizasyon kuruluşları tarafından yanlış yorumlamadan kaçınmak için doğru şekilde tanımlanmalıdır.

6. Standardizasyon, uluslararası ticarete ve piyasaların açılmasında giderek daha fazla önemli bir rol oynamaktadır. Birlik, Avrupa standardizasyon kuruluşları ve uluslararası standardizasyon kuruluşları arasında işbirliğini teşvik etmeye çalışmalıdır. Birlik, standardizasyon çalışmalarını koordine etmek ve Avrupa standartlarını teşvik etmek üzere üçüncü ülkelerle ikili yaklaşımları da - örneğin anlaşmaları müzakere ederken veya standardizasyon uzmanlarını üçüncü ülkelere göreve göndererek - desteklemelidir. Ayrıca, Birlik Avrupa standardizasyonunun önceliğini savunurken, Avrupa standardizasyon kuruluşları ile özel forumlar ve konsorsiyumlar arasındaki ilişkiyi teşvik etmelidir.

7. Avrupa standardizasyonu, teknik standartlar ve düzenlemeler alanında ve Bilgi Toplumu hizmetleri ile ilgili kurallar hakkında bilgi sağlanmasına ilişkin prosedürü ortaya koyan Avrupa Parlamentosu ve Konsey'in 98/34/EC sayılı ve 22 Haziran 1998 tarihli Direktifi³, Avrupa standardizasyonunun finansmanına ilişkin Avrupa Parlamentosu ve Konsey'in 1673/2006/EC sayılı ve 24 Ekim 2006 tarihli Kararı⁴ ile bilgi teknolojisi ve telekomünikasyon alanında standardizasyona ilişkin 87/95/EEC sayılı ve 22 Aralık 1986 tarihli Konsey Kararı⁵'ni içeren üç farklı yasal düzenlemeden oluşan belirli bir yasal çerçeve tarafından yönetilmektedir.

Ancak, mevcut yasal çerçeve, son yıllarda Avrupa standardizasyonundaki gelişmelerle birlikte artık güncelliğini yitirmiştir. Bu nedenle, mevcut yasal çerçeve, standardizasyonun Avrupa standardizasyonundaki son gelişmeler ile gelecekteki zorlukları yansıtacak olan yeni yönlerini kapsayacak şekilde sadeleştirilmeli ve uyarlanmalıdır. Bu, özellikle, hizmet standartlarının artan gelişimi ile resmi standartların yanında standardizasyon çıktılarının gelişimi ile de ilgilidir.

8. Avrupa standardizasyonunun geleceği hakkındaki 21 Ekim 2010 tarihli Avrupa Parlamentosu Kararı⁶ ile "Rekabetçi ve yenilikçi bir Avrupa için standardizasyon: 2020 vizyonu" başlıklı Şubat 2010 tarihli Avrupa Standardizasyon Sistemi'nin İncelenmesine İlişkin Uzman Panel Raporu, Avrupa standardizasyon sisteminin incelenmesine ilişkin bir dizi önemli stratejik tavsiyelerde bulunmuştur.

9. Birliğin politika araçları olarak standartların ve standardizasyonun etkinliğini sağlamak amacı doğrultusunda, tüm katılımcılar arasında ortak görüş birliğini sağlamaya yönelik esnek ve şeffaf bir platform sağlayan ve mali açıdan geçerliliği olan etkin ve etkili bir standardizasyon sistemine sahip olunması gerekmektedir.

10. İç pazardaki hizmetler hakkında Avrupa Parlamentosu ve Konsey'in 2006/123/EC sayılı ve 12 Aralık 2006 tarihli Direktifi⁷; bir yandan yüksek kalitede hizmetleri muhafaza ederken, diğer yanda da hizmet sağlayıcılarına yönelik yerleşme serbestisinin kullanımı ile hizmetlerin serbest dolaşımını kolaylaştıran genel hükümler içermektedir. Üye devletlerin Komisyon ile işbirliği içerisinde, farklı üye devletlerde sağlayıcılar tarafından sunulan hizmetler arasında rekabet edebilirli-

³ OJ L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁴ OJ L 315, 15.11.2006, s. 9.

⁵ OJ L 36, 7.2.1987, s. 31

⁶ OJ C 70 E, 8.3.2012, s. 56.

⁷ OJ L 376, 27.12.2006, s. 36.

đi, alıcıya bilgi sunumunu ve hizmet sunumunun kalitesini kolaylaştırma amacıyla gönüllü Avrupa standartlarının gelişimini desteklemesini zorunlu kılar. Ancak, 98/34/EC sayılı Direktif, yalnızca ürün standartları için geçerlidir, hizmet standartları açık bir biçimde ilgili Direktif tarafından kapsanmamaktadır. Ayrıca, hizmetler ve mallar arasındaki tanımlama, iç pazarın gerçekliğinde giderek daha az ilgili hale gelmektedir. Uygulamada,  r n standartlarını hizmet standartlarından açık bir biçimde ayırmak her zaman mümkün değildir. Birçok  r n standardının bir hizmet bileşeni varken ürün standartları da genellikle kısmen ürünlerle ilgilidir. Bu nedenle, mevcut yasal çerçeveyi bu yeni koşullara uyarlamak ve hizmet standartları için kapsamını genişletmek gereklidir.

11. Diğer standartlar gibi, hizmet standartları da gönüllük esasına dayalı olup piyasa tarafından yönlendirilmektedir. Öte yandan, bu tür standartlar tarafından doğrudan ya da dolaylı olarak etkilenen iktisadi işletmecilerin ve paydaşların ihtiyaçları önceliklidir ve hizmet standartlarının öncelikle kamu çıkarını göz önünde bulundurması ve uzlaşma da dâhil olacak şekilde kurucu prensiplere dayanması gerekmektedir. Bu hizmetlerin, öncelikli olarak ürünler ve s reerle ilgili hizmetlere odaklanması gerekir.

12. Komisyon'un; bir ya da birkaç Avrupa standardizasyon kuruluşundan, herhangi bir Avrupa standardı ya da hizmetlere yönelik bir Avrupa standardizasyonunun taslak haline getirilmesini talep etmesine olanak sağlayan yasal çerçevenin uygulanması ve bunun uygulanışında, Birlik ve  ye Devletler arasında yetki dağılımına, Antlaşmalarda tanımlandığı şekilde tümüyle saygı gösterilmesi gerekmektedir. Bu; başta Avrupa Birliği'nin İşleyişi Hakkında Antlaşma'nın (TFEU) 14, 151, 152, 153, 165, 166 ve 168. Maddeleri olmak üzere Avrupa Birliği Antlaşması (TEU) ile TFEU'ya eklenen Genel Yarar Hizmetleri Protokolü'n  (No. 26) ilgilendirmektedir. Buna uygun olarak, Protokol,  ye Devletler'in kendi sosyal güvenlik, meslek eğitimi ve sağlık sistemleri ile ilgili temel prensipleri tanımlamak ve bu sistemler içerisinde sunulan hizmetlerin yönetimi, finansmanı, kuruluğu ve sunumu için – TFEU'nun 168 (4) maddesi ile mesleki yeterliliklerin tanınmasına ilişkin Avrupa Parlamentosu'nun ve Konsey'in 2005/36/EC sayılı ve 7 Eylül 2005 tarihli Direktifi'ne⁸ hanel getirmeksizin – bu hizmetler için geçerli koşulların, kalite ve güvenlik standartlarının tanımı dâhil olmak üzere ereve koşulları şekillendirmek  ye Devletlerin münhasır yetkisi olarak kalmıştır. Komisyon, bu talep aracılığıyla, toplu sözleşme görüşmesi yapma, akdetme ve uygulama ve ulusal yasalara ve Birlik hukukuna uyan uygulamalara göre endüstriyel adım atma hakkını etkilememelidir.

13. Avrupa standardizasyon kuruluşları, TFEU'nun 101 ve 102 sayılı maddeleri kapsamında bir teşebbüs veya bir teşebbüsler birliği olarak d ş n lmeleri halinde rekabet yasasına tabidir.

14. Birlik içerisinde, iç piyasadaki çelişkili standartlar ile teknik engellere de neden olabilen ulusal standardizasyon kuruluşları tarafından kabul edilir. Bu nedenle, iç piyasa ve Avrupa Birliği içerisindeki standardizasyonun etkinliği açısından; ulusal standardizasyon kuruluşları ile Avrupa Birliği Standardizasyon Kurulusu ve Avrupa Komisyonu arasındaki mevcut ve gelecekteki standardizasyon faaliyetleri ile yeni bir Avrupa standardizasyonunun yayımlanmasından sonra ulusal standartların geri çekilmesini sağlayan ulusal standardizasyon kuruluşlarına hali hazırda uygulanan askıya alma prensibi ile ilgili mevcut ve düzenli bilgi alışverişinin teyit edilmesi gerekmektedir. Ulusal standardizasyon kuruluşları ve Avrupa standardizasyon kuruluşları, Ticarete Teknik Engeller Anlaşması'nın 3 No'lu Eki'nde yer alan bilgi alışverişi hakkında hükümlere de uymalıdır⁹.

.....

⁸ OJ L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁹ Kendi yetki çerçevesindeki konulara ilişkin olarak Uruguay turu çok taraflı müzakerelerinin (1986-1994) bir parçası olarak Avrupa Topluluğu adına imzalanmasına dair 22 Aralık 1994 tarihli ve 94/800/EC sayılı Konsey Kararınca onaylanmıştır (OJ L 336, 23.12.1994, s. 1).

- 15.** Üye Devletlerin Komisyon'a kendi ulusal standardizasyon kuruluşlarını bildirme yükümlülüğü, bu kuruluşların tanınması amacıyla belirli bir ulusal mevzuatın kabul edilmesini gerektirmemelidir.
- 16.** Ulusal standardizasyon kuruluşları, Avrupa standardizasyon kuruluşları ve Komisyon arasındaki düzenli bilgi alışverişi, ulusal standardizasyon kuruluşlarının özellikle Ticarete Teknik Engeller Anlaşması'nın 3 No'lu Eki'ne ve diğer yükümlülüklerle ve taahhütlere uymasını engellemelidir.
- 17.** Kamu çıkarları ile Avrupa standardizasyon faaliyetlerinde yer alan toplumsal paydaşların temsil edilmesi; örneğin çevre ile ilgili uygunluk gibi daha kapsamlı bir toplumsal uygunluk çıkarının, tüketici çıkarlarının ya da işçi çıkarlarının temsil edilmesi anlamına gelmektedir. Bununla birlikte, toplumsal çıkarlar ile Avrupa standardizasyon faaliyetlerinde yer alan toplumsal paydaşların temsil edilmesi, başta çalışanlar ile işçilerin temel haklarını temsil eden sendikalar gibi kuruluşların olmak üzere ilgili tarafların faaliyetlerine atıfta bulunmaktadır.
- 18.** Karar verme sürecini hızlandırmak amacıyla, ulusal standardizasyon kuruluşları ve Avrupa standardizasyon kuruluşları, kendi ilgili standardizasyon sistemlerinde bilgi ve iletişim teknolojilerinin (BİT) kullanımının teşvikiyle – örneğin, ilgili tüm paydaşlara taslak standartlarla ilgili yorumları sunmak için kullanımı kolay çevrimiçi istişare mekanizması sunarak ve teknik komitelere web konferans veya video konferans aracılığıyla sanal toplantılar organize ederek – kendi faaliyetleriyle ilgili erişilebilir bilgi sağlamalıdır.
- 19.** Standartlar, Birlik politikasının iklim değişikliği, sürdürülebilir kaynak kullanımı, inovasyon, yaşlanan nüfus, engelli kişilerin entegrasyonu, tüketici koruma, çalışan güvenliği ve çalışma koşulları gibi önemli toplumsal güçlükleri ele almasına yardımcı olmaya katkıda bulunabilir. Mallar ve teknolojilerle ilgili Avrupa standartlarının veya uluslararası standartların gelişimini bu alanlardaki gelişen pazarlara yönlendirerek Birlik kendi teşebbüsleri için rekabetçi bir avantaj yaratabilir ve özellikle Avrupa teşebbüslerinin büyük bir kısmına tekabül eden KOBİler için ticareti kolaylaştırabilir.
- 20.** Standartlar, teşebbüslerin ve özellikle standardizasyon sürecine katılımları Birlik'teki teknolojik ilerleme için önemli olan KOBİ'lerin rekabet edebilirliği için önemli araçlardır. Bu nedenle, standardizasyon çerçevesinin KOBİ'leri standardizasyon çalışmalarına aktif bir şekilde katkıda bulunmaya ve kendi inovatif teknoloji çözümleri sağlamaya teşvik etmesi gerekmektedir. Bu, daha düşük maliyetler ve dilsel engellerin bulunmaması nedeniyle daha etkin olabilecekleri ulusal seviyede katılımlarını geliştirmeyi içermektedir. Sonuç olarak, işbu Tüzük, KOBİ'lerin hem ulusal teknik komitelerde hem de Avrupa teknik komitelerinde temsilini ve söz konusu komitelere katılımını geliştirmelidir ve standartlara etkin erişimlerini ve standartlar hakkındaki farkındalıklarını kolaylaştırmalıdır.
- 21.** Avrupa standartları, bazı durumlarda, Avrupa standardizasyon faaliyetlerinde az temsil edilen KOBİ'lerin rekabet edebilirliği için çok önemlidir. Bu nedenle, işbu Tüzük, KOBİ'lerle etkin bir şekilde irtibat halinde olan ve onları uygun şekilde temsil eden bir kuruluş veya ulusal düzeyde KOBİ'leri temsil eden kuruluşlar tarafından Avrupa standardizasyon sürecinde KOBİ'lerin uygun temsilini ve katılımını teşvik etmeli ve kolaylaştırmalıdır.
- 22.** Standartların toplum üzerinde – özellikle vatandaşların güvenliği ve refahı, şebekelerin etkinliği, çevre, çalışanların güvenliği ve çalışma koşulları, erişilebilirlik ve diğer kamu politikası alan-

ları üzerinde – geniş bir etkisi bulunabilir. Bu nedenle, standartların geliştirilmesinde toplumsal paydaşların rolü ve katkısı, tüketicileri ve çevresel ve toplumsal yararları temsil eden kuruluşların artan desteğiyle güçlendirilmektedir.

23. Avrupa standardizasyon kuruluşlarının ilgili tüm paydaşların temsilini ve etkin katılımını teşvik etme ve kolaylaştırma yükümlülüğü, söz konusu paydaşlar için herhangi bir oy hakkı – söz konusu oy hakkı Avrupa standardizasyon kuruluşlarının i usul kuralları tarafından belirtilmedikçe – oluşturmaz.

24. Avrupa standardizasyon sistemi, Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesi'ni tam olarak göz önüne almalıdır¹⁰. Bu nedenle, tüketicilerin çıkarlarını temsil eden kuruluşların engelli kişi-lerin çıkarlarını yeterli biçimde temsil etmesi ve kapsaması önemlidir. Buna ek olarak, engelli bireylerin standardizasyon sürecine katılımı da mevcut araçlar vasıtasıyla kolaylaştırılmalıdır.

25. Standardizasyonun Birlik mevzuatını ve politikalarını desteklemek için önemli bir araç olması nedeniyle ve uyumlaştırılmış standartlarla ilgili *ex-post* itirazlardan ve değişikliklerden kaçınmak amacıyla kamu otoritelerinin söz konusu standartların geliştirilmesiyle ilgili tüm aşamalarda standardizasyona katılması ve özellikle ürünlere ilişkin Birlik uyum mevzuatı tarafından kapsanan alanlardaki standartların geliştirilmesiyle ilgili aşamalara dâhil olması önemlidir.

26. Standartlar,  r nlerin ve hizmetlerin yaşam döngüsü boyunca çevresel etkileri hesaba katmalıdır. Yaşam döngüsü boyunca bu tür etkileri değerlendirmek için kullanılabilir önemli ve kamuya açık araçlar, Komisyon'un Ortak Araştırma Merkezi (JRC) tarafından geliştirilmiştir. Dolayısıyla, bu Tüzük, JRC'nin Avrupa standardizasyon sisteminde aktif bir rol oynayabilmesini sağlamalıdır.

27. Komisyon ve Avrupa standardizasyonu arasındaki işbirliğinin uygulanabilirliği, standartların geliştirilmesiyle ilgili gelecekteki taleplerin dikkatli planlanmasına dayanmaktadır. Bu planlama, ulusal piyasa gözetimi ve denetimi kuruluşları da dâhil olmak üzere, özellikle ilgili tarafların katkıları vasıtasıyla, görüşleri toplamak ve ilgili tüm taraflar arasında bilgi alışverişini kolaylaştırmak için mekanizmalar tanıtılarak geliştirilebilir. 98/34/EC sayılı Direktif, Avrupa standardizasyon kuruluşlarından Avrupa standartlarını geliştirmesini talep etme ihtimalini hâlihazırda sağladığı için Komisyon'un Avrupa standardizasyon kuruluşlarına sunmayı planladığı tüm standart taleplerinin genel bir değerlendirmesini içermesi gereken yıllık bir çalışma programında daha iyi ve daha Şeffaf bir planlamayı devreye sokması uygundur. Avrupa standardizasyon kuruluşları ve işbu Tüzüğe uygun Şekilde Birlik finansmanı alan Avrupa paydaş kurumları ile Komisyon arasında önerilen konunun piyasa uygunluğunu ve kanun koyucu tarafından belirlenen politika hedeflerini analiz etmek ve Avrupa standardizasyon kuruluşlarının talep edilen standardizasyon faaliyetlerine daha hızlı yanıt vermesini sağlamak amacıyla, standardizasyonla ilgili kendi yıllık Birlik alışma programının belirlenmesi ve standart taleplerinin hazırlanması konusunda yüksek düzeyde işbirliğini sağlamak gereklidir.

28. Avrupa standartları veya Avrupa standardizasyon ıktıları ile ilgili taleplere ya da uyumlaştırılmış bir standartla ilgili itirazlara ilişkin bir konuyu işbu Tüzük tarafından kurulan komitenin önüne getirmeden önce, Komisyon,  ye Devletlerin uzmanlarına - örneğin karşılık gelen Birlik mevzuatı tarafından kurulan komitelerin katılımı vasıtasıyla veya bu tür komitelerin bulunmadığı durumlarda sektör uzmanlarının diğer iştişare biçimleriyle - danışmalıdır.

¹⁰ Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesi Avrupa Topluluğu sonucuyla ilgili 2010/48/EC sayılı ve 26 Kasım 2009 tarihli Konsey Kararı tarafından onaylanmıştır (OJ L 23, 27.1.2010, s. 35).

29. Ürünlerin pazarlanmasıyla ilgili koşulları uyumlaştıran bazı direktifler, geçerli temel gerekliliklere uygunluğun kabul edildiği temeline dayanarak uyumlaştırılmış standartların Avrupa standardizasyon kuruluşları tarafından kabul edilmesini talep edebilir. Ancak, bu direktiflerden birçoğu, ilgili hükümlerin geçerli tüm gereklilikleri içermemesi ya da tamamen içermemesi durumunda, bu standartlarla ilgili itirazlar hakkında pek çok hüküm içerir. İktisadi işletmeciler ve Avrupa standardizasyon kuruluşları için belirsizliğe yol açan değişik hükümler, özellikle, kişisel koruyucu donanımlara ilişkin olarak Üye Devletlerin yasalarının yakınlaştırılması hakkında 21 Aralık 1989 tarihli ve 89/686/EEC sayılı Konsey Direktifi'nde¹¹, sivil kullanım amaçlı patlayıcıların piyasaya arz edilmesi ve denetimine ilişkin kuralların uyumlaştırılmasına dair 5 Nisan 1993 tarihli ve 93/15/EEC sayılı Konsey Direktifi'nde¹²,

Üye Devletlerin muhtemel patlayıcı ortamlarda kullanılan teçhizat ve koruyucu sistemler ile ilgili mevzuatının yakınlaştırılmasına ilişkin 23 Mart 1994 tarihli ve 94/9/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nde¹³, gezi teknelerine ilişkin olarak Üye Devletlerin yasa, yönetmelik ve idari hükümlerinin yakınlaştırılmasına ilişkin 16 Haziran 1994 tarihli ve 94/25/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nde¹⁴, asansörlere ilişkin olarak Üye Devletlerin yasalarının yakınlaştırılmasına dair 29 Haziran 1995 tarihli ve 95/16/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nde¹⁵, basınçlı ekipmanla ilgili Üye Devletlerin yasalarının yakınlaştırılmasına dair 29 Mayıs 1997 tarihli ve 97/23/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nde¹⁶, ölçü aletlerine ilişkin 31 Mart 2004 tarihli ve 2004/22/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nde¹⁷, piroteknik maddelerin piyasaya arzına ilişkin 23 Mayıs 2007 tarihli ve 2007/23/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nde¹⁸, otomatik olmayan tartı aletleri hakkında 23 Nisan 2009 tarihli ve 2009/23/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nde¹⁹ ve basit basınçlı kaplara ilişkin 16 Eylül 2009 tarihli ve 2009/105/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi'nde²⁰ yer almaktadır. Bu nedenle, işbu Tüzük'te ürünlerin pazarlanması hakkında ortak bir çerçeve için 9 Temmuz 2008 tarihli ve 768/2008/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı'nda²¹ sağlanan tek tip usulü dâhil etmek ve söz konusu Direktiflerdeki ilgili hükümleri silmek ve işbu Tüzük uyarınca uyumlaştırılmış bir standarda itiraz etme hakkını Avrupa Parlamentosu'na genişletmek gereklidir.

30. Kamu yetkili makamları, donanım, yazılım ve bilgi teknolojisi hizmetleri satın alırken – örneğin, daha fazla rekabete ve bağımlılık riskinin azalmasına olanak sağlayan ve ilgili tüm taraflar tarafından uygulanabilecek teknik özellikler seçerek - ilgili teknik özelliklerin tümünden en iyi şekilde yararlanmalıdır. Su, enerji, ulaştırma ve posta hizmetleri sektörlerinde faaliyet gösteren kuruluşların ihale usullerinin koordine edilmesine dair 31 Mart 2004 tarihli ve 2004/17/EC sayılı Avrupa

.....
11 OJ L 399, 30.12.1989, s. 18.

12 OJ L 121, 15.5.1993, s. 20.

13 OJ L 100, 19.4.1994, s. 1.

14 OJ L 164, 30.6.1994, s. 15.

15 OJ L 213, 7.9.1995, s. 1.

16 OJ L 181, 9.7.1997, s. 1.

17 OJ L 135, 30.4.2004, s. 1.

18 OJ L 154, 14.6.2007, s. 1.

19 OJ L 122, 16.5.2009, s. 6.

20 OJ L 264, 8.10.2009, s. 12.

21 OJ L 218, 13.8.2008, s. 82.

Parlamentosu ve Konsey Direktifi²², yapım işi ihaleleri, kamu mal alım ihaleleri ve hizmet alımı ihalelerinin sonuçlandırılmasına ilişkin usullerin koordine edilmesine dair 31 Mart 2004 tarihli e 2004/18/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi²³ ve savunma ve güvenlik alanındaki ihale makamları veya kuruluşlar tarafından belirli yapım işi ihaleleri, tedarik ihaleleri ve hizmet alımı ihalelerinin gerçekleştirilmesine yönelik usullerin koordinasyonuna dair 13 Temmuz 2009 tarihli ve 2009/81/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi²⁴ ve Avrupa topluluklarının genel bütçesine ilişkin Mali Tüzük hakkındaki 1605/2002 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (AT, Euratom) uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kuralları düzenleyen 23 Aralık 2002 tarihli ve 2342/2002 sayılı Komisyon Tüzüğü (AT, Euratom)²⁵ kamu alım ihalelerindeki teknik şartnamelerin Avrupa standartlarına, Avrupa teknik onaylarına, yaygın teknik şartlara, uluslararası standartlara, Avrupa standardizasyon kuruluşları tarafından belirlenen diğer teknik referans sistemlerine – ve bunların mevcut olmadığı durumlarda – ulusal standartlara, ulusal teknik onaylara veya işlerin tasarımı, hesaplanması ve yürütülmesine veya ürünlerin kullanımına ilişkin ulusal teknik şartnamelere veya eşdeğerine referansla formüle edilmesi gerektiğini belirtmektedir. Ancak ICT teknik şartnameleri, genellikle, diğer standart geliştirme kurumları tarafından geliştirilir ve 2004/17/EC, 2004/18/EC veya 2009/81/EC sayılı Direktifler ya da 2342/2002 sayılı Tüzük (AT, Euratom) tarafından belirlenen standartlar veya onaylar kategorilerinden hiçbirine girmez. Bu nedenle, kamu ihaleleri için teknik şartnamelerin BİT alanındaki hızlı gelişime yanıt vermek, sınır ötesi hizmet sunumunu kolaylaştırmak, rekabeti teşvik etmek ve birlikte işlerliği ve inovasyonu desteklemek amacıyla BİT teknik şartnamelerine başvurabileceği ihtimalini hesaba katmak gereklidir.

31. Avrupa standardizasyon kuruluşları tarafından benimsenmemiş teknik şartnameler, Avrupa standartlarına eşdeğer bir statüye sahip olmaz. Bazı BİT teknik şartnameleri, kurucu ilkelere uygun olarak geliştirilmemiştir. Bu nedenle, işbu Tüzük, Avrupa standardizasyon kuruluşları, işletmeler ve kamu yetkili makamları dâhil olmak üzere, çok sayıda paydaşın geniş kapsamlı istişaresini içererek, kamu ihalelerinde referans olarak alınabilecek BİT teknik şartnamelerinin tanımı için bir prosedür ortaya koymalıdır. İşbu Tüzük, bir kriterler listesi biçiminde, söz konusu teknik şartnameler ve onların ilgili geliştirme süreçleri için koşulları da ortaya koymalıdır. BİT teknik şartnamelerinin tanınmasına ilişkin koşullar, kamu politikası hedeflerine ve toplumsal ihtiyaçlara saygı gösterilmesini sağlanmalıdır ve kurucu ilkelere dayanmalıdır.

32. İnovasyonu ve rekabeti geliştirmek amacıyla, belirli bir teknik şartnamenin tanınması, rakip bir teknik şartnameyi işbu Tüzüğün hükümlerine uygun olarak tanınmaktan menedemez. Herhangi bir tanıma, kriterlerin yerine getirilmesine veya önemli bir pazar kabulü seviyesine ulaşmış teknik şartnameye bağlı olmalıdır.

33. Tanınan BİT teknik şartnameleri, 2010-2015 dönemi için birlikte işlerliği kolaylaştıran ortak ve paylaşılan çözümler sunarak Avrupa kamu idareleri ve Birliğin kurumları ve kuruluşları için birlikte işlerlik çözümlerine ilişkin bir program oluşturan Avrupa kamu idareleri için birlikte işlerlik çözümleri (ISA) hakkında 16 Eylül 2009 tarihli ve 922/2009/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Kararı'nın²⁶ uygulanmasına katkıda bulunabilecektir.

22 OJ L 134, 30.4.2004, s. 1.

23 OJ L 134, 30.4.2004, s. 114.

24 OJ L 216, 20.8.2009, s. 76.

25 OJ L 357, 31.12.2002, s. 1.

26 OJ L 260, 3.10.2009, s. 20.

34. Tek pazarda birlikte işlerliği sağlamak ve kullanıcılar için seçim özgürlüğünü geliştirmek amacıyla Birlik düzeyinde ilgili standartların kullanımını teşvik etmenin ve bunlara uygunluğu talep etmenin uygun olduğu durumlar BİT alanında ortaya çıkabilir. Diğer koşullarda, belirtilen Avrupa standartlarının artık tüketicilerin ihtiyaçlarını karşılamadığı veya teknolojik gelişmeyi engellediği durumlar meydana gelebilir. Bu nedenlerden ötürü, elektronik iletişim şebekeleri ve hizmetleri için ortak bir düzenleyici çerçeve hakkında 7 Mart 2002 tarihli ve 2002/21/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi²⁷, Komisyon'un, gereken durumlarda, Avrupa standardizasyon kuruluşlarından standartlar hazırlamasını, *Avrupa Birliği Resmi Gazetesi'nde* bir standartlar veya şartlar listesi oluşturmasını ve yayımlamasını – bunların kullanımını teşvik etmek ya da bunların uygulanmasını zorunlu kılmak yahut ilgili listeden standartları veya şartları kaldırmak amacıyla – talep etmesine olanak sağlar.

35. İşbu Tüzük, Avrupa standardizasyon kuruluşlarının BİT alanında standartlar geliştirmeye veya tutarlılığı sağlamak ve standartların veya şartların uygulanması esnasında parçalamadan ve kopyalamadan kaçınmak amacıyla, özellikle BİT alanında, diğer standart geliştirme kuruluşlarıyla işbirliğini artırmaya devam etmesini engellememelidir.

36. İşbu Tüzükte sunulan BİT teknik şartnamelerinin tanınmasıyla ilgili prosedür, Avrupa standardizasyon sisteminin tutarlılığını sarsmamalıdır. Bu nedenle, işbu Tüzük, bir teknik şartnamenin diğer Avrupa standartlarıyla çelişmediğinin düşünülebileceği koşulları da ortaya koymalıdır.

37. Kamu ihalesinde referans gösterilmeye uygun olabilecek BİT teknik şartnamelerinin tanınmasından önce, 28 Kasım 2011 tarihli Komisyon Kararı'na²⁸ göre kurulan Çok Paydaşlı Platform, sürecin meşruiyetini sağlamak amacıyla Avrupa ve ulusal paydaşların, Avrupa standardizasyon kuruluşlarının ve Üye Devletlerin istişaresi için bir forum olarak kullanılmalıdır.

38. 1673/2006/EC sayılı Karar, Avrupa standartlarının ve diğer Avrupa standardizasyon çıktılarının Birliğin amaçlarını, mevzuatını ve politikalarını desteklemek için geliştirilmesini ve gözden geçirilmesini sağlamak amacıyla Avrupa standardizasyonunun finansmanına Birliğin katkısına ilişkin kuralları koyar. İdari ve bütçe basitleştirme amacı doğrultusunda, ilgili Karar'ın hükümlerini bu Tüzük ile birleştirmek ve mümkün olan hallerde en az külfetli prosedürleri kullanmak uygundur.

39. Birlik mevzuatını ve politikaları ve farklı standardizasyon faaliyeti türlerini desteklemek amacıyla Avrupa standardizasyonunun dâhil olduğu oldukça geniş kapsamlı alanlar göz önüne alındığında, farklı finansman düzenlemelerinin sağlanması gereklidir. Bu, esas olarak, Avrupa Toplulukları'nın genel bütçesi için geçerli Mali Tüzük ile ilgili 25 Haziran 2002 tarihli ve 1605/2002 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (AT, Euratom)²⁹ 110(1) maddesinin ikinci alt paragrafına ve 2342/2002 sayılı Tüzüğü'nün (AT, Euratom) 168(1) maddesinin (d) bendine uygun olarak Avrupa standardizasyon kuruluşlarına ve Ulusal standardizasyon kuruluşlarına proje teklif çağrılarının olmayarak hibelerle ilişkilidir. Ayrıca, aynı hükümler, bu Yönetmelik'te Avrupa standardizasyon kuruluşları olarak kabul edilmekle birlikte temel bir yasa şart koşulmuş ve Avrupa standardizasyon kuruluşları ile işbirliği içerisinde Avrupa standardizasyonunu desteklemek amacıyla ön çalışmaları gerçekleştirme yetkisi verilmiş kurumlar için geçerlidir.

.....

²⁷ OJ L 108, 24.4.2002, s. 33.

²⁸ OJ C 349, 30.11.2011, s. 4.

²⁹ OJ L 248, 16.9.2002, s. 1.

40. Avrupa standardizasyon kuruluşları Birlik faaliyetleri için sürekli destek sağladığı ölçüde, etkin ve etkili merkezi sekreterlikleri olmalıdır. Komisyon'un, bu nedenle, faal hibeler bakımından, 1605/2002 sayılı Tüzüğün (AT, Euratom) 113(2) maddesinde sağlanan yıllık azaltma ilkesini uygulamadan genel Avrupa çıkarları hedefini izleyen ilgili kuruluşlara hibeler sağlamasına izin verilecektir.

41. Rekabet Edebilirlik ve İnovasyon ereve Programı (2007-2013) oluşturulmasına dair 24 Ekim 2006 tarihli ve 1639/2006/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı³⁰, tüketiciler politikası alanında Topluluk eylemi programının oluşturulmasına dair 18 Aralık 2006 tarihli ve 1926/2006/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı³¹ ve evre için Finansal Araç (LIFE+) ile ilgili 23 Mayıs 2007 tarihli ve 614/2007 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü (AT)³² KOBİ'leri, tüketicileri ve çevresel çıkarları standardizasyonda temsil eden Avrupa kuruluşlarının finansal olarak desteklenmesini ihtimalini hâlihazırda hesaba katarken belirli hibeler, standardizasyonda sosyal çıkarları temsil eden Avrupa kurumlarına ödenmektedir.

1639/2006/EC sayılı Karar, 1926/2006/EC sayılı Karar ve 614/2007 sayılı Tüzük (AT) kapsamında finansman, 31 Aralık 2013 tarihinde sonlanacaktır. Avrupa standardizasyonun gelişimi için KOBİ'leri, tüketicileri ve çevresel ve sosyal çıkarları temsil eden Avrupa kuruluşlarının aktif katılımın geliştirilmesine ve teşvik edilmesine devam edilmesi gereklidir. Bu kuruluşlar, genel Avrupa çıkarlarıyla ilgili bir amaç güderler ve ulusal kâr amacı gütmeyen kuruluşların kendilerine verdiği belirli yetkiler gereğince,  ye Devletler 'de aktif olan kâr amacı gütmeyen kuruluşları temsil eden ve Antlaşmaların hedefleriyle uyumlu prensipleri ve politikaları destekleyen bir Avrupa ağı oluştururlar. Faaliyet gösterdikleri bağlam ve yasal amaçları nedeniyle, Avrupa standardizasyonunda KOBİ'leri, tüketicileri ve çevresel ve sosyal çıkarları temsil eden Avrupa kurumlarının Birlik amaçları ve politikaları için gerekli olan kalıcı bir rolü bulunmaktadır. Bu nedenle, Komisyon, faal hibeler bakımında, 1605/2002 sayılı Tüzüğün (AT, Euratom) 113(2) maddesinde sunulan yıllık azaltma prensibini uygulamadan ilgili kuruluşlara hibe sağlamaya devam edecek bir pozisyonda olmalıdır.

42. Standardizasyon faaliyetlerinin finansmanı, ürünler ve hizmetler için Avrupa standartlarının veya Avrupa standardizasyon çıktılarının oluşturulmasıyla bağlantılı  n veya yardımcı faaliyetleri de kapsayabilir. Bu, araştırma, mevzuat için  n belgelerin hazırlanması, laboratuvarlar arası testler ve standartların doğrulanması veya değerlendirilmesi gibi çalışmalar için öncelikli olarak gereklidir. Avrupa düzeyinde ve uluslararası düzeyde standardizasyonun desteklenmesi, üçüncü ülkelere teknik yardım ve bu ülkelerle işbirliği ile ilgili programlar vasıtasıyla da devam etmelidir. Pazar erişimini geliştirmek ve Birlik içerisindeki işletmelerin rekabet edebilirliğini artırmak amacıyla, proje teklif ağrılırları veya, gereken durumlarda, ihalelerin verilmesiyle diğer kurumlara hibe verilmesi mümkün olmalıdır.

43. Birlik finansmanı, KOBİ'lerin Avrupa standartlarının anlaşılmasından ve uygulanmasından tam olarak yararlanmasını sağlamak, Avrupa standardizasyon sisteminin tutarlılığını güçlendirme ve Birlik 'teki tüm pazar oyuncularını için Avrupa standartlarına adil ve Şeffaf erişim sağlamak amacıyla ürünler ve hizmetler için Avrupa standartları veya Avrupa standardizasyon ıktıları oluşturmaya ve söz konusu standartların ve çıktıların çeşitli resmi Birlik dillerine çevrilmesi için artan destek sunumuyla işletmelerin bunları kullanmasını kolaylaştırmaya çalışmalıdır. Bu, standartların kullanımının ilgili Birlik mevzuatına uygunluğu sağladığı durumlarda özellikle önemlidir.

.....

³⁰ OJ L 310, 9.11.2006, s. 15.

³¹ OJ L 404, 30.12.2006, s. 39.

³² OJ L 149, 9.6.2007, s. 1.

44. İşbu Tüzüğün etkin bir biçimde uygulanmasını sağlamak amacıyla, özellikle denetim ve finansal yönetim bakımından, gerekli uzmanlığın yanı sıra uygulamayı kolaylaştırma ve faydalılıkları ve etkilerini sağlamak üzere Birlik finansmanı alan faaliyetlerin uygunluğunu düzenli olarak değerlendirme yeterliliğine sahip idari destek kaynaklarının kullanılması ihtimali bulunmalıdır.

45. Dolandırıcılıktan ve usulsüzlüklerden kaçınmak ve Avrupa Topluluklarının mali çıkarlarının korunmasına ilişkin 18 Aralık 1995 tarihli ve 2988/95 sayılı Konsey Tüzüğü'ne (AT, Euratom)³³ ve dolandırıcılık ve diğer usulsüzlüklere karşı Avrupa Topluluklarının mali çıkarlarının korunması amacıyla yürütülen yerinde kontrol ve denetimlere ilişkin 11 Kasım 1996 tarihli ve 2185/96 sayılı Konsey Tüzüğü'ne (Euratom, AT)³⁴ ve Avrupa Yolsuzlukla Mücadele Ofisi (OLAF) tarafından yürütülen teftişlere ilişkin 25 Mayıs 1999 tarihli ve 1073/1999 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'ne (AT)³⁵ uygun olarak gereğinden fazla ödenmiş fonları geri almak için uygun önlemler alınmalıdır.

46. Avrupa standardizasyon kuruluşları listesini güncellemek ve kendilerinin kâr amacı gütmeyen nitelikleri ve temsiliyetleri bakımından KOBİ'leri ve sosyal paydaşları temsil eden kuruluşlar için daha fazla gelişim kriteri uyarlamak amacıyla, TFEU'nin 290. maddesine uygun olarak ilgili düzenlemeleri kabul etme yetkisi, bu Tüzük'ün Ekleri'ne yapılan değişiklikler bakımından Komisyon'a verilmelidir. Komisyon'un, uzman seviyesi dâhil olmak üzere, hazırlık çalışmaları esnasında uygun istişarelerde bulunması özellikle önemlidir. Komisyon, yetki devrine dayalı düzenlemeleri hazırlarken, Avrupa Parlamentosu'na ve Konsey'e ilgili belgelerin eşzamanlı, zamanında ve uygun şekilde iletilmesini sağlamalıdır.

47. İşbu Tüzük ile kurulan komite, sektörel uzmanların görüşlerini dikkate alarak, bu Tüzük'ün uygulanmasıyla ilgili tüm konularda Komisyon'a yardım etmelidir.

48. Bu Tüzük'ün uygulanması için aynı koşulları sağlamak amacıyla, uygulama yetkileri, Komisyon'da görüşülmelidir. Bu yetkiler, uygulama yetkilerinin Komisyon tarafından kullanımının Üye Devletler tarafından denetimine yönelik mekanizmalar hakkındaki kuralları ve genel ilkeleri belirleyen 16 Şubat 2011 tarihli ve 182/2011 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'ne (AB)³⁶ uygun olarak kullanılmalıdır.

49. Danışma prosedürü, uyumlaştırılmış standartlara yapılan itirazlar bakımından ve ilgili uyumlaştırılmış standarda yapılan referansların *Avrupa Birliği Resmi Gazetes'i*nde henüz yayımlanmadığı durumlarda – ilgili standardın geçerli Birlik uyum mevzuatında belirtilen temel gerekliliklere uygunluğu varsayımına henüz yol açmadığı göz önüne alındığında – uygulama düzenlemelerinin kabulü için kullanılmamalıdır.

50. İnceleme prosedürü, Avrupa standardizasyon kuruluşlarına sunulan her bir standardizasyon talebi ve uyumlaştırılmış standartlara ilişkin olarak yapılan itirazlar bakımından ve ilgili uyumlaştırılmış standarda yapılan referansların *Avrupa Birliği Resmi Gazetes'i*nde hâlihazırda yayımlandığı durumlarda – bu kararın geçerli temel gerekliliklere uygunluğu varsayımı üzerinde sonuçları olabileceği göz önüne alındığında – kullanılmalıdır.

.....
33 OJ L 312, 23.12.1995, s. 1.

34 OJ L 292, 15.11.1996, s. 2.

35 OJ L 136, 31.5.1999, s. 1.

36 OJ L 55, 28.2.2011, s. 13.

51. Bu Tüzük' n temel amaçlarını yerine getirmek ve hızlı karar verme prosedürlerini kolaylaştırmanın yanı sıra standartlar için genel geliştirme zamanını azaltmak amacıyla, ilgili komite başkanının, konunun aciliyetine göre, komitenin kendi görüşünü sunması için bir zaman sınırı belirlemesine yardımcı olan 182/2011 sayılı Tüzük'te (AB) sunulan yöntemsel önlemler olabildiğince fazla kullanılmalıdır. Ayrıca, haklı durumlarda, komitenin görüşünün yazılı prosedürle ve zımni anlaşma olarak görülmesi durumunda komite üyelerinin sessiz kalmasıyla elde edilmesi mümkün olmalıdır.

52. Bu Tüzük' n amaçları – Avrupa standardizasyon kuruluşları, Ulusal standardizasyon kuruluşları,  ye Devletler ve Komisyon arasında işbirliği vasıtasıyla Birlik için politika araçları olarak standartların ve standardizasyonun etkinliğini ve etkililiğini sağlamak, Birlik mevzuatı ve politikalarını desteklemek amacıyla ürünler ve hizmetlerle ilgili Avrupa standartlarının ve Avrupa standardizasyon çıktılarının oluşturulması, referanslamaya uygun BİT teknik şartnamelerinin tanınması, Avrupa standardizasyonun finansmanı ve Avrupa standardizasyonuna paydaş katılımı –  ye Devletler tarafından tam olarak yerine getirilemediği için ve bu nedenle, etkilerinden ötürü, Birlik seviyesinde daha iyi gerekleştirilebilecekleri için Birlik, TEU'nun 5. Maddesi'nde belirtildiği üzere, tamamlama ilkesine uygun olarak, tedbirler benimser.

53. 89/686/EEC, 93/15/EEC, 94/9/EC, 94/25/EC, 95/16/EC, 97/23/EC, 98/34/EC, 2004/22/EC, 2007/23/EC, 2009/23/EC ve 2009/105/EC sayılı Direktifler, bu nedenle, uygun şekilde değiştirilmelidir.

54. 1673/2006/EC sayılı Karar ve 87/95/EEC sayılı Karar yürürlükten kaldırılmalıdır,

İŞBU TÜZÜK'  KABUL ETMİŞTİR:

Bölüm I

Genel Hükümler

Madde 1 / Konu

Bu Tüzük, Avrupa standardizasyon kuruluşları, ulusal standardizasyon kurum ve kuruluşları, Üye Devletler ve Komisyon arasında işbirliği, Birlik mevzuatı ve politikalarını desteklemek amacıyla ürünler ve hizmetler için Avrupa standartları ve Avrupa standardizasyon çıktılarının oluşturulması, referanslama için uygun BİT teknik şartnamelerinin tanınması, Avrupa standardizasyonunun finansmanı ve Avrupa standardizasyonuna paydaş katılımı ile ilgili kuralları koyar.

Madde 2 / Tanımlar

Bu Tüzük'ün amaçları doğrultusunda, aşağıdaki tanımlar uygulanır:

1. "Standart", kabul görmüş bir standardizasyon kuruluşu tarafından kabul edilen, tekrarlı veya sürekli uygulama için uyulması zorunlu olmayan ve aşağıdakilerden biri olan teknik şartnamedir:

- (a) "Uluslararası standart" bir uluslararası standardizasyon kuruluşu tarafından kabul edilmiş bir standarttır;
- (b) "Avrupa standardı" bir Avrupa standardizasyon kuruluşu tarafından kabul edilmiş bir standarttır;
- (c) "Uyumlaştırılmış standart" Birlik uyum mevzuatının uygulanması amacıyla Komisyon tarafından yapılan bir talep üzerine kabul edilen bir Avrupa standardıdır;
- (d) "Ulusal standart" bir ulusal standardizasyon kuruluşu tarafından kabul edilmiş bir standarttır;

2. "Avrupa standardizasyon çıktısı" bir Avrupa standardından farklı olarak tekrarlı veya sürekli uygulama için bir Avrupa standardizasyon kuruluşu tarafından kabul edilen ve uyulması zorunlu olmayan başka bir teknik şartnamedir;

3. "Taslak standart"; ilgili standartlar prosedürüne uygun olarak kabul edilmesi düşünülen bir konu ile ilgili teknik şartname metnini içeren bir belgedir; ve bu belge, standart hazırlama dönemi sonunda hazırlanarak kamu görüşüne ve denetimine sunulur.

4. "Teknik şartname" bir ürün, süreç, hizmet veya sistem tarafından karşılanması gereken teknik gereklilikleri belirten ve aşağıdakilerden bir veya birkaçını ortaya koyan bir belgedir:

- (a) Kalite düzeyi, performans, birlikte işlerlik, çevrenin korunması, sağlık, güvenlik veya boyutlar dâhil olmak üzere ve altında satıldığı isim, terminoloji, semboller, test etme ve test yöntemleri, paketleme, işaretleme veya etiketleme ve uygunluk değerlendirme prosedürleri gibi ürün için geçerli koşullar dâhil olmak üzere bir ürünün gerekli özellikleridir;

(b) TFEU'nun 38(1) maddesinde tanımlandığı üzere tarımsal ürünlerle ilgili olarak kullanılan üretim yöntemleri ve süreçleri, insan ve hayvan tüketime yönelik ürünler, tıbbi ürünler ile özellikleri üzerinde bir etkisi bulunan diğer ürünlerle ilgili üretim yöntemleri ve süreçleri;

(c) Kalite seviyeleri, performans, birlikte işlerlik, çevrenin korunması, sağlık veya güvenlik dâhil olmak üzere ve 2006/123/EC sayılı Direktif'in 22(1) ila (3) maddesinde belirtildiği üzere alıcıya sağlanan bilgiler bakımından sağlayıcı için geçerli koşullar dâhil olmak üzere bir hizmetin gerekli özellikleridir;

(d) Yapı malzemelerinin³⁷ pazarlanması için uyumlaştırılmış koşulları belirleyen 9 Mart 2011 tarihli ve 305/2011 sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü'nün (AB) 2. maddesinin 1. bendinde tanımlandığı üzere, yapı malzemelerinin performansını değerlendirme yöntemleri ve kriterleridir;

5. "BİT teknik şartnamesi" bilgi ve iletişim teknolojileri alanındaki bir teknik şartnamedir;
6. " r n" endüstriyel olarak üretilmiş herhangi bir ürün ve balık ürünleri dâhil olmak üzere herhangi bir tarımsal üründür;
7. "Hizmet" TFEU'nun 57. Maddesi'nde tanımlandığı üzere, normal olarak ücret için sağlanan herhangi bir serbest meslek ekonomik aktivitesidir;
8. "Avrupa standardizasyon kuruluşu" Ek I'de listelenen bir kuruluştur;
9. "Uluslararası standardizasyon kuruluşu" Uluslararası Standardizasyon Kuruluşu (ISO), Uluslararası Elektroteknik Komisyonu (IEC) ve Uluslararası Telekomünikasyon Birliği (ITU) anlamına gelir;
10. "Ulusal standardizasyon kuruluşu" bu Tüzük' n 27. Maddesi'ne uygun olarak bir  ye Devlet tarafından Komisyon'a bildirilen bir kuruluştur.

Bölüm II

şeffaflık ve Paydaş Katılımı

Madde 3 / Standardizasyon kurumlarının çalışma programlarının şeffaflığı

1. Yılda en az bir kez, her bir Avrupa standardizasyon kuruluşu ve ulusal standardizasyon kurumu, kendi çalışma programını oluşturur. Bu alışma programı, bir Avrupa standardizasyon kuruluşunun veya ulusal standardizasyon kurumunun hazırlamayı veya değerleştirmeyi planladığı, hazırladığı veya değerleştirdiği, çalışma programından önceki dönemde kabul ettiği standartlar ve Avrupa standardizasyon ıktıları hakkında – bunlar uluslararası veya Avrupa standartlarının özdeş veya eşdeğer aktarımları olmadıkları sürece – bilgiler içerir.

.....

³⁷ OJ L 88, 4.4.2011, s. 5.

2. Çalışma programı, her bir standart ve Avrupa standardizasyon çıktısı açısından, aşağıdakileri belirtir:

(a) konu;

(b) standartların ve Avrupa standardizasyon çıktılarının geliştirilmesinde ulaşılan aşama;

(c) esas olarak alınan herhangi bir uluslararası standartla ilgili referanslar.

3. Her bir Avrupa standardizasyon kuruluşu ve ulusal standardizasyon kurumu, kendi çalışma programını kendi web sitesinde veya genel kullanıma açık başka bir web sitesinde paylaşır ve çalışma programının varlığının duyurusunu standardizasyon faaliyetleriyle ilgili ulusal bir yayımda veya, uygun olduğu hallerde, Avrupa yayımında sunar.

4. En geç kendi çalışma programının yayımlandığı tarihte, her bir Avrupa standardizasyon kuruluşu ve ulusal standardizasyon kurumu, durumun varlığını diğer Avrupa standardizasyon kuruluşlarına ve Ulusal standardizasyon kuruluşlarına ve Komisyon'a bildirir. Komisyon, 22. maddede atıfta bulunulan komite vasıtasıyla Üye Devletler'e söz konusu bilgiyi sağlar.

5. Ulusal standardizasyon kuruluşları, Avrupa standardizasyon kuruluşları tarafından belirlenen kurallara uygun olarak Avrupa düzeyinde dikkate alınan çalışma programlarında standardizasyonla ilgili bir konuya itiraz etmez ve bu bakımdan bir karara hanel getirebilecek herhangi bir adım atmaz.

6. Uyumlaştırılmış bir standardın hazırlanması esnasında veya standardın kabul edilmesinden sonra, Ulusal standardizasyon kuruluşları, amaçlanan uyuma hanel getirebilecek herhangi bir adım atmaz ve, özellikle, ilgili alanda mevcut bir uyumlaştırılmış standartla tam olarak aynı doğrultuda olmayan yeni veya revize bir ulusal standart yayımlamaz. Yeni bir uyumlaştırılmış standardın yayımlanmasından sonra, çelişkili tüm ulusal standartlar makul bir zaman sınırı içerisinde geri çekilir.

Madde 4 / Standartların şeffaflığı

1. Her bir Avrupa standardizasyon kuruluşu ve ulusal standardizasyon kurumu, herhangi bir taslak ulusal standardı, Avrupa standardını veya Avrupa standardizasyon çıktısını, en azından elektronik formatta, talepleri üzerine diğer Avrupa standardizasyon kuruluşlarına, Ulusal standardizasyon kuruluşlarına veya Komisyon'a gönderir.

2. Her bir Avrupa standardizasyon kuruluşu ve ulusal standardizasyon kurumu, üç ay içerisinde, 1. paragrafta atıfta bulunulan herhangi bir taslak bakımından diğer bir Avrupa standardizasyon kuruluşundan, ulusal standardizasyon kurumundan veya Komisyon'dan alınan herhangi bir yorumu yanıtlar ve gerekli hesaba katar.

3. Bir ulusal standardizasyon kurumu taslak standardın iç pazar üzerinde olumsuz bir etki yaratacağını belirten yorumlar aldığı anda, bu standardı kabul etmeden önce, Avrupa standardizasyon kuruluşlarına ve Komisyon'a danışır.

4. Ulusal standardizasyon kuruluşları:

(a) tüm ilgili tarafların, özellikle diğer Üye Devletler'de kurulmuş olanların, yorumlarını sunma fırsatına sahip olacağı şekilde taslak ulusal standartlara erişimi olmalıdır;

(b) planlanan faaliyetlerde bir gözlemci göndererek diğer ulusal standardizasyon kuruluşları-
nın pasif veya aktif bir şekilde katılmasına izin verir.

Madde 5 / Avrupa standardizasyonuna paydaş katılımı

1. Avrupa standardizasyon kuruluşları, kendi standardizasyon faaliyetlerinde KOBİ'ler, t ke-
tici kuruluşları ve evre ve sosyal paydaşlar dâhil olmak üzere ilgili tüm paydaşların etkin katılımını
ve uygun temsilini teşvik eder ve kolaylaştırır. Bu tür temsili ve katılımı, politika geliştirme d -
zeyinde ve Avrupa standartlarının veya Avrupa standardizasyon çıktılarının geliştirilmesiyle ilgili
aşağıdaki aşamalarda bu Tüzük'e uygun olarak Birlik finansmanı alan Avrupa paydaş kuruluşları
vasıtasıyla özellikle teşvik ederler ve kolaylaştırırlar:

- (a) yeni çalışma kalemleriyle ilgili öneriler ve kabul;
- (b)  nerilerle ilgili teknik tartışma;
- (c) taslaklar hakkında yorumların sunulması;
- (d) mevcut Avrupa standartları ve Avrupa standardizasyon çıktılarının revizyonu;
- (e) Benimsenmiş Avrupa standartları veya Avrupa standardizasyon ıktıları hakkında bilgi-
lerin dağıtımı veya farkındalık oluşturma.

2.  ye Devletler'de piyasa gözetimi ve denetimi kuruluşları, Komisyon'un araştırma kurum-
larıyla ve bu Tüzük'e uygun olarak Birlik finansmanı alan Avrupa paydaş kuruluşlarıyla işbirliğine
ek olarak, Avrupa standardizasyon kuruluşları, teknik düzeyde, işletmelerin, araştırma merkez-
lerinin, üniversitelerin ve diğer tüzel kişiliklerin önemli politika veya teknik inovasyon sonuçlarıyla
gelişmekte olan bir alanla ilgili standardizasyon faaliyetlerinde - ilgili tüzel kişiliklerin söz konusu
alanla ilgili ve araştırma, inovasyon ve teknolojik gelişme alanındaki faaliyetler için TFEU'nun 182.
maddesine uygun olarak benimsenmiş çok yıllık bir ereve programı kapsamında Birlik tarafından
finanse edilen bir projeye katılması durumunda – uygun temsili teşvik eder ve kolaylaştırır.

Madde 6 / KOBİ'lerin standartlara erişimi

1. Ulusal standardizasyon kuruluşları, KOBİ'lerin, örneğin aşağıdakileri yaparak standardizas-
yon sisteminde daha yüksek bir katılıma ulaşmak amacıyla standartlara ve standart geliştirme s -
relerine erişimini teşvik eder ve kolaylaştırır:

- (a) kendi yıllık çalışma programlarında, KOBİ'ler için özellikle önemli olan standardizasyon
programlarını destekleyerek;
- (b) KOBİ'lerin ulusal standardizasyon kurumunun bir  yesi olmaya zorunlu kılmadan stan-
dardizasyon faaliyetlerine erişim sağlayarak;
- (c) standardizasyon faaliyetlerine katılım için serbest erişim veya özel tarifeler sağlayarak;
- (d) taslak standartlara serbest erişim sağlayarak;
- (e) standart özetlerini kendi web sitelerinde ücretsiz olarak sunarak;

(f) standartların sunumu için özel tarifeler uygulayarak ya da indirimli fiyata standartlar paketleri sağlayarak.

2. Ulusal standardizasyon kuruluşları, standardizasyon faaliyetlerinde KOBİ'lerin katılımını artırmayı ve KOBİ'ler tarafından standartların kullanımını artırmayı ve kolaylaştırmayı amaçlayan en iyi uygulamaları değiş tokuş eder.

3. Ulusal standardizasyon kuruluşları, 1. ve 2. paragraflarda belirtilen faaliyetleri ve standartları kullanmak ve standart geliştirme sürecine katılmak üzere KOBİ'ler için koşulları iyileştirmeyi amaçlayan diğer tüm tedbirlerle ilgili olarak Avrupa standardizasyon kuruluşlarına yıllık raporlar gönderir. Ulusal standardizasyon kuruluşları, ilgili raporları kendi web sitelerinde yayımlar.

Madde 7 / Kamu kuruluşlarının Avrupa standardizasyonuna katılımı

Üye Devletler, uygun olduğu hallerde, 10. maddeye uygun olarak Komisyon tarafından talep edilen standartların geliştirilmesini veya revizyonunu amaçlayan ulusal standardizasyon faaliyetlerinde, piyasa gözetimi ve denetimi kuruluşları da dâhil olmak üzere, kamu kuruluşlarının katılımını teşvik eder.

Bölüm III

Birlik Mevzuatı ve Politikalarını Desteklemek Amacıyla Avrupa Standartları ve Avrupa Standardizasyon Çıktıları

Madde 8 / Avrupa standardizasyonu için yıllık birlik çalışma programı

1. Komisyon, Birlik'in uzun vadeli büyüme stratejilerini dikkate alarak, Avrupa standardizasyonu için stratejik önceliklerini belirleyen yıllık Birlik Avrupa standardizasyonu çalışma programı benimser. 10. maddeye uygun olarak Avrupa standardizasyon kuruluşlarından Komisyon'un talep etmeyi planladığı Avrupa standartlarını ve Avrupa standardizasyon çıktılarını belirtir.

2. Yıllık Birlik Avrupa standardizasyon çalışma programı, 10. maddeye uygun olarak Avrupa standardizasyon kuruluşlarından Komisyon'un talep etmeyi planladığı Avrupa standartları ve Avrupa standardizasyon çıktıları için belirli hedefleri ve politikaları tanımlar. Acil durumlarda, Komisyon, önceden belirtmeksizin taleplerini bildirebilir.

3. Yıllık Birlik Avrupa standardizasyonu çalışma programı, birlik mevzuatı ve politikalarını desteklemek amacıyla, Avrupa standardizasyonunun uluslararası boyutu için hedefler de içerir.

4. Yıllık Birlik Avrupa standardizasyonu çalışma programı, Avrupa standardizasyon kuruluşları ve bu Tüzük'e uygun olarak Birlik finansmanı alan Avrupa paydaş kuruluşları ile bu Tüzük' n 22. maddesinde atıfta bulunan komite vasıtasıyla  ye Devletler dâhil olmak üzere ilgili paydaşlarla geniş kapsamlı bir iştişare yürütüldükten sonra kabul edilir.

5. Bu kabulün ardından, Komisyon, yıllık Birlik Avrupa standardizasyonu çalışma programını kendi web sitesinde yayımlar.

Madde 9 / Araştırma birimleriyle işbirliği

Komisyon'un araştırma birimleri, 8. maddede atıfta bulunulan yıllık Birlik Avrupa standardizasyonu çalışma programına katkıda bulunur ve Avrupa standartlarının çevresel sürdürülebilirlik ve güvenlik ve emniyet kaygıları gibi ekonomik rekabet edebilirliği ve sosyal ihtiyaçları göz önüne almasını sağlamak amacıyla, kendi uzmanlık alanlarında, Avrupa standardizasyon kuruluşlarına bilimsel bilgiler sağlar.

Madde 10 / Avrupa standardizasyon kuruluşlarına yapılan standardizasyon talepleri

1. Komisyon, Antlaşmalar'da belirtilen yeterlik sınırları içerisinde, bir veya birkaç Avrupa standardizasyon kuruluşundan belirli bir zaman sınırı içerisinde bir Avrupa standardı veya Avrupa standardizasyon çıktısı düzenlemesini talep edebilir. Avrupa standartları ve Avrupa standardizasyon ıktıları pazar odaklıdır, kamu çıkarlarının yanı sıra Komisyon'un talebinde açık bir Şekilde belirtilmiş politika hedefini dikkate alır ve uzlaşıya dayanır. Komisyon, talep edilen belge ile karşılanacak içeriğe ve bunun kabul edilmesi için bir zaman sınırına göre gereklilikleri belirler.

2. 1. paragrafta atıfta bulunulan kararlar, Avrupa standardizasyon kuruluşlarının ve bu Tüzük'e uygun olarak Birlik finansmanı alan Avrupa paydaş kuruluşlarının ve ilgili Birlik mevzuatı tarafından kurulan komitenin – böyle bir komitenin mevcut olması durumunda – iştişaresinden sonra veya sektörel uzmanların diğer iştişare biçimlerinden sonra, 22(3) maddesinde belirtilen prosedüre uygun olarak kabul edilir.

3. İlgili Avrupa standardizasyon kuruluşu, talebi aldıktan sonraki bir ay içerisinde, 1. paragrafta atıfta bulunulan talebi kabul edip etmediğini belirtir.

4. Finansman talebinde bulunulduğu durumlarda, Komisyon, ilgili Avrupa standardizasyon kuruluşlarını, 3. paragrafta atıfta bulunulan kabulü aldıktan sonraki iki ay içerisinde, bir Avrupa standardı veya bir Avrupa standardizasyon çıktısı düzenlemek için hibe verileceği konusunda bilgilendirir.

5. Avrupa standardizasyon kuruluşları, 1. paragrafta atıfta bulunulan belgelerin geliştirilmesi için yürütülen faaliyetler hakkında Komisyon'u bilgilendirir. Avrupa standardizasyon kuruluşları ile birlikte komisyon, ilk talebiyle Avrupa standardizasyon kuruluşları tarafından düzenlenen belgelerin uygunluğunu değerlendirir.

6. Uyumlaştırılmış bir standardın kapsamayı amaçladığı ve ilgili Birlik uyum mevzuatında belirtilen gereklilikleri karşılaması durumunda, Komisyon, söz konusu uyumlaştırılmış standartla ilgili

bir referansı *Avrupa Birliği Resmi Gazetesi'*nde veya Birlik uyum mevzuatının ilgili düzenlemesinde belirtilen koşullara uygun olarak başka yollarla gecikmeksizin yayımlar.

Madde 11 / Uyumlaştırılmış standartlara yapılan resmi itirazlar

1. Bir Üye Devlet veya Avrupa Parlamentosu, uyumlaştırılmış bir standardın kapsamayı amaçladığı ve ilgili Birlik uyum mevzuatında belirtilen gereklilikleri tam olarak karşılamadığını düşündüğünde, bu durumda Komisyon'u ayrıntılı bir açıklamayla bilgilendirir ve ilgili Birlik uyum mevzuatı tarafından kurulan komiteye danıştıktan sonra – böyle bir komitenin mevcut olması durumunda – veya sektörel uzmanlarının diğer istişare biçimlerinden sonra:

(a) *Avrupa Birliği Resmi Gazetesi'*nde ilgili uyumlaştırılmış standartla ilgili referansları yayımlamaya, yayımlamamaya veya kısıtlayarak yayımlamaya;

(b) *Avrupa Birliği Resmi Gazetesi'*nde ilgili uyumlaştırılmış standartla ilgili referansları sürdürmeye, kısıtlayarak sürdürmeye veya ilgili referansları bu Gazete'den geri çekmeye karar verir.

2. Komisyon, 1. paragrafta atıfta bulunulan karara bağlı olarak uyumlaştırılmış standartlar hakkındaki bilgileri kendi web sitesinde yayımlar.

3. Komisyon, 1. paragrafta atıfta bulunulan kararlar ile ilgili olarak Avrupa standardizasyon kuruluşunu bilgilendirir ve, gerektiği takdirde, ilgili uyumlaştırılmış standartların revizyonunu talep eder.

4. Bu maddenin 1. paragrafının (a) bendinde atıfta bulunulan karar, 22(2) maddesinde atıfta bulunulan danışma prosedürüne uygun olarak kabul edilir.

5. Bu maddenin 1. paragrafının (b) bendinde atıfta bulunulan karar, 22(3) maddesinde atıfta bulunulan inceleme prosedürüne uygun olarak kabul edilir.

Madde 12 / Paydaş kuruluşların bildirim

Komisyon, aşağıdakilerden önce doğru istişare ve Pazar bağlantısını sağlamak amacıyla Avrupa standardizasyon kuruluşları ve bu Tüzük'e uygun olarak Birlik finansmanı alan Avrupa paydaş kuruluşları dâhil olmak üzere tüm paydaşlar için bir bildirim sistemi kurar:

(a) 8(1) maddesinde atıfta bulunulan yıllık Birlik Avrupa standardizasyonu çalışma programını kabul etmeden önce;

(b) 10. maddede atıfta bulunulan standardizasyon taleplerini kabul etmeden önce;

(c) 11(1) maddesinde atıfta bulunulduğu üzere, uyumlaştırılmış standartlar hakkında yapılan resmi itirazlara ilişkin bir karar almadan önce;

(d) 13. maddede atıfta bulunulan BİT teknik şartnamelerinin tanımına ilişkin bir karar almadan önce;

(e) 20. maddede atıfta bulunulan yetki devrine dayalı düzenlemeleri kabul etmeden önce.

Bölüm IV

BİT Teknik Şartnameleri

Madde 13 / Referanslama için uygun BİT teknik şartnamelerinin tanınması

1. Komisyon, bir Üye Devlet'in önerisiyle ya da kendi girişimiyle, ulusal standartlar olmayan, Avrupa standartları ya da uluslararası standartlar olmayan ancak Ek II'de belirtilen koşulları karşılayan, esas olarak birlikte işlerliğe olanak sağlamak için kamu ihalesinde atıfta bulunabilecek BİT teknik şartnamelerini tanımayla karar verebilir.

2. 1. paragrafa uygun olarak hazırlanan herhangi bir BİT teknik şartnamesinin, herhangi bir Üye Devlet'in önerisiyle ya da Komisyonun kendi girişimiyle, değiştirilmesi, geri çekilmesi ya da Ek II'de belirtilen gereklilikleri artık karşılamaması durumunda, Komisyon, değiştirilen BİT teknik şartnamesini tanımayla ya da tanımını geri almaya karar verebilir.

3. 1. ve 2. paragraflarda öngörülen hükümler, Avrupa standardizasyon kuruluşları, Üye Devletler ve ilgili paydaşlardan oluşan Avrupa çok paydaşlı BİT standardizasyonu platformunun istişaresinden sonra ve ilgili Birlik mevzuatı tarafından oluşturulan komitenin – eğer böyle bir komite mevcutsa – istişaresinden sonra ya da böyle bir komite mevcut değilse, sektörel uzmanların diğer istişare biçimlerinden sonra kabul edilir.

Madde 14 / Kamu ihalesinde BİT teknik şartnamelerinin kullanımı

Bu Tüzük'ün 13. maddesinde atıfta bulunulan BİT teknik şartnameleri, 2004/17/EC, 2004/18/EC ve 2009/81/EC sayılı Direktifler ile 2342/2002 sayılı Tüzük'te (AT, Euratom) atıfta bulunulan ortak teknik şartnameleri oluşturur.

Bölüm V

Avrupa Standardizasyonunun Finansmanı

Madde 15 / Birlik tarafından standardizasyon kuruluşlarının finansmanı

1. Birlik finansmanı, aşağıdaki standardizasyon faaliyetleri için Avrupa standardizasyon kuruluşlarına verilebilir:

- (a) Birlik mevzuatı ve politikalarının desteklenmesi amacıyla gerekli ve uygun olan Avrupa standartlarının veya Avrupa standardizasyon çıktılarının geliştirilmesi ve revizyonu;
- (b) İlgili Birlik mevzuatı ve politikalarına uygunluğun ve Avrupa standartlarının veya Avrupa standardizasyon çıktılarının kalitesinin doğrulanması;
- (c) Avrupa standartlarının veya Avrupa standardizasyon çıktılarının geliştirilmesi ve revizyonu sürelerinin kurucu ilkelere– özellikle kalite, şeffaflık ve tüm paydaşlar arasında uzlaşılıkları – halel getirmeksizin kısaltılmasını sağlamak amacıyla, çalışmalar, işbirliği faaliyetleri, uluslararası işbirliği, seminerler, değerlendirmeler, karşılaştırmalı analizler, araştırma çalışması, laboratuvar çalışması, laboratuvarlar arası testler, uygunluk değerlendirme çalışması ve tedbirler dâhil olmak üzere, Avrupa standardizasyonu ile bağlantılı ön veya yardımcı çalışmaların performansı;
- (d) Politika geliştirme, standardizasyon faaliyetlerinin koordinasyonu, teknik çalışmanın ilerlemesi ve ilgili taraflara bilgi sunumu gibi Avrupa standardizasyon kuruluşlarının merkezi sekreterliklerinin faaliyetleri;
- (e) Birlik mevzuatı ve politikalarının desteklenmesi amacıyla Avrupa standartları ve Avrupa standardizasyon çıktılarının Avrupa standardizasyon kuruluşlarının çalışma dilinden başka bir resmi Birlik diline veya haklı durumlarda, resmi Birlik dillerinden başka dillere çevrilmesi;
- (f) Kullanıcı kılavuzlarının, standart özetlerinin, iyi uygulama bilgilerinin hazırlanması ve farkındalık yaratma eylemleri, stratejiler ve eğitim programları dâhil olmak üzere Avrupa standartlarını veya Avrupa standardizasyon çıktılarını açıklamak, yorumlamak ve sadeleştirmek için bilgilerin düzenlenmesi;
- (g) Teknik yardım, üçüncü ülkelerle işbirliği ve Birlik'te ve uluslararası düzeyde Avrupa standardizasyon sisteminin ve Avrupa standartlarının ve Avrupa standardizasyon çıktılarının teşviki ve geliştirilmesi için programlar yürütmeye çalışan faaliyetler.

2. Birlik finansmanı, aşağıdakilere de verilebilir:

- (a) 1. paragrafta atıfta bulunulan ve Avrupa standardizasyon kuruluşlarıyla ortaklaşa yürütülen standardizasyon faaliyetleri için Ulusal standardizasyon kuruluşları;
- (b) 1. Paragrafın (a) bendinde atıfta bulunulan faaliyetlere katkıda bulunma ya da Avrupa standardizasyon kuruluşları ile işbirliği içerisinde 1. Paragrafın (c) ve (g) bentlerinde atıfta bulunulan faaliyetleri gerçekleştirme yetkisi verilen diğer kurumlar.

Madde 16 / Diğer Avrupa kuruluşlarının Birlik tarafından finansmanı

Birlik finansmanı, aşağıdaki faaliyetler için bu Tüzük'ün Ek III'ünde belirtilen kriterleri karşılayan Avrupa paydaş kuruluşlarına verilebilir:

- (a) Bu kuruluşların ve teknik çalışmanın ilerlemesi ve üyelere ve diğer ilgili taraflara bilginin sunumu gibi Avrupa standardizasyonu ve uluslararası standardizasyon ile ilgili faaliyetlerinin işleyişi;
- (b) Avrupa standartlarının ve Avrupa standardizasyon çıktılarının geliştirilmesi ve bunlara

duyulan ihtiyaın değerlendirilmesiyle ilişkili olarak, çalışmalar ve uzmanların eğitimi dâhil olmak üzere, yasal ve teknik uzmanlığın sunulması;

(c) Birlik mevzuatı ve politikalarının desteklenmesi amacıyla gerekli ve uygun olan Avrupa standartlarının veya Avrupa standardizasyon çıktılarının geliştirilmesi ve revizyonu açısından teknik çalışmaya katılım;

(d) Avrupa standartları ve Avrupa standardizasyon çıktılarının tanıtımı ve KOBİ'ler ve tüketiciler dâhil olmak üzere, ilgili taraflar arasında standartlar hakkında bilgi ve standartların kullanımı.

Madde 17 / Finansman düzenlemeleri

1. Birlik finansmanı aşağıdaki biçimlerde sağlanır:

(a) proje teklif çağrısı olmadan hibeler veya kamu ihalesi prosedürlerinden sonra ihaleler şunlara verilir:

(i) 15(1) maddesinde atıfta bulunulan faaliyetleri gerçekleştirmek üzere Avrupa standardizasyon kuruluşları ve Ulusal standardizasyon kuruluşları;

(ii) İşbu Tüzük'ün 15(1) maddesinin (c) bendinde atıfta bulunulan faaliyetleri Avrupa standardizasyon kuruluşlarının işbirliğiyle gerçekleştirmek üzere 1605/2002 sayılı Tüzük' n (AT; Euratom) 49. maddesi kapsamında temel bir tasarruf tarafından tanınan kurumlar;

(b) bir proje teklif çağrısından sonra hibeler veya kamu ihalesi prosedürlerinden sonra ihaleler, 15(2) maddesinin (b) bendinde atıfta bulunulan diğer kurumlara:

(i) 15(1) maddesinin (a) bendinde atıfta bulunulan Avrupa standartları veya Avrupa standardizasyon çıktılarının geliştirilmesine ve revizyonuna katkıda bulunmak için;

(ii) 15(1) maddesinin (c) bendinde atıfta bulunulan  n veya yardımcı çalışmayı yürütmek için;

(iii) 15(1) maddesinin (g) bendinde atıfta bulunulan faaliyetleri gerçekleştirmek için verilir;

(c) 16. maddede atıfta bulunulan faaliyetleri gerçekleştirmek üzere işbu Tüzük' n Ek III' nde belirtilen kriterleri karşılayan Avrupa paydaş kuruluşlarına bir proje teklif çağrısından sonra verilen hibeler.

2. 1. paragrafta atıfta bulunulan kurumların faaliyetleri, aşağıdakilerle finanse edilebilir:

(a) eylemler için hibeler;

(b) 1605/2002 sayılı Tüzük'te (AT, Euratom) belirtilen kurallara uygun olarak işbu Tüzük' n Ek III' nde belirlenen kriterleri karşılayan Avrupa standardizasyon kuruluşları ve Avrupa paydaş kuruluşları için faal hibeler. Yenileme durumunda, faal hibeler otomatik olarak azalılmaz.

3. Komisyon, 1. ve 2. Paragraflarda atıfta bulunulan finansman düzenlemelerine, hibe tutarlarına, ve gerekli hallerde, faaliyet türüne göre maksimum finansman yüzdesine karar verir.

4. Haklı durumlar haricinde, 15(1) maddesinin (a) ve (b) bentlerinde atıfta bulunulan standardizasyon faaliyetleri için verilen hibeler, toplu ödeme biçiminde olur ve 15(1) maddesinin (a) bendinde atıfta bulunulan standardizasyon faaliyetleri için aşağıdaki koşulların yerine getirilmesinden sonra ödenir:

(a) 10. maddeye uygun olarak Komisyon tarafından talep edilen Avrupa standartları ve Avrupa standardizasyon çıktıları, ilgili maddede atıfta bulunulan talepte belirtilen süreyi aşmayan bir süre içerisinde kabul edilir veya revize edilir;

(b) KOBİ'ler, tüketici kuruluşları ve çevre ile ilgili ve toplumsal paydaşlar uygun şekilde temsil edilir ve 5(1) maddesinde atıfta bulunulduğu üzere, Avrupa standardizasyon faaliyetlerinde kullanılabilir.

5. Ortak işbirliği hedefleri ve işbu Tüzük'ün Ek III'ünd belirtilen kriterleri karşılayan Avrupa standardizasyon kuruluşlarına ve Avrupa paydaş kuruluşlarına verilen hibelerle ilişkili olarak idari ve finansal koşullar, (AT, Euratom) 1605/2002 ve (AT, Euratom) 2342/2002 sayılı Tüzüklere uygun olarak, Komisyon ve ilgili standardizasyon kuruluşları ve paydaş kuruluşlar arasında çerçeve ortaklık anlaşmalarında tanımlanır. Komisyon, Avrupa Parlamentosu'nu ve Konsey'i bu anlaşmaların akdedildiğiyle ilgili bilgilendirir.

Madde 18 / Yönetim

Standardizasyon faaliyetlerinin finansmanı için bütçe makamları tarafından belirlenen tahsis, 15., 16. ve 17. maddelerin uygulanması amacıyla çalışmalar, toplantılar, bilgilendirme ve yayım faaliyetleri dâhil olmak üzere doğrudan gerekli olan hazırlık, izleme, inceleme, denetleme ve değerlendirmeye ilişkin idari masrafları ve bilgi alışverişi için bilişim ağı ile ilgili masrafları ve Komisyon'un standardizasyon faaliyetleri için kullanabileceği idari ve teknik yardımla ilgili giderleri içerebilir.

Madde 19 / Birlik'in finansal çıkarlarının korunması

1. Komisyon, işbu Tüzük kapsamında finanse edilen faaliyetler uygulanırken, Birlik'in finansal çıkarlarının, dolandırıcılık, yolsuzluk ve diğer yasadışı faaliyetlere karşı önleyici önlemlerin uygulanmasıyla, etkin kontrol ve uygunsuz biçimde ödenen tutarların geri alınması yoluyla, düzensizliklerin tespit edilmesi durumunda, (AT, Euratom) 2988/95, (Euratom, AT) 2185/96 ve (AT) 1073/1999 sayılı Tüzüklere uygun olarak, etkin, orantılı ve caydırıcı cezalarla korunmasını sağlar.

2. İşbu Tüzük'e göre finanse edilen Birlik faaliyetleri için, 2988/95 sayılı Tüzük'ün (AT; Euratom) 1(2) maddesinde tanımlanan düzensizlik kavramı, Birlik yasasının bir hükmünün ihlali veya gerekçe-siz bir harcama kalemi tarafından Birlik'in genel bütçesine veya Birlik tarafından yönetilen bütçelere hanel getirme etkisine sahip olan ya da olacak olan herhangi bir iktisadi işletmecinin, herhangi bir eyleminden veya ihmalden kaynaklanan bir sözleşmesel yükümlülüğün ihlali anlamına gelir.

3. İşbu Tüzük'ten kaynaklanan herhangi bir anlaşma ve sözleşme, Komisyon veya yetkilendirildiği bir temsilci tarafından yapılacak izlemeyi ve finansal kontrolü ve Avrupa Sayıştay tarafından gerekli hallerde yerinde yapılabilecek denetimleri öngörür.

Bölüm VI

Yetki Devrine Dayalı Düzenlemeler, Komite ve Raporlama

Madde 20 / Yetki Devrine Dayalı Düzenlemeler

Komasyon, aşağıdaki amaçlar doğrultusunda, Ekler'e yapılan değişikliklerle ilgili 21. maddeye uygun olarak, yetki devrine dayalı düzenlemeleri kabul etme yetkisine sahiptir:

- (a) İsimlerinde veya yapılarında meydana gelebilecek değişiklikleri dikkate alarak Ek I'de belirtilen Avrupa standardizasyon kuruluşlarının listesini güncellemek;
- (b) Kâr amacı gütmeyen nitelikleri ve temsiliyetleri bakımından gelişmeleri ilerletmek amacıyla işbu Tüzük' n Ek III' nde belirtilen Avrupa paydaş kuruluşları için kriterlere uyum sağlamak. Bu tür uyarlamalar, yeni kriterlerin yaratılmasını veya mevcut kriterlerin veya kuruluş kategorisinin ortadan kaldırılmasını etkilemez.

Madde 21 / Yetkilendirmenin kullanılması

- 1.** Yetki devrine dayalı düzenlemeleri kabul etme yetkisi, işbu maddede belirtilen koşullara bağlı olarak Komasyon'da görüşülür.
- 2.** 20. maddede atıfta bulunulan yetki devrine dayalı düzenlemeleri kabul etme yetkisi, 1 Ocak 2013'ten itibaren beş yıllık bir süre için Komasyon'da görüşülür. Komasyon, beş yıllık s renin bitiminden önceki dokuz ay içerisinde yetki devri açısından bir rapor hazırlar. Yetki devri, aynı s relerden oluşan dönemler için - Avrupa Parlamentosu ve Konsey her bir dönemin sonundan önceki üç ay içerisinde ilgili uzatmaya itiraz etmediği sürece - zımnen uzatılır.
- 3.** 20. maddede atıfta bulunulan yetki devri, Avrupa Parlamentosu veya Konsey tarafından herhangi bir zamanda iptal edilebilir. İptal kararı, söz konusu kararda belirtilen yetki devrini sonlandırır. *Avrupa Birliği Resmi Gazetesi'*nde kararın yayımlandığı tarihte ya da orada belirtilen daha sonraki bir tarihte yürürlüğe girer. Hâlihazırda yürürlükte olan yetki devrine dayalı düzenlemelerin geçerliliğini etkilemez.
- 4.** Yetki devrine dayalı düzenlemeleri kabul eder etmez, Komasyon bunu eş zamanlı olarak Avrupa Parlamentosu'na ve Konsey'e bildirir.
- 5.** 20. maddeye göre benimsenen yetki devrine dayalı düzenlemeler, Avrupa Parlamentosu'na ve Konsey'e söz konusu tasarrufun bildiriminden sonraki iki ay içerisinde Avrupa Parlamentosu ve Konsey tarafından herhangi bir itiraz ifade edilmemişse veya söz konusu dönem sona ermeden hem Avrupa Parlamentosu hem de Konsey Komasyon'u itirazda bulunmayacakları konusunda bilgilendirmişse yürürlüğe girer. Söz konusu süre, Avrupa Parlamentosu'nun ve Konsey'in girişiminde iki ay uzatılır.

Madde 22 / Komite prosedürü

- 1.** Komisyon'a, bir komite yardım eder. Söz konusu komite, 182/2011 sayılı Tüzük (AB) kapsamındaki bir komitedir.
- 2.** Bu paragrafa atıfta bulunulduğunda, 182/2011 sayılı Tüzük'ün (AB) 4. maddesi geçerli olur.
- 3.** Bu paragrafa atıfta bulunulduğunda, 182/2011 sayılı Tüzük'ün (AB) 5. maddesi geçerli olur.
- 4.** Komitenin görüşü yazılı prosedürle elde edilecekse, söz konusu usul, komite başkanın öyle karar vermesi veya komite üyelerinin salt çoğunluğunun öyle talep etmesi durumunda, görüşü bildirimnin zaman sınırı içerisinde, sonuç alınmaksızın sonlandırılır.

Madde 23 / Standardizasyon kuruluşları ve paydaşlarla komite işbirliği

22(1) maddesinde atıfta bulunulan komite, Avrupa standardizasyon kuruluşları ve bu Tüzük'e uygun olarak Birlik finansmanı alan Avrupa paydaş kuruluşları ile işbirliği içerisinde çalışır.

Madde 24 / Raporlar

- 1.** Avrupa standardizasyon kuruluşları, işbu Tüzük'ün uygulanmasıyla ilgili olarak Komisyon'a yıllık bir rapor gönderir. İlgili rapor, aşağıdaki noktalar hakkında ayrıntılı bilgiler içerir:
 - (a) 4., 5., 10., 15. ve 17. Maddelerin uygulanması;
 - (b) Ulusal standardizasyon kuruluşlarında KOBİ'lerin, tüketici kuruluşlarının ve çevre ile ilgili ve toplumsal paydaşlar ile sosyal paydaşların temsili;
 - (c) 6(3) maddesinde atıfta bulunulan yıllık raporlar bazında KOBİ'lerin temsili;
 - (d) standardizasyon sisteminde BİT'in kullanımı;
 - (e) ulusal standardizasyon kurumu ve Avrupa standardizasyon kuruluşları arasında işbirliği.
- 2.** İşbu Tüzük'e uygun olarak Birlik finansmanı alan Avrupa paydaş kuruluşları, faaliyetleriyle ilgili yıllık bir raporu Komisyon'a gönderir. Bu rapor, bu kuruluşların üyeliği ve 16. maddede atıfta bulunulan faaliyetler hakkında özellikle ayrıntılı bilgiler içerir.
- 3.** 31 Aralık 2015 itibariyle ve bu tarihten sonra her beş yılda bir, Komisyon, işbu Tüzük'ün uygulanmasıyla ilgili olarak Avrupa Parlamentosu'na ve Konsey'e bir rapor sunar. Bu rapor, 1. ve 2. paragraflarda atıfta bulunulan yıllık raporların bir analizini, birlik mevzuatı ve politikaların koşulları ışığında Birlik finansmanı alan standardizasyon faaliyetlerinin uygunluğunun bir değerlendirmesini ve Avrupa standardizasyonunun finansmanını basitleştirmek ve Avrupa standardizasyon kuruluşları için idari yükü azaltmak için potansiyel yeni önlemlerin bir değerlendirmesini içerir.

Madde 25 / Gözden Geçirme

2 Ocak 2015 itibariyle, Komisyon, standardizasyon taleplerinin bildirilmesiyle ilgili zaman çerçevesi hakkında işbu Tüzük'ün 10. maddesi tarafından belirlenen usulün etkisini değerlendirir. Ko-

mision, vardiğı sonuçları bir rapor halinde Avrupa Parlamentosu'na ve Konsey'e sunar. Uygun hallerde, söz konusu rapora, bu Tüzük' n değiştirilmesi için bir yasa teklifi eşlik eder.

Bölüm VII

Son Hükümler

Madde 26 / Değişiklikler

1. Aşağıdaki hükümler, metinden çıkarılmıştır:

- (a) 89/686/EEC sayılı Direktif'in 6(1) maddesi;
- (b) 93/15/EEC Direktif'in 5. maddesi;
- (c) 94/9/EC sayılı Direktif'in 6(1) maddesi;
- (d) 94/25/EC sayılı Direktif'in 6(1) maddesi;
- (e) 95/16/EC sayılı Direktif'in 6(1) maddesi;
- (f) 97/23/EC sayılı Direktif'in 6. maddesi;
- (g) 2004/22/EC sayılı Direktif'in 14. maddesi;
- (h) 2007/23/EC sayılı Direktif'in 8(4) maddesi;
- (i) 2009/23/EC sayılı Direktif'in 7. maddesi;
- (j) 2009/105/EC sayılı Direktif'in 6. maddesi.

Metinden ıkarılan bu hükümlere yapılan atıflar, işbu Tüzük' n 11. maddesine yapılan atıflar olarak yorumlanır.

Madde 27 / Ulusal standardizasyon kuruluşları

 ye Devletler, Komisyon'u kendi standardizasyon kurumları hakkında bilgilendirir.

Komisyon, bir Ulusal standardizasyon kuruluşları listesini ve bu listeye ait güncellemeleri *Avrupa Birliği Resmi Gazetesi'*nde yayımlar.

Madde 28 / Geçici hükümler

98/34/EC sayılı Direktif'e uygun olarak kabul edilen uyumlaştırılmış standartların uygulanmasıyla temel gerekliliklerle bir uygunluk varsayımı  ng ren Birlik tasarruflarında, 98/34/EC sayılı Direktif'e yapılan atıflar, teknik düzenlemeler açısından 98/34/EC sayılı Direktif'in 5. maddesi tarafın-

dan kurulan komiteye yapılan atıflar haricinde, işbu Tüzük'e yapılmış atıflar olarak yorumlanır.

Bir Birlik mevzuatının uyumlaştırılmış standartlara yapılan itiraz için bir usul öngörmesi halinde, işbu Tüzük'ün 11. maddesi, söz konusu mevzuat için geçerli olmaz.

Madde 29 / Yürürlükten kaldırma

1673/2006/EC sayılı Karar ve 87/95/EEC sayılı Karar, yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlükten kaldırılan Kararlara yapılan atıflar, işbu Tüzük'e yapılan atıflar olarak yorumlanır ve işbu Tüzük'ün IV. Ek'inde yer alan korelasyon tablosu uyarınca okunur.

Madde 30 / Yürürlük

İşbu Tüzük, *Avrupa Birliği Resmi Gazetesi*'nde yayımlanma tarihini takip eden yirminci günde yürürlüğe girer.

1 Ocak 2013 tarihinden itibaren geçerli olur.

İşbu Tüzük, bütün unsurlarıyla bağlayıcıdır ve tüm Üye Devletler'de doğrudan uygulanır.

Ek I

Avrupa Standardizasyon Kuruluşları

Avrupa Standardizasyon Komitesi

Avrupa Elektroteknik Standardizasyon Komitesi

Avrupa Telekomünikasyon Standartları Enstitüsü

Ek II

BİT Teknik Şartnamelerinin Tanınmasıyla İlgili Koşullar

1. Teknik şartnamelerin pazar kabulü bulunmaktadır ve söz konusu şartnamelerin uygulanması, mevcut Avrupa standartları veya uluslararası standart uygulamalarıyla birlikte işlerliği engellemez. Pazar kabulü, farklı satıcılardan uyumlu uygulamaların operasyonel örnekleriyle gösterilebilir.

2. Teknik şartnameler, Avrupa standartlarıyla çelişmediği için uyumludur; bir başka deyişle, söz konusu teknik şartnameler, yeni Avrupa standartlarının kabulünün makul bir zaman içerisinde öngörülmediği, mevcut standartların pazar tutunması kazanmadığı veya bu standartların hükümsüz hale geldiği, teknik şartnamelerin Avrupa standardizasyon çıktılarına aktarımının makul bir süre içerisinde öngörülmediği alanları kapsar.

3. Teknik şartnameler, bir meslek birliği, endüstri veya ticaret birliği ya da kendi uzmanlık alanı içerisinde BİT teknik şartnameleri geliştiren diğer herhangi bir üyelik örgütü olan ve bir Avrupa standardizasyon kuruluşu, ulusal veya uluslararası standardizasyon kurumu olmayan bir kâr amacı gütmeyen kuruluş tarafından aşağıdaki kriterleri yerine getiren süreçler vasıtasıyla geliştirilmiştir:

(a) Açıklık: Teknik şartnameler, pazardaki veya söz konusu teknik şartnamelerden etkilenen pazarlardaki ilgili tüm tarafların açık karar verme sürecine erişimine dayanarak geliştirilmiştir;

(b) Uzlaş: Karar verme süreci, işbirlikçidir ve uzlaşya dayalıdır ve belirli bir paydaşı gözetmemiştir. Uzlaş, ilgili çıkarların önemli bir kısmı tarafından önemli konulara yapılan sürekli itirazın yokluğu ve ilgili tüm tarafların görüşlerini dikkate almaya ve ihtilafı tartışmaları uzlaştırmaya çalışan bir süreç tarafından nitelendirilen genel bir anlaşmadır. Uzlaş, fikir birliği anlamına gelmez;

(c) Şeffaflık:

(i) teknik tartışmalar ve karar verme süreciyle ilgili tüm bilgiler arşivlenmiştir ve tanımlanmıştır;

(ii) yeni standardizasyon faaliyetleri hakkındaki bilgiler, uygun ve erişilebilir araçlar vasıtasıyla halka duyurulmuştur;

(iii) ilgili tarafların ilgili tüm kategorilerinin katılımı, dengeyi sağlamak amacıyla aranmıştır;

(iv) ilgili tarafların yaptığı yorumlarla ilgili düşünceler ve yanıtlar sunulmuştur.

4. Teknik şartnameler, aşağıdaki koşulları karşılar:

(a) Sürdürme: Yayınlanan şartnamelerin devam eden desteği ve idamesi, uzun bir süre garanti edilmektedir;

(b) Elverişlilik: şartnameler, makul koşullarda (makul bir ücret veya ücretsiz olarak) halkın uygulamasına ve kullanımına açıktır;

(c) şartnamelerin uygulanması için gerekli fikri mülkiyet hakları, fikri mülkiyet sahibinin takdirine bağlı olarak, bedelsiz bir şekilde temel fikri mülkiyeti lisanslamayı içeren (adil), makul ve ayrımcı nitelikte olmayan bir temelde ((F)RAND) başvuru sahiplerine lisanslama yapılır;

(d) Uygunluk:

(i) şartnameler yürürlüktedir ve ilgilidir;

(ii) şartnamelerin pazar ihtiyaçlarına ve düzenleyici gereksinimlere yanıt vermesi gerekir;

(e) Tarafsızlık ve istikrar:

(i) mümkün oldukça, şartnameler, tasarım veya tanımlayıcı özelliklere dayanmak yerine performans odaklıdır;

(ii) şartnameler, pazarı bozamaz veya bunlara bağlı olarak uygulayıcıların rekabet ve inovasyon geliştirme ihtimalini sınırlandırmaz;

(iii) şartnameler, ileri bilimsel ve teknolojik gelişmelere dayanmaktadır;

(f) Kalite:

(i) kalite ve ayrıntı düzeyi, birlikte işler ürünlerin ve hizmetlerin rekabet eden çeşitli uygulamalarının gelişimine izin vermek için yeterlidir;

(ii) standartlaştırılmış ara yüzler, teknik şartnameleri benimseyen kuruluşlardan başka herhangi bir kuruluş tarafından gizlenmez veya kontrol edilmez.

Ek III

Birlik Finansmanına Uygun Avrupa Paydaş Kuruluşları

- 1.** Avrupa standardizasyon faaliyetlerinde KOBİ'leri temsil eden bir Avrupa kuruluşu:
 - (a) sivildir ve kâr amacı gütmeyiz;
 - (b) Avrupa düzeyinde standardizasyon sürecinde KOBİ'lerin çıkarlarını temsil etmek, standardizasyon için KOBİ'lerde farkındalık yaratmak ve standardizasyon sürecine katılmaları için onları motive etmek amacıyla kendi yasal hedefleri ve faaliyetleri vardır;
 - (c) Avrupa düzeyinde standardizasyon sürecinde KOBİ'lerin çıkarlarını temsil etmek üzere, Üye Devletler'in en az üçte ikisinde KOBİ'leri temsil eden kâr amacı gütmeyen kuruluşlar tarafından yetkilendirilmiştir.
- 2.** Avrupa standardizasyon faaliyetlerinde tüketicileri temsil eden bir Avrupa kuruluşu:
 - (a) sivildir ve kâr amacı gütmeyiz ve endüstriyel, ticari ve girişimsel çatışmalardan ya da diğer çıkar çatışmalarından bağımsızdır;
 - (b) Avrupa düzeyinde standardizasyon sürecinde tüketicilerin çıkarlarını temsil etmek amacıyla kendi yasal hedefleri ve faaliyetleri vardır;
 - (c) Avrupa düzeyinde standardizasyon sürecinde tüketicilerin çıkarlarını temsil etmek üzere, Üye Devletler'in en az üçte ikisinde ulusal kâr amacı gütmeyen tüketici kuruluşları tarafından yetkilendirilmiştir.
- 3.** Avrupa standardizasyon faaliyetlerinde çevresel çıkarları temsil eden bir Avrupa kuruluşu:
 - (a) sivildir ve kâr amacı gütmeyiz ve endüstriyel, ticari ve girişimsel çatışmalardan ya da diğer çıkar çatışmalarından bağımsızdır;
 - (b) Avrupa düzeyinde standardizasyon sürecinde çevresel çıkarları temsil etmek amacıyla kendi yasal hedefleri ve faaliyetleri vardır;
 - (c) Avrupa düzeyinde standardizasyon sürecinde çevresel çıkarları temsil etmek üzere, Üye Devletler'in en az üçte ikisinde ulusal kâr amacı gütmeyen çevre kuruluşları tarafından yetkilendirilmiştir.
- 4.** Avrupa standardizasyon faaliyetlerinde sosyal çıkarları temsil eden bir Avrupa kuruluşu:
 - (a) sivildir ve kâr amacı gütmeyiz ve endüstriyel, ticari ve girişimsel çatışmalardan ya da diğer çıkar çatışmalarından bağımsızdır;
 - (b) Avrupa düzeyinde standardizasyon sürecinde sosyal çıkarları temsil etmek amacıyla kendi yasal hedefleri ve faaliyetleri vardır;
 - (c) Avrupa düzeyinde standardizasyon sürecinde sosyal çıkarları temsil etmek üzere, Üye Devletler'in en az üçte ikisinde ulusal kâr amacı gütmeyen çevre kuruluşları tarafından yetkilendirilmiştir.

Ek IV

Korelasyon Tablosu

98/34/EC sayılı Direktif	Bu Tüzük
Madde 1, ilk paragraf, bent (6)	Madde 2(1)
Madde 1, ilk paragraf, bent (7)	—
Madde 1, ilk paragraf, bent (8)	Madde 2(3)
Madde 1, ilk paragraf, bent (9)	Madde 2(8)
Madde 1, ilk paragraf, bent (10)	Madde 2(10)
Madde 2(1)	Madde 3(1)
Madde 2(2)	Madde 3(2)
Madde 2(3)	Madde 3(3) ve (4)
Madde 2(4)	Madde 27
Madde 2(5)	Madde 20(a)
Madde 3	Madde 4(1)
Madde 4(1)	Madde 3(3) ve (5) ve Madde 4(4)
Madde 4(2)	—
Madde 6(3), ilk bent	—
Madde 6(4)(a)	Madde 20(a)
Madde 6(4)(b)	—
Madde 6(4)(e)	Madde 10(2)
Ek I	Ek I
Ek II	Madde 27

1673/2006/EC sayılı Karar	Bu Tüzük
Madde 1	Madde 1
Maddeler 2 ve 3	Madde 15
Madde 4	—
Madde 5	Madde 17
Madde 6(1)	Madde 18
Madde 6(2)	Madde 24(3)
Madde 7	Madde 19
87/95/EEC sayılı Karar	Bu Tüzük
---	---
Madde 1	Madde 2
Madde 2	Madde 3
Madde 3	Madde 13
87/95/EEC sayılı Karar	Bu Tüzük
---	---
Madde 4	Madde 8
Madde 5	Madde 14
Madde 6	—
Madde 7	—
Madde 8	Madde 24(3)
Madde 9	—

"Bu doküman Avrupa Birliği finansal yardımıyla oluşturulmuştur. Bu yayının içeriğinden tamamen Norm Consulting Danışmanlık konsorsiyumu sorumlu olup, bu içerik hiçbir şekilde Avrupa Birliği'nin görüşlerini yansıtmak amacıyla kullanılamaz."